

Oförmåga och likgiltighet

Florence Nightingales sociala nätverk under arbetet med kommissionen för
att förbättra den brittiska arméns hälsotillstånd i Indien 1857–1863

Conny Westerlund
Pro gradu-avhandling
i allmän historia
Handledare: Holger
Weiss

Fakulteten för humaniora, psykologi
och teologi
Åbo Akademi
Årtal: 2023

ÅBO AKADEMI – FAKULTETEN FÖR HUMANIORA, PSYKOLOGI OCH TEOLOGI

Abstrakt för avhandling pro gradu

Ämne: Allmän historia	
Författare: Conny Westerlund	
Arbetets titel: Oförmåga och likgiltighet	
Handledare: Holger Weiss	Handledare:
<p>Abstrakt: År 1859 tillsattes en kommission i Storbritannien som hade till uppgift att utreda hälsan hos den brittiska armén stationerad i brittiska Indien. Kommissionen kan ses på en fortsättning på den kommission som inrättades efter Krimkriget som hade samma uppgift för trupper stationerade i Storbritannien och i kolonier administrerade av kronan. Florence Nightingale, mest känd för sitt bidrag i skapandet av det moderna sjuksköterskeryrket, hade en betydande roll i dessa två kommissioner.</p> <p>Det är Nightingales delaktighet i kommissionen tillsatt 1859 och det nätverk hon hade inom ramen för den kommissionen som är föremålet för den här undersökningen. Avhandlingen är vad man kan kalla en ”social nätverksanalys light” eftersom antalet aktörer är förhållandevis litet i jämförelse med många andra nätverksanalyser. Programmet Social Network Visualizer har använts endast i visuellt syfte, inte som ett analytiskt verktyg i sig.</p> <p>Avhandlingens tidsavgränsning sträcker sig från 1857–1863, och under den tiden har jag undersökt hur Nightingales sociala nätverk sett ut och förändrats, samt hur hon har operationaliserat i sitt nätverk i syfte att uppnå de mål hon hade för kommissionen. Nätverket har analyserats med hjälp av den brevkorrespondens Nightingale haft under den aktuella tidsperioden. Med hjälp av brevens innehåll har kontakter till personer där brevkorrespondens inte finns tillgänglig kunnat kartläggas då breven hänvisar till muntliga diskussioner och andra brev.</p> <p>Analysen består av två kapitel. Analysen är kronologiskt indelad i fyra perioder, indelningen är baserad på händelser som är av signifikant betydelse för kommissionens arbete. Periodindelningen är den samma i båda analyskapitlen. Det första analyskapitlet behandlar nätverkets utseende, alltså vilka som ingår i nätverket, hur de är sammankopplade och hur nätverkets utseende förändras över tid. Kapitlet innehåller fem nätverkskartor, en för hela tidperioden 1857–1863, samt en för varje tidsperiod. Det andra analyskapitlet är en undersökning av brevens innehåll, alltså hur Nightingale operationaliserade sitt nätverk.</p> <p>För att lyckas med kommissionens arbete var en lång rad olika kunskaper och erfarenheter eftersträvansvärda. Vilka delar av nätverket som används i olika delar av kommissionens arbete varierade i enlighet i vilket skede av arbetet kommissionen var. För att få i gång och sedan för att avsluta arbetet var exempelvis de politiska kontakterna viktiga. Under arbetets gång var det de kontakter som hade praktisk erfarenhet och kontakt till personer med praktisk erfarenhet som var viktiga.</p>	
Nyckelord: Social nätverksanalys, Florence Nightingale, Indien, hälsa, brittiska imperiet, armé, reformer.	
Datum: 19.04.2023	Sidantal: 83

Innehåll

1. Inledning	3
1.1 Syfte och frågeställning	4
1.2 Källmaterial och avgränsning	5
1.3 Tidigare forskning	7
1.5 Metod	12
2. Bakgrund	13
2.1 Florence Nightingale och synen på hälsa	14
2.2 Nightingales kommissioner	19
3. Florence Nightingales sociala nätverk	21
3.1 Kommissionärer och Sanitärt sakkunniga	22
2.2 Det byråkratiska nätet	31
3.3 Politiker och vänner	35
3.4 Mötet med de fyra	38
4. Nätverkets funktion	40
4.1 Jakten på kommissionen	40
4.2 Sidney Herberts ordförandeskap	53
4.3 Rapporten sammanställs	62
4.4 Det politiska maskineriet	72
5. Avslutning	76
6. Bibliografi	78

1. Inledning

”Krigsministeriet har präglats av oförmåga så länge jag vet, men nu präglas det av både oförmåga och likgiltighet” Så skrev Florence Nightingale hösten 1857 då sepoyupproret mot det brittiska styret i Indien var i full gång.¹ Med Krimkrigets logistiska kaos i färskt minne var Nightingale väl medveten om de förhållanden brittiska imperiets soldater vanligen levde under. Nightingale avreste till Krim under hösten 1854 som ledare för en grupp sjukskötare som sammansatts efter att pressen i Storbritannien skrivit om de miserabla förhållanden som rådde på arméns sjukhus.

Florence Nightingale är mest känd för sina insatser under Krimkriget, men hon var också aktiv under hela resten av 1800-talet. Hon var en stark förespråkare av reformer, såväl inom den civila som inom den militära sjukvården. Nästan direkt efter att hon återvände till Storbritannien började hon arbeta för att förhindra att den sanitära katastrof hon inledningsvis mötte under Krimkriget skulle återupprepas i den brittiska armén. Efter Krimkriget upprättades en kommission vars uppgift var att förhindra just det, en kommission där Nightingale hade en viktig rådgivande, men informell roll. Efter att administrationen över brittiska Indien överfördes från Ostindiska kompaniet till kronan efter sepoyupproret 1857–1858 tillsattes en likadan kommission för Indien. Nightingale kom att ha en liknande och avgörande roll i den kommissionen, som tillsattes 1859.

Nightingale hade under sin tid på Krim och inom ramen för arbetet inom den efterföljande kommissionen kultiverat ett nätverk bestående av flera olika förmågor som skulle visa sig vara betydande även inom den nya kommissionens arbete. Det är Nightingales involvering i den kommissionen, och det nätverk hon använde sig av som den här avhandlingen belyser. Det visade sig snabbt att det inte enbart var sakkunskap som krävdes för att utföra de förändringar som Nightingale önskade, de politiska kontakterna visade sig vara lika viktiga för att åstadkomma någonting. Såväl oförmåga som likgiltighet var återkommande hinder som Nightingale stötte på under kommissionens arbete.

¹ Brev från Florence Nightingale till John McNeill, 10.10.1857, UKLMA1 H1/ST/NC3/SU93, 592–596.

1.1 Syfte och frågeställning

Avhandlingens syfte är att studera det sociala nätverk Florence Nightingale hade i sitt arbete gällande den brittiska arméns hälsa och sanitära situation i Indien mellan åren 1857 och 1863 utifrån den brevkorrespondens som finns bevarad. Jharna Gourlay konstaterar i sin bok *Florence Nightingale and the Health of the Raj* att majoriteten av de verk som skrivits om hennes liv och arbete till största delen fokuserar på Storbritannien, medan Indien endast tas upp ytligt. I de verk som behandlar hälsa och reformer i Indien eller andra delar av det brittiska kolonialväldet omnämns Nightingale endast sporadiskt om överhuvudtaget. Enligt Gourlay är Nightingales intresse för Indien relativt okänt trots att hon i mer än fyrtio år engagerade sig i vad som hände i brittiska Indien.² Avhandlingen kan därmed också fylla ett tomrum i den existerande forskningen.

Altea Lorenzo-Arribas och Pilar Cacheiro har kartlagt Florence Nightingales sociala nätverk under hela hennes liv.³ Lorenzo-Arribas och Cacheiro har i sin kartläggning delat upp de aktörer Nightingale varit i kontakt med enligt kön och vilken typ av aktör de är. De olika typerna av aktörer är politiker, reformförespråkare, akademiker samt familj och vänner. Jag undersöker huvudsakligen vilka aktörer hon varit i kontakt med, hur tät kontakten varit, vilka frågor Nightingale diskuterat med dem samt hur hon använt sitt nätverk. Utöver kartläggningen av Nightingales sociala nätverk presenteras också aktörerna närmare i syfte att ge en tydligare bild av vilka typer av individer hon varit i kontakt med.

Avhandlingens huvudfråga är att besvara hur Florence Nightingales nätverk såg ut mellan den 10 oktober 1857 och den 24 juli 1863 i hennes arbete med brittiska arméns hälsa och den sanitära situationen i Indien. Tidsramen baserar sig på det faktum att de brev där hon uttrycker intresse för situationen i Indien och där hon får bekräftat att kommissionens råd ska implementeras är daterade till just dessa två datum. Underfrågorna tar fasta på vilka aktörer som ingår i nätverket, hur medlemskapet i nätverket förändras över tid, hur korrespondensen inom nätverket ser ut samt hur Nightingale använder sitt nätverk.

² Jharna Gourlay, Andrew Cunningham & Ole Peter Grell, *Florence Nightingale and the Health of the Raj* (London: Routledge, 2017), ix–x.

³ Altea Lorenzo-Arribas & Pilar Cacheiro, "Florence Nightingale's Network. Women, power and scientific collaboration," *Significance* 17, nr. 2 (april 2020): 22–25.

1.2 Källmaterial och avgränsning

Källmaterialet består av den stora mängd nedtecknat material som Florence Nightingale lämnat efter sig. Materialet finns tillgängligt på projektsidan för *The Collected Works of Florence Nightingale* (CWFN).⁴ Materialet som finns tillgängligt på projektsidan har transkriberats från sina ursprungskällor och består av allt från brev till essäer och tidningsartiklar. Breven som finns tillgängliga är både skrivna av och till Florence Nightingale. Källmaterialet är insamlat från mer än 200 olika arkiv och privata samlingar och utgör grunden för de sexton volymer som bokserien *The Collected Works of Florence Nightingale* består av. Projektet CWFN grundades av professor Lynn McDonald, som också fungerat som redaktör för majoriteten av volymerna i bokserien. Det transkriberade materialet är uppdelat i 52 pdf-filer där samlingar från British Library (BL) och Wellcome Library utgör över hälften av filerna. Utöver de 52 filerna med transkriberat material finns det också två filer, *chrona*⁵ och *chronb*, som listar alla objekt i samlingarna i kronologisk ordning. Kronologin innehåller också en kort beskrivning av innehållet i varje objekt. I avhandlingen används endast *chrona*. Slutligen finns det också en fil, *names*⁶, där samtliga personer som förekommer i breven listas, med en kort biografi.

Eftersom innehållet i den här avhandlingen begränsar sig till Nightingales inblandning i den kommission vars uppgift var att lägga fram förslag på reformer tänkta att förbättra den brittiska arméns hälsa och den sanitära situationen i Indien, är materialanvändningen begränsad till brev daterade mellan den 10 oktober 1857 och den 24 juli 1863 som behandlar situationen i brittiska Indien. Totalt används 131 brev eller fragment av brev, samt fyra memoranda som bedöms vara relevanta för avhandlingens syfte. Dessa 131 brev och fragment har skickats mellan Nightingale och tjugo andra personer. Eftersom Nightingales totala korrespondens under tidsperioden är betydligt mer omfattande än det material som undersöks i avhandlingen har jag valt att utelämna det mesta som enbart tangerar Indien eller skulle bli mer relevant i ett senare skede. Det material som inkluderas är alltså sådana som har en mer direkt koppling till Indienkommissionen och dess arbete. Nedan följer en tabell över de individer Nightingale varit i kontakt med samt hur många brev som skickats mellan dem.

⁴ <https://cwf.n.uoguelph.ca/archival/>, <https://cwf.n.uoguelph.ca>, *The Collected Works of Florence Nightingale*, University of Guelph.

⁵ CWFN, *chrona*, <https://bpb-ca-c1.wpmucdn.com/sites.uoguelph.ca/dist/3/30/files/2019/07/chrona.pdf>.

⁶ CWFN, *names*, <https://bpb-ca-c1.wpmucdn.com/sites.uoguelph.ca/dist/3/30/files/2019/07/names.pdf>.

Namn	Antal brev
Edward Stanley	26
Sidney Herbert	24
William Farr	15
Douglas Galton	9
Edwin Chadwick	8
Harry Verney	7
John McNeill	7
Charles Trevelyan	6
Harriet Martineau	5
Samuel Smith	4
Elizabeth Herbert	4
Thomas Alexander	2
Robert Rawlinson	2
Ewart Palmerston	2
James Clark	1
John Sutherland	1
Frances Parthenope Nightingale/Verney	1
James Ranald Martin	1
Charles Morehead	1
John Clark-Kennedy	1
Charlotte Canning	1

De data som samlades in från arméns stationer i Indien på kommissionens vägnar vidarebefordrades till Nightingale. Nightingales skrev utifrån de data sin text, *Observations on the evidence contained in the stational reports submitted to her by the Royal commission on the sanitary state of the army in India* som tillfogades som en bilaga i kommissionens officiella rapport. Nightingales observationer finns digitaliserade och fritt tillgängliga via Internet Archives Open Library, medan Wellcome Library har både den ursprungliga och den

digitaliserade versionen.⁷ *How people may live and not die in India* är en förkortad version av Nightingales ursprungliga observationer som presenterades på ett möte arrangerat av National Association for the Promotion of Social Science i Edinburgh i november 1863. Texten publicerades offentligt i augusti 1864. Texten finns fritt tillgänglig både hos Wellcome Library och Open Library.⁸

1.3 Tidigare forskning

Till dags dato torde tidigare nämnda Jharna Gourlays *Florence Nightingale and the Health of the Raj*⁹ från 2004 och *Florence Nightingale on Health in India*¹⁰ (CWFN volym nio) från 2006 vara de mest djupgående verk som behandlar Nightingales arbete med hälsa och den sanitära situationen i Indien. Gourlay konstaterade som sagt i *Health of the Raj* att Nightingales arbete i Indien är förhållandevis okänt i jämförelse med hennes andra prestationer.

Florence Nightingale on Health in India behandlar liksom *Health in the Raj* Nightingales intresse för Indien under en period på cirka fyrtio år. Bokens första kapitel behandlar uteslutande det arbete med *Royal Commission on the Sanitary State of the Army in India*, som var aktiv mellan 1859 och 1863. Nightingale intresse för Indien uppstod under 1857 då sepoyupproret pågick. Nightingale var vid den tiden upptagen med arbetet inom den kommission som tillsattes för att undersöka de problem inom armén som uppdagades under Krimkriget.¹¹

Lynn McDonalds bok *Florence Nightingale at First Hand: Vision, Power Legacy* behandlar Nightingales liv i helhet. Bokens tredje kapitel handlar om Krimkriget och den kommission som tillsattes i syfte att utreda de problem som orsakade den höga dödligheten i armén under det kriget. Bokens sjätte kapitel handlar om Nightingales syn på Indien och den kommission

⁷ Florence Nightingale, *Observations on the evidence contained in the stational reports submitted to her by the Royal commission on the sanitary state of the army in India* (London: E. Stanford, 1863), https://openlibrary.org/works/OL65700W/Observations_on_the_evidence_contained_in_the_stational_reports_submitted_to_her_by_the_Royal_commis?edition=ia%3Ab21779739.

⁸ Florence Nightingale, *How people may live and not die in India* (London: Longman, Green, Longman, Roberts, & Green, 1864), <https://wellcomecollection.org/works/fcz5xh2a>.

⁹ Gourlay, Cunningham och Grell, *Florence Nightingale and the Health of the Raj*.

¹⁰ Gérard Vallée (ed.) & Lynn McDonald (gen. ed.), *Florence Nightingale on Health in India* (Waterloo, Ont: Wilfrid Laurier University Press, 2006), <https://ebookcentral.proquest.com/lib/abo-ebooks/detail.action?docID=685775>.

¹¹ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 41, 45.

som tillsattes för att förbättra arméns hälsa i Indien. I bokens fjärde kapitel ger McDonald också en överblick över Nightingales syn på hälsa och förebyggandet av sjukdomar.¹²

Noel-Ann Bradshaw lyfter i sin artikel *Florence Nightingale (1820–1910): An Unexpected Master of Data* fram Nightingales ofta förbisedda skicklighet inom matematik och statistik. Nightingale arbetade i stor utsträckning med att analysera och sammanställa statistik i de två kommissionerna hon var delaktig i. Hon beklagade sig också över det inkonsekventa sätt militären förde statistik, vilket gjorde det svårt att få fram trovärdiga data och därmed också fungerande lösningar.¹³ Också Bernard Cohen lyfter i sin artikel *Florence Nightingale* upp hennes skicklighet som statistiker. Eftersom Nightingale efter sin hemkomst från Krim ofta var sjuk och sängbunden hade hon begränsad möjlighet att själv vara ute på fältet. Hon arbetade därför vanligtvis med data insamlade av andra. Cohen påpekar också att hon använde sig av statistiska visualiseringar för att föra fram sina poänger. Nightingale använde sig av statistik för att visuellt påvisa den höga dödligheten i armén i båda de kommissioner hon var delaktig i.¹⁴

Rob Hess skriver i sin artikel *A healing hegemony: Florence Nightingale, the British army in India and 'a want of ... exercise'* om Storbritanniens och Nightingales inflytande på idrott i Indien. Hess menar på att de rekommendationer och reformer som brittiska armén i Indien införde har haft en betydande inverkan på idrottens utveckling i Indien. Utifrån Nightingales erfarenheter från Krimkriget rekommenderade hon att soldater stationerade i Indien bör ges möjligheten att utöva idrott i syfte att främja deras hälsa samt distrahera dem från alkohol och prostituerade. Hess lyfter också fram Nightingales mer holistiska syn på hälsa, hennes huvudsakliga fokus var snarare på förebyggande åtgärder än vård av de redan sjuka.¹⁵ Nightingales syn på hälsa presenteras närmare i kapitel två. Michael D. Calabria är inne på samma spår i sin artikel *Florence Nightingale and the Libraries of the British Army*, där han skriver om tillgången på bibliotek, läsrum och utbildning inom brittiska armén. Liksom med idrott hade Nightingale observerat att tillgången till intellektuell stimulans också minskade

¹² Lynn McDonald, *Florence Nightingale at First hand: Vision, Power, Legacy* (Bloomsbury Publishing Plc, 2010).

¹³ Noel-Ann Bradshaw, "Florence Nightingale (1820–1910): An Unexpected Master of Data," *Pattern* 1 (2020:2).

¹⁴ Bernard Cohen, "Florence Nightingale," *Scientific American* 250 (1984:3).

¹⁵ Rob Hess, "A healing hegemony: Florence Nightingale, the British army in India and 'a want of ... exercise'," *The International Journal on the History of Sport* 15 (1998:3).

soldaternas alkoholkonsumtion och besök hos prostituerade.¹⁶ Även om Calabria inte specifikt nämner Indien i sin artikel nämner Hess utbildning och bibliotek kort i sin artikel.

1.4 Teori

Anne Digby skriver i sin artikel *Victorian Values and Women in Public and Private* om hur psykiatriker under slutet av 1800-talet och början av 1900-talet skriver om ett gränsland mellan galenskap och att vara normal, alltså att det inte existerar en entydig gräns vad som kan klassificeras som galenskap. Digby applicerar samma tanke om ett gränsland på kvinnlig involvering i sociala och politiska frågor i det viktorianska Storbritannien. Områden som vanligen associeras med en manlig allmän sfär och en kvinnlig privat sfär. Digby menar att detta gränsland fungerade som en plats där kvinnor kunde vara aktiva utan att i alltför hög grad utmana status quo.¹⁷ Digby skriver förvisso om kvinnor i allmänhet medan Nightingale kan anses vara en utstickare. Fastän Nightingale var en utstickare kan man ändå anta att även hon omfattades av de begränsningar andra kvinnor också gjorde. Däremot kan man anta att hon tack vare den popularitet och det anseende hon åtnjöt efter Krimkriget kunde tränga längre in i gränslandet än andra kvinnor med samma sociala status kunde.

Det som Digby beskriver i sin artikel är huvudsakligen kvinnor som tillsammans med andra kvinnor delvis tar plats i offentligheten, men huvudsakligen på lokal nivå och inom områden som avgränsar eller är relaterade till hemmet och den privata sfär som ansågs höra kvinnorna till.¹⁸ Även här skiljer sig Nightingale från de kvinnor som Digby beskriver. Nightingale steg redan under Krimkriget in i en helt manlig värld där hon huvudsakligen samarbetade med högt uppsatta politiker, representanter för militären och forskare.

Simon Morgan lyfter i sin artikel *Between Public and Private: Gender, Domesticity, and Authority in the Long Nineteenth Century* upp Kathryn Gleadles bok *Borderline Citizens*. Gleadle påpekar hur social status, familjens kontaktnät och den individuella kunskapen också var en avgörande faktor för i vilken utsträckning kvinnor kunde ta plats i offentligheten.¹⁹

¹⁶ Michael D. Calabria, "Florence Nightingale and the Libraries of the British Army", *Libraries & Culture* 29 (1994:4).

¹⁷ Anne Digby, "Victorian Values and Women in Public and Private," *Proceedings of the British Academy: Victorian Values* 78 (1992), 195–198.

¹⁸ Digby, "Victorian Values and Women in Public and Private," 199–203.

¹⁹ Simon Morgan, "Between Public and Private: Gender, Domesticity, and Authority in the Long Nineteenth Century," *The Historical Journal* 54 (2011:4), 1199–1200.

Gourlay anser att Nightingale var en produkt av sin tid och sin familj, en radikal liberal liksom sin far och morfar. Hennes far, William Nightingale, utbildade henne i litteratur, historia, politik och flera europeiska språk. Däremot hade hon exempelvis inte fått utbildning i matematik fastän hon velat det, och hennes föräldrar hade också inledningsvis varit starkt emot att hon skulle lära sig sjukvård. Det var inte tänkt att hon skulle skapa sig en egen karriär med den utbildning hon fick, utan hon skulle snarare kunna röra sig i och socialisera i de kretsar som hörde välbärgade familjer till. Däremot skulle det visa sig att många av de kontakter hon som ung knöt med hjälp av familjebekanta kom att vara mycket värdefulla senare i hennes liv.²⁰

Inom nätverksteori finns möjligheten att visualisera väldigt komplexa nätverk där stora mängder data tas i beaktande. Visualiseringen av Nightingales sociala nätverk i den här avhandlingen är emellertid mindre komplex än många andra nätverksanalyser. Visualiseringen kommer att innefatta de aktörer Nightingale har kontakt med i sitt arbete med den brittiska armén i Indien, hur tät kontakten är och om tätheten förändras under tidsperioden. Trots att visualiseringen kommer att vara relativt enkel kräver ändå vissa begrepp en förklaring.

Nod/Aktör: Representerar en entitet i nätverket, i det här fallet en person.

Egonätverk: Ett nätverk som utgår från en individ och kartlägger denne individs alla relationer, i det här fallet Florence Nightingale.

Alter/Alteri: Aktörerna i ett egonätverk utöver den centrala aktören.

Band: Beskriver förhållandet mellan två noder i ett nätverk. Banden kan beskriva vilken typ av förhållande det är frågan om, hur ofta noderna interagerar och huruvida kontakten är ömsesidig eller ensidig.

Förmedlare: En nod som fungerar som en förmedlare mellan två eller flera grupper av noder som inte annars interagerar med varandra.

Det finns många andra begrepp relaterade till nätverksanalys, men ovanstående torde vara tillräckliga för den omfattning som visualiseringen av Nightingales sociala nätverk har i den här avhandlingen.²¹

²⁰ Gourlay, Cunningham & Grell, *Florence Nightingale and the Health of the Raj*, 5–6.

²¹ Marten Düring, "Cheat Sheet: Social Network Analysis for Humanists," Publicerad 13.04.2015. <https://cvcedhlab.hypotheses.org/106>, (13.10.2022).

I sin doktorsavhandling *The Merchant Houses of Stockholm c. 1640–1800: A Comparative Study of Early-Modern Entrepreneurial Behaviour* analyserar Leos Müller bland annat de sociala nätverken hos handelsfamiljerna Momma-Reenstierna och Grill i Stockholm. I sin avhandling använder Müller nätverksbegreppet på två olika sätt. Det första beskriver han som metodologiskt, vilket jag går närmare in på i underkapitlet om metod. Det andra sättet är ett mer teoretiskt angreppssätt där nätverket används som en förklaringsmodell. Müller använder marknadsmekanismer och organisationer som exempel där nätverk fungerar som förklaringsmodell. Müller skriver också att nätverk vanligen kännetecknas av att de saknar tydliga hierarkier och formella regler.²² Müller pekar ut tre huvudsakliga funktioner som sociala nätverk har; utbyte (*exchange*), exklusivitet (*closure*) och social reproduktion eller upprätthållande av nätverket. Utbyte handlar inom sociala nätverk huvudsakligen om utbyte av information, vilket i längden skapar förtroende och band mellan nätverkets aktörer. Exklusivitet utmärker nätverkets aktörer och skapar en sorts samhörighet. Eftersom det är en långvarig och krävande process att bygga upp ett nätverk, har aktörerna i regel en strävan efter att skapa tillförlitliga och långvariga relationer.²³ Müller påpekar också att de flesta individer är delaktiga i flera än ett nätverk. Handelsmännen i Stockholm hade naturligtvis kontakter till andra handelsmän i staden. Alla hade också sina egna familjenätverk som till viss del kunde överlappa med handelsnätverket. Slutligen hade de också kontakter till utländska samarbetspartner.²⁴

Eftersom Müllers avhandling behandlar handelsmän och deras sociala nätverk, skiljer det sig naturligtvis från Nightingale och den kommission hon var delaktig i, men paralleller existerar ändå mellan handelsmännens och Nightingales nätverk. Nightingales nätverk inom avhandlingens ramar handlar huvudsakligen om informationsutbyte, eftersom kommissionens uppgift är att utifrån den information de kan samla in och dela med varandra skall formulera en strategi för att få ner dödligheten hos de brittiska soldaterna. Majoriteten av kommissionens medlemmar är individer som Nightingale känner till eller har arbetat med tidigare och således redan har en relation till. Likaså kan man säga att nätverkets samtliga aktörer inom nätverket sedan tidigare etablerat och vårdat sina egna sociala nätverk samt ägnat sig åt social reproduktion genom sina aktiviteter. Det är huvudsakligen funktionen kring exklusivitet som

²² Leos Müller, *The Merchant Houses of Stockholm c. 1640–1800: A Comparative Study of Early-Modern Entrepreneurial Behaviour* (Uppsala: Uppsala universitet, 1998), 221–223.

²³ Ibid, 34–35.

²⁴ Ibid, 221–222.

har minst relevans för avhandlingens syfte, eftersom jag inte kan se några direkt exklusiva aspekter bland nätverkets aktörer. Nightingale hade också ett nätverk baserat i Storbritannien som hon arbetade med och ett familjenätverk. Sedan hade hon precis som handelsmännen i Stockholm en rad utländska kontakter som hon utväxlade information med.

1.5 Metod

Metoden går ut på att med hjälp av kronologin hitta de brev skrivna mellan 1857 och 1863 som behandlar den brittiska arméns sanitära situation i Indien. Brevens datering, avsändare, mottagare och innehåll nedtecknades i en Excel-fil. Brevens innehåll har sedan analyserats. Analysen av brevens innehåll utgör kapitel fyra. Baserat på de data som samlats in under analysen av breven har jag sedan skapat en visualisering av det sociala nätverk Nightingale haft under den undersökta tidsperioden. Visualiseringen är gjord i programmet *Social Network Visualizer*²⁵, där jag har skapat ett egonätverk med Florence Nightingale som central nod. Varje individ symboliseras av en alteri och storleken på noderna symboliserar hur intensiv kontakten mellan Nightingale och noden varit.

Müller använder som tidigare nämnts också nätverket som ett metodologiskt verktyg. Det metodologiska angreppssättet har vissa likheter med Dürings begreppsförklaringar i teoridelen, men Müller beskriver snarare nätverkets form och utseende, medan Düring definierar dess beståndsdelar. Müllers förklarar nätverkets form med begreppen ankare (eng. *anchorage*), tillgänglighet (eng. *reachability*), räckvidd (eng. *range*) och densitet. Ankaret är den centrala noden i ett egonätverk. Tillgänglighet beskriver i vilken utsträckning nätverkets medlemmar har direktkontakt med varandra och inte behöver använda sig av en tredje part för att kommunicera medan räckvidd beskriver hur många av nätverkets medlemmar som har direktkontakt med ankaret. Densiteten beskriver hur tät kontakten mellan nätverkets medlemmar är. I nätverk med hög densitet har många av nätverkets medlemmar direkt kontakt med varandra.²⁶

²⁵ Social Network Visualizer, <https://socnetv.org>, (14.10.2022).

²⁶ Müller, *The Merchant Houses of Stockholm c. 1640–1800*, 223.

2. Bakgrund

Brittiska ostindiska kompaniet var ursprungligen ett handelskompani, men representanter för kompaniet kom från 1700-talets mitt och framåt att både direkt och indirekt besitta landområden i Indien, vilket gjorde kompaniet till en politisk och diplomatisk aktör.²⁷ Det ökande antal territorier som kompaniet med tiden kom att kontrollera gjorde att en militär styrka behövdes för att bibehålla och övervaka ordningen. Kring 1820 uppgick antalet kompanisoldater i Indien till cirka 300 000, varav största delen var sepoys, indiska soldater ledda av brittiska officerare. Utöver kompaniets soldater var också upp till 40 000 soldater från brittiska armén stationerade i Indien.²⁸

År 1857 bröt det stora sepoyupproret ut. Det har debatterats vad orsakerna bakom upproret var, men långvariga och olösta socioekonomiska konflikter antas vara några av de avgörande orsakerna. Brittiska tankar om den egna överlägsenheten och olika försök till anglikanisering antas också vara bidragande orsaker. Upproret präglades av brutalitet både från rebellernas och briterernas sida. Efter upproret överfördes kompaniets territorier formellt till kronan 1858, och de av kompaniet kontrollerade delarna av Indiska subkontinenten blev kronkolonier.²⁹

Upprorets brutalitet fångade den brittiska allmänhetens uppmärksamhet, däribland Nightingales, som under upprorets gång var fullt upptagen med arbetet i den kommission som inrättats efter Krimkriget. Det var med stor sannolikhet en kombination av nyheterna från Indien, erfarenheten från Krimkriget och arbetet i kommissionen som gjorde Nightingale medveten om soldaternas hälsomässiga och sanitära situation i Indien. Upproret tydliggjorde risken med att en stor del av armén utgjordes av indier, och trupperna stationerade skulle framöver till större del bestå av briter. Den höga dödligheten bland brittiska soldater, i synnerhet i Indien, skulle göra det svårt att ersätta alla förluster. Någoting måste därmed göras åt den sanitära situationen eftersom dödligheten till största delen inte var ett resultat av stridigheter, utan av sjukdomar.³⁰

²⁷ Philip Lawson, *The East India Company: A History* (London: Routledge, 1993), 87–93.

²⁸ Ibid, 148.

²⁹ Ibid, 160–161, 164.

³⁰ Gourlay, Cunningham och Grell, *Florence Nightingale and the Health of the Raj*, 24, 26–27.



Figur 1: Karta över brittiska Indien. De områden som överfördes från Ostindiska kompaniet till kronan markerade i grått. De vita områdena är furstestater. Källa: Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, xiv.

2.1 Florence Nightingale och synen på hälsa

Florence Nightingale föddes 1820 i Florens i Italien. Hon växte huvudsakligen upp i Derbyshire och Hampshire i England, men liksom många andra välbärgade familjer reste hon mycket som ung. Som 16-åring upplevde hon sitt ”*call to service*” som hon upplevde kom från gud. Hennes föräldrar ansåg dock att det var ytterst olämpligt för en kvinna i hennes position att ägna sig åt sjukvård. Det var inte innan 1849–1850 som hon hade möjligheten att få sina första praktiska erfarenheter inom sjukvård vid Kaiserswerth utanför Düsseldorf under en av sina resor. Hon hade också möjlighet att tillbringa en längre tid vid Kaiserswerth 1851 och vid

en katolsk orden i Paris 1853. Samma år fick hon också sin första formella position som föreståndare på en liten vårdinstitution för överklasskvinnor i London. Redan 1854 tog hon på sig uppgiften att leda en grupp sjukskötare under Storbritanniens deltagande i Krimkriget.³¹

Krimkriget var det första större krig som Storbritannien deltog i sedan Napoleonkrigen och landets armé var oförberedd på krig i den skalan så långt hemifrån. Krimkriget är känt för den höga dödligheten orsakad av andra än stridsrelaterade orsaker bland de deltagande arméerna. Dödligheten under Krimkriget var sannolikt på liknande nivå som under Napoleonkrigen, men Krimkriget var ett av de första krigen där pressen aktivt rapporterade om soldaternas förhållanden, vilka väckte uppmärksamhet bland befolkningen hemma i Storbritannien. Nightingale hade redan själv fattat beslutet att hon ämnade åka till Krim då hon fick en officiell förfrågan från Sidney Herbert, som vid tillfället var krigsminister och en god vän till Nightingale. Sidney Herberts fru, Elizabeth Herbert, satt dessutom i kommittén på den institution där Nightingale var föreståndare. Nightingale kom att tillbringa största delen av kriget på ett sjukhus som britterna hade till förfogande i Scutari i Istanbul. Sjukhuset hade ursprungligen varit en barack och var således inte optimalt som en sjukhusbyggnad.³²

Förhållandena på sjukhuset och inom logistikkedjan som transporterade sjuka och sårade soldater till Istanbul var otroligt primitiva, och dödligheten var hög både på sjukhuset och under transportererna. Sjukhuset var byggt ovanpå en öppen kloak och ventilationen i byggnaden var dålig, vilka var de största orsakerna till dödligheten. Utöver det låg patienterna tätt packade och många förnödenheter saknades. Nightingale kom inledningsvis att utföra både sjukvårdsarbete och administrativa uppgifter. Hennes nattliga inspektionsrundor genom sjukhuset och de brev hon skrev hem till döende och avlidna soldaters familjer gav henne mycket positiv publicitet hemma i Storbritannien. Historierna om Nightingale gav upphov till bilden av henne som ”*The Lady with the Lamp*” och ”*Heroine of Crimea*”. Nightingale visade sig också vara väldigt kapabel då det gällde att skaffa fram förnödenheter. Många av de andra som jobbade på sjukhuset vände sig till henne då de behövde någonting som saknades eller som militärens administratörer var omedvetna om att de hade på grund av bristfällig bokföring. Trots Nightingales ansträngningar att åtgärda missförhållandena var det inte mycket hon kunde göra åt avloppet eller ventilationen, och dödligheten förblev hög under vintern 1854–1855. Det var

³¹ McDonald, *Florence Nightingale at First Hand*, 1–2.

³² *Ibid*, 68–71.

först under våren 1855, då en kommission skickades från Storbritannien, som någonting gjordes åt avloppet och ventilationen. Mot slutet av kriget var dödligheten på sjukhuset på en liknande nivå som i en brittisk industristad. Under krigets gång avled 19 000 brittiska soldater av sjukdomar. I jämförelse stupade endast 4000 i strid eller på grund av skador förorsakade av strid. Även Nightingale själv blev sjuk under krigets gång, och var nära att själv avlida. Hon smittades av den så kallade "Krimfebern" och man tror idag att det var kronisk brucellos hon smittades av. Sjukdomen kom att följa med henne resten av livet.³³

Nightingales syn på hälsa var som tidigare nämnts holistisk. Hon ansåg god hälsa vara mer än enbart frånvaron av sjukdom, och hennes skarpaste kritik under Krimkriget var att det inte gjordes någonting för att bevara soldaternas hälsa, utan endast för att behandla deras sjukdomar. Arméns läkare ansåg sin uppgift vara att behandla soldater inlagda på sjukhuset, men inte att förebygga att de hamnade på sjukhuset från första början. Nightingale uppfattade omgivningen, inte minst kvalitén på boendet, som en av de mest avgörande faktorerna för god hälsa.³⁴ Nightingales centrala filosofi angående sjukdom och hälsa illustreras bra i de flesta upplagor av hennes bok *Notes on Nursing*:

All disease, at some period or other of its course, is more or less a reparative process, not necessarily accompanied with suffering: an effort of nature to remedy a process of poisoning or decay, which has taken place weeks, months, sometimes years beforehand, unnoticed.³⁵

Exempelvis är det inte läkaren eller kirurgen som läker ett skottsår, de avlägsnar snarare det förhinder som kulan utgör för att såret skall läkas av naturen. Även medicin har samma funktion, den avlägsnar det som förhindrar läkningsprocessen och återhämtningen. Nightingales filosofi är att läkarens och sjukskötarens uppgift är att skapa sådana förutsättningar som förebygger sjukdom och att avlägsna sådant som förhindrar naturens läkande process.³⁶

³³ McDonald, *Florence Nightingale at First Hand*, 71–74.

³⁴ *Ibid*, 99.

³⁵ *Ibid*, 100.

³⁶ *Ibid*, 99–100.

Likt många andra läkare och experter under 1850- och 1860-talen var Nightingale en anhängare av miasmateorin. Enligt miasmateorin sprids sjukdomar via miasmiska ångor som vanligen associerades med dålig lukt. Smuts, stillastående vatten och illaluktande luft var därför sådant som ansågs sprida sjukdomar. Renlighet, ventilation och rent vatten var därför sådant som Nightingale förespråkade som essentiellt för att förebygga sjukdomsspridning. Mikrobteorin var vid tiden endast spekulaton som saknade övertygande bevis, och Nightingale ändrade uppfattning först ett antal år efter att Robert Koch identifierat mjältbrandsbakterier år 1879. Fastän miasmateorin hade fel utgångspunkt gjorde ändå dess fokus på renlighet att sjukdomsspridningen begränsades och Nightingale fortsatte, liksom många av de som förespråkade mikrobteorin, att påpeka vikten av god hygien också efter att hon övergav miasmateorin till fördel för mikrobteorin.³⁷

Miasmateorin, så som Nightingale applicerade de den, bör ses som en produkt av sin tid. Miasmateorin i sig är gammal, men under lång tid hade den vanligaste åtgärden vid utbrott av smittsamma sjukdomar varit karantän. Den sanitära reformrörelse som växte fram under 1800-talet hade andra lösningar för att begränsa och hindra spridningen av sjukdomar, nämligen att förespråka renlighet och skapa sådana förhållanden som förhindra miasmiska ångor att uppstå och sprida sig från första början. Karantän var dessutom en handling som begränsade handel och rörlighet, vilket gjorde en teori som kunde förutspå och förhindra utbrott av sjukdomar mer attraktiv. En sådan teori gjorde också att det kändes mindre riskabelt att bo och vistas i trångbodda städer så länge korrekta sanitära åtgärder vidtagits. 1800-talets miasmateori erbjöd precis en sådan säkerhet.³⁸

Som en brittisk koloni påverkades Indien stark av sociala och politiska förändringar i Storbritannien, och 1800-talet var en tid av snabba och radikala förändringar i Storbritannien. Industrialiseringen och Jeremy Benthams utilitarianism var två av de mest inflytelserika krafter i 1800-talets Storbritannien. Industrialiseringen och efterföljande urbanisering gjorde det snabbt uppenbart att de sanitära förhållandena i Storbritanniens industristäder i längden var ohållbara. Jeremy Benthams idealistiska utilitarianism var i praktiken omöjlig att genomföra och mer pragmatiska utilitarianister såsom James Mill och John Stuart Mill fick i stället ett större inflytande. De ansåg staten vara en betydande aktör för att lösa det problem som uppstått

³⁷ McDonald, *Florence Nightingale at First Hand*, 101–103.

³⁸ Elaine Freedgood, *Victorian Writing about Risk: Imagining a Safe England in a Dangerous World* (Cambridge: Cambridge University Press, 2000), 42–44.

i industrialiseringens fotspår.³⁹ Edwin Chadwick var en av dem som kom att ha ett stort inflytande på både Nightingale och myndigheterna i Storbritannien. Chadwick var en av dem som ägnade en stor del av sin karriär till att förbättra folkhälsan i Storbritannien. Renlighet, dränering och rent vatten var enbart några av de aspekter han ansåg vara essentiella. Nightingale var också medveten att situationen i Indien inte var unik. Samma förhållanden hade existerat i brittiska städer under stora delar av 1800-talets första hälft, och kunskapen att lösa problemen fanns därmed i Storbritannien.⁴⁰

Västerländsk kolonialmedicin under 1800-talet kan huvudsakligen ses som ett verktyg för att skydda kolonialmaktens soldater och civila från sjukdom. Orsaken till att kolonialmakten senare även kom att inkludera lokalbefolkningen i bekämpningen av sjukdomar var att det var omöjligt att segregera européerna från lokalbefolkningen. Den fokus som lades på lokalbefolkningen handlade om att förhindra epidemier, inte att förbättra deras allmänna hälsa.⁴¹ Rob Johnson påpekar dock i boken *British Imperialism* att många av imperiets byråkrater hade en genuin tro på de goda sidor imperialism kunde föra med sig.⁴² Nightingale själv beskriver båda dessa mentaliteter i början *How people may live and not die in India*. Hon frågar sig hur Storbritannien kan behålla greppet om Indien och erbjuda dess befolkning det högre civilisation har att erbjuda. Hon konstaterar att det med den rådande dödligheten hos brittiska soldater är omöjligt att i längden kontrollera Indien med huvudsakligen brittiska trupper. Nightingale skriver också att i syfte att förebygga att epidemier exempelvis sprids via handel är det nödvändigt att de sanitära förhållandena förbättras, även för lokalbefolkningen.⁴³ Nightingale ansåg att de sanitära förhållandena i indiska städer inte på något sätt var unika, utan väldigt snarlika de förhållanden som existerat och förbättrats i brittiska industristäder tidigare under århundradet. Hon ansåg att de lösningar som fungerat hemma i Storbritannien även borde fungera i Indien.⁴⁴ Vid tiden då Nightingale började intressera sig för Indien var det vanligt att den höga dödligheten bland brittiska soldater stationerade i Indien till största delen

³⁹ Gourlay, Cunningham & Grell, *Florence Nightingale and the Health of the Raj*, 2–4.

⁴⁰ Ibid, 14–15.

⁴¹ Amna Khalid & Ryan Johnson, "Introduction," i *Public Health in the British Empire: intermediaries, subordinates, and the practice of public health, 1850–1960*, ed. Amna Khalid & Ryan Johnson (New York: Routledge, 2011), 6–7.

⁴² Rob Johnson, *British Imperialism* (London: Bloomsbury Publishing, 2002), 3.

⁴³ Nightingale, *How people may live and not die in India*, 1, 12.

⁴⁴ Gourlay, Cunningham & Grell, *Florence Nightingale and the Health of the Raj*, 14.

förklarades med att det indiska klimatet helt enkelt var ohälsosamt. Ett antagande som Nightingale inte var övertygad om.⁴⁵

2.2 Nightingales kommissioner

Nightingale återvände till Storbritannien i augusti 1856. Hon började omedelbart undersöka vad som gått fel under Krimkriget, för att kunna undvika liknande situationer i framtiden. Tillsammans med sina samarbetspartner förberedde hon två olika rapporter, en officiell som inte pekade ut enskilda individer som skyldiga. Den andra, och betydligt mer omfattande rapporten, som enbart skickades till några utvalda individer hade en betydligt mer anklagande ton där de hon ansåg bära huvudansvaret för många av problemen under Krimkriget namngavs. Det visade sig att många av de problem som fanns i Scutari hade rapporterats till arméns sjukvårdsdepartement, som hade låtit bli att agera på informationen. Nightingale lyckades övertyga drottning Victoria att en formell kommission var nödvändig för att undersöka vad som gått fel under Krimkriget. Kommissionen hänvisas i fortsättningen till som den första kommissionen. Nightingales popularitet och inflytande gjorde det möjligt att få kommissionen etablerad. Största delen av kommissionens medlemmar tillsattes också på Nightingales begäran. Kommissionens officiella rapport publicerades 1858, och Nightingales inofficiella rapport skickades också ut vid samma tid.⁴⁶ Ett resultat av kommissionens rapport var att fyra underkommissioner bildades, med Sidney Herbert som ordförande för samtliga. Underkommissionernas uppgifter var följande: förbättra arméns baracker och sjukhus, etablera arméns läkarutbildning, samt organisera arméns sjukvård och statistikavdelning. Samtliga underkommissioner kom också att vara delaktiga i arbetet med Indien. Dessa fyra underkommissioner hänvisas i fortsättningen till som enbart underkommissionerna.⁴⁷

Nightingales intresse för Indien väcktes som tidigare nämnts i samband med sepoyupproret. Hon var också som sagt väl medveten om de dåliga sanitära förhållandena, som snarare var regel än undantag inom armén. Efter att upprorets slagits ned och administrationen av brittiska territorier på den indiska subkontinenten överförts från brittiska ostindiska kompaniet till kronan etablerades också Ministeriet för Indien (eng. *India Office*) som leddes av ministern för Indien (eng. *Secretary of State for India*). Lord Edward Stanley, som var en av Nightingales

⁴⁵Gourlay, Cunningham & Grell, *Florence Nightingale and the Health of the Raj*, 28.

⁴⁶Ibid, 74–77.

⁴⁷Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 13–14.

samarbetspartners var den första som innehade posten. Nightingale tog omedelbart chansen att lobba för att en ny kommission skulle tillsättas, vilket också gjordes 1859.⁴⁸ Idén om en kommission om arméns hälsa i Indien antas ursprungligen ha kommit från Edwin Chadwick, men det var Nightingale som slutligen fick igenom beslutet. Även i den andra kommissionen var Nightingale drivande i valet av medlemmar.⁴⁹

En aspekt värd att slutligen nämna, som kommit fram under arbetets gång, är att Nightingale med största sannolikhet tidvis, om inte regelbundet, använde opium eller morfin. I ett brev till sin svåger Harry Verney från 1860, skrev hon att hon var “drenched with morphea“.⁵⁰ I *Opium: Reality's Dark Dream* skriver Thomas Dormandy att Nightingale under Krimkriget regelbundet använde opium. Enligt Dormandy framkommer Nightingales bruk under Krimkriget i brev mellan Nightingale och Harriet Martineau.⁵¹ Jag har själv inte lyckats hitta de brev mellan Nightingale och Martineau som Dormandy hänvisar till, men eftersom hon själv beskriver sig som “dränkt i morfin“ och var kroniskt sjuk efter Krimkriget är det inte omöjligt att hon åtminstone i perioder använde opium eller morfin.

⁴⁸ McDonald, *Florence Nightingale at First Hand*, 160–161.

⁴⁹ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 45.

⁵⁰ Brev från Florence Nightingale till Harry Verney, 29.02.1860, UKWELLC3 Wellcome Library 8998/19, 167–169.

⁵¹ Thomas Dormandy, *Opium: Reality's Dark Dream* (New Haven: Yale University Press, 2012), 162.

3. Florence Nightingales sociala nätverk

Kapitel 3 behandlar nätverkets sammansättning, förändring under den aktuella tidsperioden, samt personerna som ingår i nätverket. Totalt består nätverket av 22 personer Nightingale varit i direktkontakt med. Materialet som skickats mellan Nightingale och nätverket består 129 brev, delar av brev, och memorandum. Materialet är daterat mellan 10 oktober 1857 och 24 juli 1863. Kommissionen utlystes formellt 31 maj 1859, och bestod ursprungligen av Sidney Herbert, William Farr, John Sutherland, James Ranald Martin, Thomas Alexander, Thomas Proby Cautley, Edward Harris Greathed och John Richard Vivian.⁵² William E. Baker, som egentligen var Sutherlands assistent, var officiellt kommissionens sekreterare. Trots det var det egentligen Nightingale och Sutherland som utförde majoriteten av hans uppgifter.⁵³ Under kommissionens verksamhetsår avled Thomas Alexander 1860, och Sidney Herbert 1861. Edward Stanley ersatte Sidney Herbert som kommissionens ordförande. Trots Nightingales stora betydelse för kommissionens arbete hade hon inte direkt brevkontakt med alla medlemmar ur kommissionen, alltså när det gäller Indienkommissionens arbete. Exempelvis John Sutherland brevväxlar hon en hel del med i andra ärenden under tidsperioden.

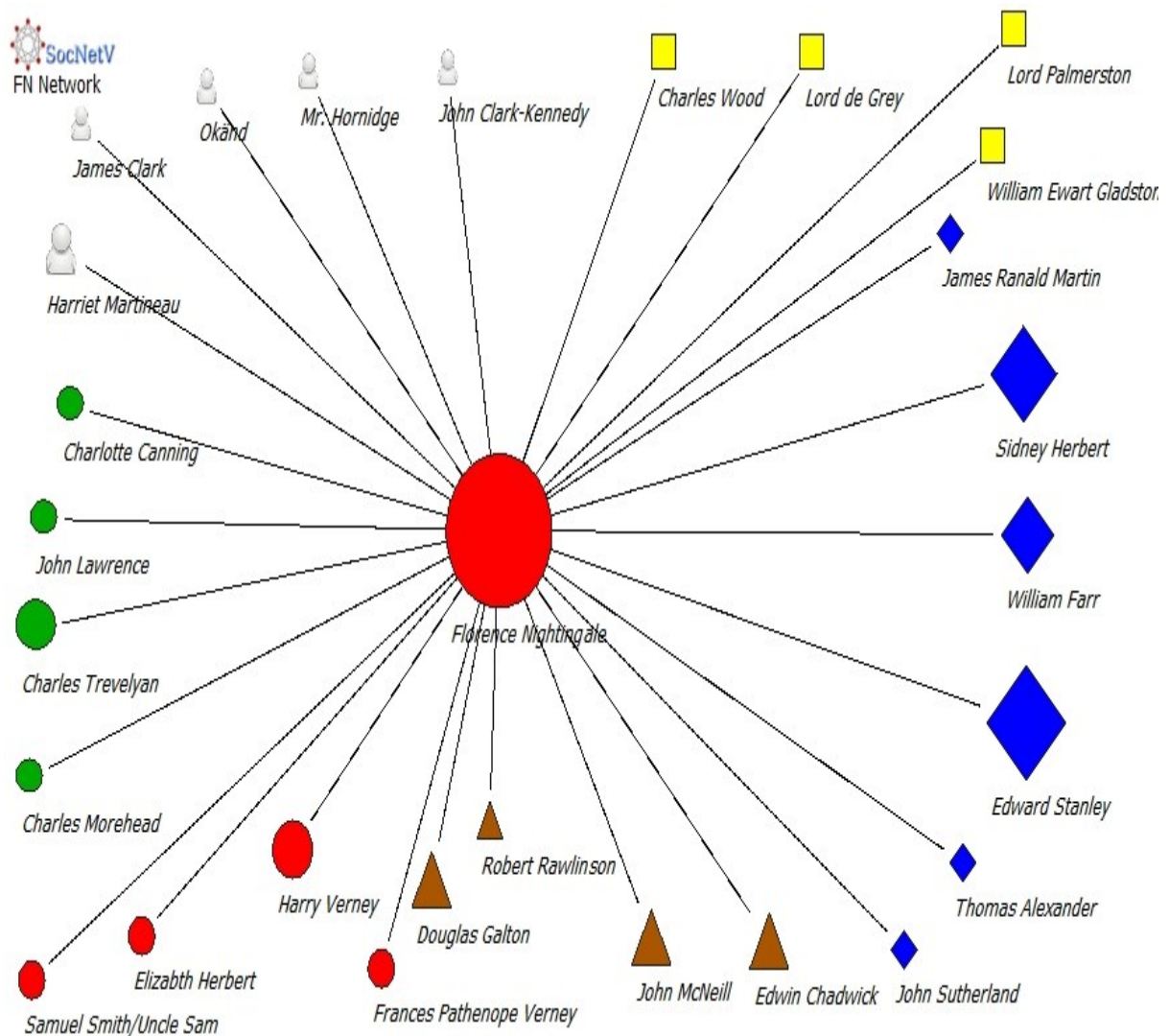
Det finns total fem nätverkskartor inkluderade i detta kapitel; en för varje tidsperiod, samt en som täcker hela undersökningsperioden. I den första nätverkskartan som omfattar hela tidsperioden är det enbart de personer som Nightingale haft direktkontakt med som är inkluderade. Nätverkskartorna inkluderar också individer där brevväxlingen inte finns bevarad, men där brevväxling eller möten omnämns i de brev som ingår i källmaterialet.

Noderna i nätverkskartorna är färgkodade och har olika form beroende på vilken roll de har i nätverket och samhället. Vissa av noderna har flera roller, men de är färgkodade och formgivna enligt deras huvudsakliga roll. De röda cirklarna är Nightingale själv, hennes släktingar och vänner. De blåa romberna utgör kommissionens medlemmar. De bruna trianglarna är ingenjörer och personer kunniga inom sanitära frågor. De gula kvadraterna är politiker som har förhållandevis stor makt att inverka på kommissionens arbete och framgång. De gröna ellipserna är individer som har omfattande kunskap om och erfarenhet från Indien. De svarta figurerna är sådana som inte passar i någon av de ovan nämnda kategorierna. Nodernas storlek

⁵² Memorandum skrivet av Florence Nightingale 01.06.1859 med tillhörande utdrag ur *London Gazette* 31.05.1859, UKWELLC3, 8998/2, 149.

⁵³ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 15.

varierar enligt hur betydelsefulla de är. En röd linje mellan två noder symboliserar äktenskap. I varje underkapitel finns det en kort biografisk presentation av de betydelsefulla individer som för första dyker upp i den tidsperioden.

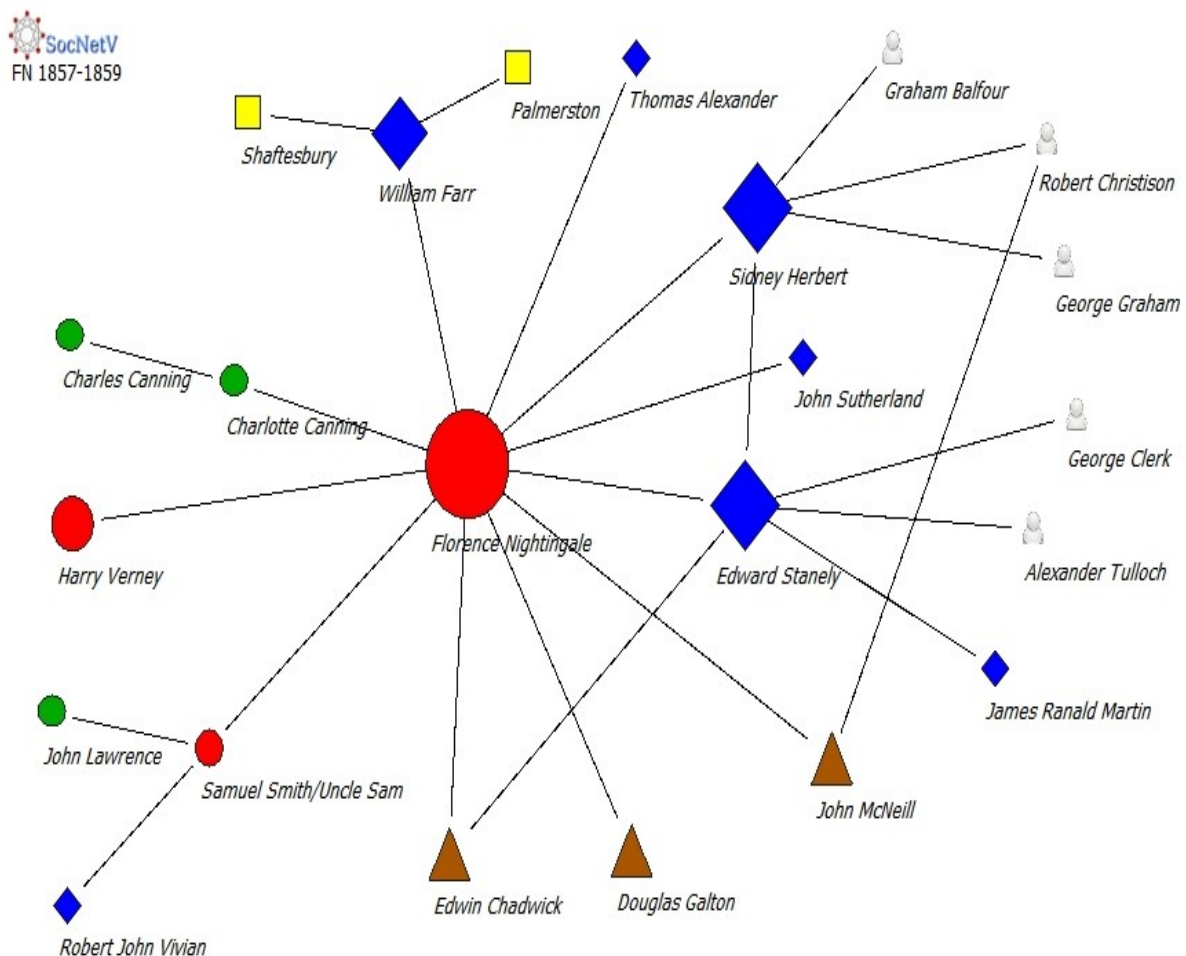


Figur 2: Fullständig nätverkskarta. De personer som Florence Nightingale haft direktkontakt med mellan 10 oktober 1857 och 24 juli 1863. Teckenförklaring: Röda cirklar = Nightingale + släkt och vänner. Blåa romber = kommissionärer. Bruna trianglar = Ingenjörer och personer kunniga inom sanitära frågor. Gröna ellipser = personer med kunskap om och erfarenhet från Indien. Gula kvadrater = politiker. Vita figurer = övriga.

3.1 Kommissionärer och Sanitärt sakkunniga

Den första perioden är den tid mellan att Nightingale blir medveten om situationen i Indien och de utmaningar Storbritannien står inför, fram till att kommissionen formellt utlyses. Hon är

under perioden mest i kontakt med Edward Stanley och Sidney Herbert. Fram till slutet av 1858 var det Stanley som hon hade mest kontakt med. Stanley var vid den tiden minister för Indien, och hade således ett betydande inflytande i alla frågor relaterade till Indien. Det var alltså honom som Nightingale försökte övertala för att få kommissionen utlyst. Sidney Herbert var Nightingales nära vän, och Stanley valde honom till kommissionens ordförande, till stor del på Nightingales begäran. Kontakten till Sidney Herbert som är som mest intensiv under våren 1859, handlar långt om vilka andra som bör vara med i kommissionen. Nightingales övriga kontakter handlar i stort sett om hur hon försökte, via personer hon kände sedan tidigare, skapa sig ett nätverk av individer kunniga i diverse frågor som kommissionärerna inte var. Hon använde också sitt nätverk för att få rekommendationer om vilka personer kunde vara lämpliga för kommissionen.



Figur 3: Nätverkskarta 10 oktober 1857 till 31 maj 1859. Teckenförklaring: Röd cirklar = Nightingale + släkt och vänner. Blåa romber = kommissionärer. Bruna trianglar = Ingenjörer och personer kunniga inom sanitära frågor. Gröna ellipser = personer med kunskap om och erfarenhet från Indien. Gula kvadrater = politiker. Vita figurer = övriga.

Sidney Herbert

Sidney Herbert kan beskrivas som Nightingales närmaste allierade i hennes strävanden efter reformer. Sidney Herbert föddes 1810 som enda sonen till elfte greven av Pembroke. Herbert kom att vara politiskt aktiv hela sitt vuxna liv och valdes för första gången in i underhuset som konservativ år 1832, dock tillhörande den mer liberala delen av det konservativa partiet. Herbert hade ett antal positioner som sekreterare innan utsågs till statssekreterare för krigsärenden (eng. *Secretary at War*) 1845. Han innehade dock position omkring ett år innan regeringen avgick 1846. Han innehade sedan posten igen mellan åren 1852 och 1854 samt fungerade som statssekreterare för krigsmakten till lands (eng. *Secretary of State for War*) från 1859 fram till sin död 1861.⁵⁴ Posten kallades ofta *War Secretary*, och hänvisas i fortsättningen till som krigsminister.

Krigsminister och statssekreterare för krigsärenden är två poster som ibland existerat tillika, ibland har enbart den ena existerat och ibland innehafts av samma person. Posten Krigsminister grundades 1794 och innehavaren av posten var arméns politiska representant och var ansvarig för militära operationer. Mellan åren 1801 och 1854 ingick även ansvar för Storbritanniens kolonier i posten. År 1854 tog krigsministern över Krigsministeriet (eng. *War Office*). Posten statssekreterare för krigsärenden var en lägre post som ansvarade för arméns administration och Krigsministeriet. Positionen sammanslogs med krigsministerns post 1854 och avskaffades formellt 1863.⁵⁵

Herbert träffade Nightingale för första gången i Rom 1847 och kom sedan att vara en av drivkrafterna bakom Nightingales insatser under Krimkriget. Under 1850-talet gick Herbert över från det konservativa partiet till det liberala och var inblandad i flera olika reformer och kommissioner. Hans hälsa började dock försämrans märkbart under de sista åren av hans liv innan han slutligen avled i augusti 1861.⁵⁶

⁵⁴ H. C. G. Matthew "Herbert, Sidney, first Baron Herbert of Lea (1810–1861), politician," *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004, hämtad 30.01.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-13047>.

⁵⁵ "Senior Cabinet Posts," The National Archives, hämtad 30.01.2023, <https://www.nationalarchives.gov.uk/cabinetpapers/cabinet-gov/senior-cabinet-posts.htm>.

⁵⁶ Matthews, "Herbert, Sidney".

Edward Stanley

Edward Stanley var tillbringade liksom Sidney Herbert en stor del av sitt vuxna liv i politiken. Han föddes 1827 och valdes in i underhuset för det konservativa partiet år 1848. Stanley tillhörde liksom Herbert den mer liberala delen av partiet. Stanley utsågs till undersekreterare vid Utrikesministeriet i sin fars regering 1852. Han erbjöds också en position i Palmerstons efterföljande regering som han tackade nej till eftersom Palmerston tillhörde det liberala partiet. Stanley innehade två poster i sin fars kortlivade regering från 1858 till 1859. Han var kolonialminister 1858 varefter han utsågs till den första statssekreteraren för Indien (eng. *Secretary of State for India*), vilket var en ny position som infördes efter att Ostindiska kompaniets styre i Indien avskaffades 1858. Stanley var sedan i opposition från och med 1859.⁵⁷ Sidney Herbert skickade den elfte december 1860 ett brev till Florence Nightingale där han informerade henne om att Stanley accepterat att ta över posten som ordförande för Indienkommissionen i från och med första februari 1861.⁵⁸ Stanley var även den som var ansvarig för att kommissionens förslag tillämpades fram till 1866 då han utnämndes till utrikesminister.⁵⁹

William Farr

Farr föddes 1807 och var en framstående statistiker och epidemiolog. Som ung studerade Farr medicin och fungerade som lärling hos bland annat kirurger och apotekare. Under 1830-talet började Farr skriva artiklar för medicinska tidskrifter och han blev också anställd hos *General Register Office*⁶⁰ där han senare kom att göra en framgångsrik karriär. Det var under sitt arbete hos *General Register Office* som Farr utvecklades till en högt ansedd statistiker. Farr intresserade sig även för folkhälsan och kom att bli en ivrig förespråkare för hälsoreformer. Han arbetade tillsammans med Florence Nightingale redan under den första kommissionen som inrättades efter Krimkriget.⁶¹ Under arbetet med Indienkommissionen bestod kommissionen av vad Gérard Vallée kallar ett "inre kabinett" bestående av Florence Nightingale, William Farr och John Sutherland.⁶²

⁵⁷ David Steele "Stanley, Edward Henry, fifteenth earl of Derby (1826–1893), politician and diarist," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 31.01.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-26266>.

⁵⁸ Sidney Herberts brev till Florence Nightingale, 11.12.1860, BL01GEN 43395 F271, 371.

⁵⁹ Vallée, *Florence Nightingale on India*, 215.

⁶⁰ Myndighet ansvarig för folkbokföring.

⁶¹ John M. Eyler, "Farr, William (1807–1883), statistician and epidemiologist," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 31.01.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-9185>.

⁶² Vallée, *Florence Nightingale on India*, 15.

John Sutherland

Av de brev som analyserats har inga av dem varit mellan Nightingale och Sutherland, men Sutherland var som nämndes ovan en del av kommissionens "inre kabinett" och har därmed varit en viktig del av arbetet. Hans namn förekommer flera gånger i de brev som analyserats och han träffade Nightingale flertalet gånger under kommissionens arbete. Sutherland var tillsammans med Nightingale och Herbert också en del av det "inre kabinett" som existerade i den första kommissionen.⁶³

Sutherland föddes 1808 och var en kirurg och läkare. Han fungerade som redaktör för två medicinska tidskrifter innan han utsågs till inspektör för *General Board of Health*⁶⁴ 1848. År 1855 utsågs Sutherland till ordförande för en av de kommissioner som skickades till Istanbul för att undersöka de sanitära förhållandena på Storbritanniens militärsjukhus under Krimkriget. Det var i Istanbul som Sutherland först kom i kontakt med Nightingale. Det var på Nightingales begäran som Sutherland tillfrågades att delta i de två kommissionerna. Han var också hennes privata läkare.⁶⁵

James Ranald Martin

Martin var en kirurg och administratör inom sjukvården. Liksom flera andra började han sin karriär hos Ostindiska kompaniet. Han stationerades i Bengalen 1817 där han arbetade både civilt och militärt, men det var efter ett fälttåg där han själv blev svårt sjuk som han började intressera sig för miljöns och topografins inverkan på hälsan. Han kom även med förslag på hur arméns baracker och sjukhus kunde förbättra sina sanitära förhållanden. Under 1830-talet intresserade han sig också för de sanitära förhållandena i indiska städer och ansåg att västerländsk medicin var en absolut nödvändighet för Indiens utveckling. På grund av hälsoskäl flyttade han hem till Storbritannien 1840. Där fortsatte han bland annat med att ge föreläsningar, utveckla metoder för att förbättra militärens hälsa samt arbeta för Ostindiska kompaniet och som överinspektör för militärens sjukhus. På grund av sin långa erfarenhet inom

⁶³ Vallée, *Florence Nightingale on India*, 13.

⁶⁴ Myndighet med ansvar för folkhälsan.

⁶⁵ G. C. Boase & Mark Harrison, "Sutherland, John (1808–1891), physician and promoter of sanitary science," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 01.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-26794>.

såväl arméns sjukvård som i Indien hade Martin en plats både i den första kommissionen och i Indienkommissionen.⁶⁶

Robert John Vivian

Vivian var en officerare som var aktiv i Indien mellan åren 1819 och 1854, med undantag för 1825–1827. Efter sin hemkomst till Storbritannien blev han en styrelsemedlem i Ostindiska kompaniet, men han skickades till Krim redan samma år. Vivian var en av de brittiska officerare som tjänstgjorde i den osmanska armén. Efter Krimkriget tilldelades han en plats vid Indienrådet⁶⁷ och var också en av kommissionärerna i Indienkommissionen.⁶⁸

Cautley Proby

Proby var en civilingenjör som började sin bana som artillerist i Ostindiska kompaniet 1819. År 1825 skickades till norra delarna av Indien för delta i ombyggnaden av Doab-kanalen. Cautley blev föreståndare för de nordöstra provinsernas kanaler 1843. Samma år inledde han sitt största projekt, byggandet av Ganges-kanalen, som kunde invigas 1854, varefter Cautley pensionerade sig. Cautley hade en plats både i Indienrådet och i Indienkommissionen.⁶⁹

Thomas Alexander

Alexander var en kirurg i armén som började sin tjänstgöring 1834 i Karibien. Han var även stationerad i Nordamerika och Sydafrika innan han skickades till Krim under kriget. Alexander prisades för sina insatser under Krimkriget. Efter kriget hade en plats i den första kommissionen och han utsågs även till generaldirektör för *Army Medical Department* 1858.⁷⁰ Alexander

⁶⁶ Mark Harrison, "Martin, Sir James Ranald (1793–1874), surgeon and medical administrator," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 08.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-18189>.

⁶⁷ Council of India. Indienrådet var ett organ baserat i London som etablerades genom *Government of India Act 1858* i samband med att styret över Indien förflyttades från Ostindiska kompaniet till kronan. Rådet fungerade som kronans och parlamentets länk till administrationen i Indien.

"Government of India Act, 1858 (21 & 22 Vict. c. 106)," Internet Archive, hämtad 09.02.2023. https://web.archive.org/web/20080820032456/http://projectsouthasia.sdstate.edu/Docs/history/primarydocs/Political_History/ABKeithDoc028.htm.

⁶⁸ R. H. Vetch, "Vivian, Sir Robert John Hussey (1802–1887), army officer," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 09.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-28342>.

⁶⁹ Anita McConnell, "Cautley, Sir Proby Thomas (1802–1871), civil engineer and palaeontologist," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 09.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-4915>.

⁷⁰ Peter McNeill, *Prestonpans and Vicinity: Historical, Ecclesiastical and Traditional*, (Edinburgh & Glasgow: John Menzies & Co, 1902), 81–82.

tilldelades också en plats i Indienkommissionen som bara innehade under cirka ett halvt år innan han avled av gikt i början av 1860.

Edward Harris Greathed

Greathed var en överste i armén med erfarenhet från Indien.⁷¹ Det verkar finnas väldigt lite information tillgänglig om Greathed, men orsaken att han slutligen hade en plats i Indienkommissionen beror på att det enligt drottning Victorias önskemål skulle finnas en så kallad "Queen's officer" med erfarenhet från Indien på kommissionen. Greathed var uppenbarligen inte Nightingales eller kommissionens första val och de övervägde ett antal andra officerare innan Greathed valdes, däribland hans yngre bror.⁷² Det råder en viss oklarhet till vilken Greathed som diskuteras i breven eftersom det ofta är enbart efternamnet som används, Edward Harris Greatheds bror var nämligen brigadgeneral, men Nightingale hänvisar till Edward Harris som brigadgeneral i ett av sina brev till Douglas Galton.⁷³ Nightingale beskrev Greathed som huvudsakligen dekorativ men hans namn såg bra ut på kommissionen.⁷⁴

John McNeill

McNeill var en kirurg och diplomat född 1795. Han började sin karriär som kirurg i Ostindiska kompaniet. Mellan 1824 och 1835 var han stationerad i Persien, fortfarande för kompaniets räkning. Under tiden i Persien var han inledningsvis kirurg och sedan assistent hos kompaniets politiska sändebud. McNeill skickades tillbaka till Persien redan 1836 som diplomat för Palmerstons regering där han stannade till 1842. Från och med 1845 var han ordförande för den övervakningskommitté (eng. *board of supervision*), som övervakade fattigvårdslagen i Skottland. Han innehade posten i tjugotre år. McNeill träffade Nightingale 1855 då han tillsammans Alexander Tulloch var delaktig i kommissionen som skickades till Istanbul och Krim för att undersöka logistisk- och underhållsproblem under kriget. McNeills och Tullochs rapport gav upphov till reformer inom arméns kommissariat och McNeill utsågs till en av monarkens rådgivare.⁷⁵ McNeill var en av de individer som fick en förhandskopia av kommissionens rapport.⁷⁶

⁷¹ "Greaded, Edward Harris," CWFN, *names*, 377.

⁷² Brev från Florence Nightingales till Samuel Smith, 10.05.1859, BL09GEN 45792 f83, 266–267.

⁷³ Vallée, *Florence Nightingale on Health in India*, 83.

⁷⁴ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 19.05.1859, UKCO 2057/F4/68, 371–373.

⁷⁵ H.M Chichester, "McNeill, Sir John (1795–1883), diplomatist and surgeon," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 02.02.2023,

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-17714>.

⁷⁶ Vallée, *Florence Nightingale on India*, 217.

Edwin Chadwick

Chadwick är huvudsakligen känd som en reformförespråkare och förespråkade sanitära reformer under hela sitt liv. Han föddes år 1800 och började sin karriär som juridisk assistent (eng. *clerk*) innan han 1823 blev barrister. Chadwick var även en aktiv skribent. Kombinationen som skribent och jurist gjorde att han kom i kontakt med många av sin samtids sociala problem. Han kom också i kontakt med Jeremy Bentham som Chadwick jobbade som privatsekreterare hos från 1830 fram till dennes död 1832. Mellan 1832 och 1834 var Chadwick inblandad i de två kommissioner som skulle revidera landet fattigvårdslag samt undersöka arbetsförhållandena i fabrikerna. Under 1830-talet jobbade han för diverse olika kommissioner, bland annat *Poor Law Commission*, innan han mot slutet av årtiondet alltmer började engagera sig i frågor som rörde folkhälsan. Det var också under den här tiden som han först lärde känna William Farr.⁷⁷

År 1842 publicerade Chadwick sin *Report on the Sanitary Condition of the Labouring Population of Great Britain*. I rapporten, som fick stor uppmärksamhet, pekar Chadwick ut bristande sanitära förhållanden, dålig avrinning och vattenkvalitén som de ledande orsakerna till sjukdomsspridning och överdödlighet bland Storbritanniens arbetarklass. Rapporten gav året därpå upphov till en kommission som skulle undersöka hälsoläget i Storbritanniens städer. År 1848 fick Chadwick sin första formella position som kommissionär på *General Board of Health* som var landets första nationella myndighet med ansvar för folkhälsan. Han innehade positionen fram till 1854 då han gick i pension efter att positionen avskaffades. Han fortsatte dock att engagera som pensionerad och delade ofta med sig av sina råd och åsikter i frågor rörande folkhälsan.⁷⁸

Det är oklart hur och när Chadwick ursprungligen kom i kontakt med Nightingale. Enligt CWFN:s *Chrona* är det första brevet mellan dem daterat till 27 juni 1857 och handlar om preventiva dödsfall inom armén.⁷⁹ Chadwick var som tidigare påtalats en av Nightingales influenser, men de blev båda två av samtidens auktoriteter på hälsofrågor och dessutom i hög

⁷⁷ Peter Mandler, "Chadwick, Sir Edwin (1800–1890), social reformer and civil servant," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 06.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-5013>.

⁷⁸ Ibid.

⁷⁹ CWFN, *Chrona*, 27.07.1857, 255.

grad formade allmänhetens förståelse för miasmasteorins uppbyggnad samt hur sjukdomar kunde besestras.⁸⁰

Douglas Galton

Galton var framstående ingenjör född 1822. Galton började sin karriär inom militären, men var också aktiv inom flertalet kommissioner och nämnder, bland annat *Railway Commission*, *Ordnance Survey* och Handelsministeriet (eng. *Board of Trade*). Galton anställdes av Krigsministeriet 1860 och utnämndes till *assistant permanent under-secretary for war*⁸¹ 1862. Galtons kanske viktigaste prestationer är hans sanitetstekniska bidrag såsom avlopp och avrinning. Många av de förbättringar som gjordes i armén baracker och sjukhus var nämligen på Galtons initiativ. Det var via det arbetet som Galton samarbetade med Nightingale och han gifte sig också med hennes kusin 1851.⁸² Trots att Galton inte hade en plats i kommissionen fungerade han ofta som rådgivare till Nightingale i frågor gällande ingenjörskonst och byggnadsteknik. Galton var en av de personer som, bland annat tillsammans med Sutherland, kom att medverka i den i Storbritannien sittande kommissionen som skulle ha en rådgivande roll till de tre verkställande kommissionerna baserade i Indien.⁸³

John Lawrence

Lawrence föddes 1811 och var liksom Trevelyan en tjänsteman som var stationerad i Indien en stor del av sin karriär. Han fick en plats som lärling hos Ostindiska kompaniet och reste till Calcutta 1827 där han inledningsvis ägnade sig åt språkstudier innan han förflyttades till Delhi där han innehade diverse poster under 1840-talet. Efter två krig mellan Ostindiska kompaniet och Sikh-imperiet under 1840-talet annekterades sikhernas områden och Lawrence utsågs till *chief commissioner* i det annekterade Punjab. Byråkratin i Punjab ledd av Lawrence anses ha varit väldigt effektiv och redan tre år efter att området annekterades var den allmänna ordningen bland de bästa i de områdena som kontrollerades av briter. Under sepoyupproret utmärkte sig Lawrence då hans snabba agerande under upprorets inledningsfas säkrade Ostindiska kompaniets ställning i nordvästra Indien. Lawrence tilldelades en plats i drottningens råd 1859.

⁸⁰ Freedgood, *Victorian Writing about Risk*, 86.

⁸¹ Permanenta undersekreterare var den högst rankade byråkraten i en myndighet, vanligen ansvarig för att verkställa beslut.

⁸² R. H. Vetch & David F. Channell, "Galton, Sir Douglas Strutt (1822–1899), engineer," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 1.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-10317>.

⁸³ Vallée, *Florence Nightingale on India*, 26, 220.

Han utsågs också till en av utrikesministerns rådgivare innan han 1864 utsågs till generalguvernör i Indien.⁸⁴

Harry Verney

Verney föddes 1801 och var huvudsakligen politiker samt Nightingales svåger efter han gifte sig med hennes syster, Frances Parthenope, 1858. Han började sin karriär i armén, men tillbringade en stor del 1820-talets andra hälft på äventyr i Sydamerika. Verney valdes in i underhuset för det liberala partiet 1832 där han behöll sin i mer eller mindre femtiotvå år.⁸⁵

Verney var också en viktig länk för Nightingale till underhuset under 1863 innan kommissionens rapport presenterades.⁸⁶

Samuel Smith/Uncle Sam

Samuel Smith var Nightingales morbror.⁸⁷ Han hänvisas vanligen till som Uncle Sam av Nightingale. Hon rådfrågade honom om lämpliga medlemmar till kommissionen under våren 1859. Hon korresponderade också med honom om Thomas Alexanders bortgång i början av 1860.

2.2 Det byråkratiska nätet

Den andra perioden sträcker sig från att kommissionen utlystes fram till dagen innan Sidney Herbert avled. Under perioden hade Nightingale mest kontakt med Herbert, som var Indienkommissionens ordförande fram till februari 1861. Redan i slutet av 1860 började Herberts hälsa svikta, och han avsåg sig successivt flera och flera av sina uppdrag. Trots att Edward Stanley övertog Indienkommissionens ordförandeskap redan i februari 1861, hade Nightingale nästan ingen kontakt med honom under perioden. Under perioden avled kommissionär Thomas Alexander, som Nightingale inte haft någon kontakt med under perioden. Hon skickade dock sina kondoleanser till hans änka via sin morbror. Kontakten till William Farr intensifierades under perioden. Farr hade problem med att få tillgång till statistiskt

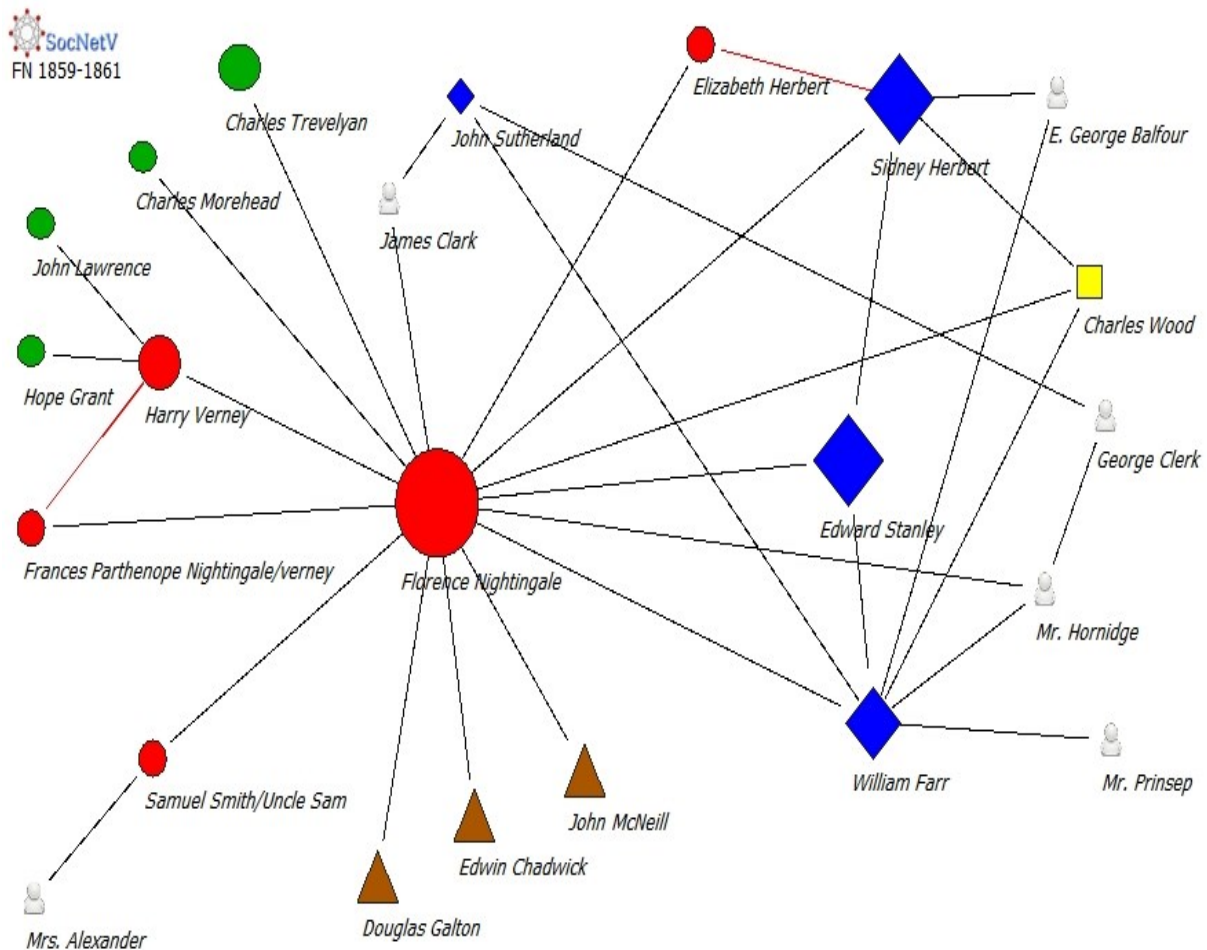
⁸⁴ David Steele, "Lawrence, John Laird Mair, first Baron Lawrence (1811–1879), viceroy of India," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 07.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-16182>.

⁸⁵ M. M. Verney, "Verney [formerly Calvert], Sir Harry, second baronet (1801–1894), politician," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 02.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-28231>.

⁸⁶ Vallée, *Florence Nightingale on India*, 215.

⁸⁷ "Samuel Smith," CWFN, *names*, 864–865.

material från *India House*⁸⁸. Nightingale använde sina kontakter för att förbigå “problematiska” byråkrater från Ostindiska kompaniet. Sin sväger, Harry Verney, var Nightingale i kontakt med i syfte att påverka en omröstning i underhuset, och för att få kontakt med John Lawrence och Hope Grant, som både utsetts till tjänstemän i Indien.



Figur 4: Nätverkskarta 1 juni 1859 till 1 augusti 1861. Teckenförklaring: Röd cirklar = Nightingale + släkt och vänner. Blåa romber = kommissionärer. Bruna trianglar = Ingenjörer och personer kunniga inom sanitära frågor. Gröna ellipser = personer med kunskap om och erfarenhet från Indien. Gula kvadrater = politiker. Vita figurer = övriga.

Charles Trevelyan

Trevelyan var en tjänsteman som tillbringade en stor del av sitt verksamma liv i Indien. Han föddes 1808 och började sin karriär som skrivare hos Ostindiska kompaniet 1826. Trevelyan jobbade för Ostindiska kompaniet fram till 1838 då han återvände till Storbritannien och sedan anställdes av Finansministeriet 1840. Han kom att vara drivande i reformer som gjorde

⁸⁸ Ostindiska kompaniets huvudkontor. William Farr hade svårt att få tillgång till deras arkiv.

Finansministeriet till en myndighet med mandat att övervaka statsförvaltningens ekonomiska förfarande och jobbade också för meritbaserad anställning och befordran. År 1859 skickades Trevelyan tillbaka till Indien som guvernör i Madras. Han kallades tillbaka till Storbritannien redan följande år efter att han kritiserat ett lagförslag från generalguvernörens råd och även skickat kritiken till pressen. Han skickades dock tillbaka till Indien en sista gång som finansminister mellan åren 1862 och 1865.⁸⁹

Charles Wood

Wood var en politiker född år 1800 som fick sitt första säte i underhuset 1826. Under sina första tjugo år i underhuset hade han huvudsakligen olika poster som sekreterare. Sin första ministerpost fick 1846 då han blev finansminister. Efter det var han ordförande för *Board of Control* i Aberdeen mellan åren 1852 och 1855 samt marinminister mellan åren 1855 och 1858. Wood utsågs till minister för Indien 1859 och innehade den posten fram till 1866.⁹⁰ Nightingale beklagade sig flera gånger över att han var ohjälpsam då hon eller andra kommissionärer försökte få tag på dokument och andra handlingar från *India House*.

Charles Morehead

Morehead var en läkare som huvudsakligen var verksam i Mumbai. Han var befann i Indien mellan 1829 och 1859. Under sin tid i Indien blev han den mest framstående auktoriteten gällande sjukdomar som huvudsakligen drabbade européer i Indien och hans verk *Researches on the Diseases of India* som publicerade 1856 blev högt uppskattat.⁹¹ Han skickade delar av sin forskning om Indien till Nightingale 1860, i gengäld skickade hon honom en version av sina *Notes on Nursing*. Hon beklagade sig också över att Morehead tyvärr avslagit ett erbjudande till en professur vid Army Medical School.⁹²

⁸⁹ G. C. Boase & David Washbrook. "Trevelyan, Sir Charles Edward, first baronet (1807–1886), administrator in India," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 06.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-27716>.

⁹⁰ David Steele, "Wood, Charles, first Viscount Halifax (1800–1885), politician," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 13.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-29865>.

⁹¹ A. J. Arbuthnot, "Morehead, Charles (1807–1882), physician," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 08.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-19197>.

⁹² Brev från Florence Nightingale till Charles Morehead, 01.09.1860, USA1 C-58, 690–691.

Elizabeth Herbert

Elizabeth Herbert var gift med Sidney Herbert och lärde känna Nightingale i Rom då hon också Sidney besökte staden under sin bröllopsresa 1847. Nightingale och Elizabeth Herbert blev goda vänner, vilket gav Nightingale tillgång till hennes omfattande kontaktnät. Elizabeth Herbert var även själv politiskt intresserad och hade därmed möjligheten att använda sina kontakter i syfte att föra fram Sidneys och Nightingales reformförslag.⁹³ I fråga om indienkommissionen har Nightingales och Elizabeth Herberts korrespondens huvudsakligen berört Sidneys sviktande hälsa, men de har även diskuterat Edward Stanley som ersättare på ordförandeposten. Nightingale informerade Elizabeth i slutet av maj 1863 då kommissionärerna signerat den slutgiltiga rapporten.⁹⁴

Frances Parthenope Nightingale/Verney

Frances Parthenope var Florence äldre syster. Både Florence och Parthenope fick samma typ av utbildning i språk, historia och filosofi av sin far. Parthenope var till skillnad från Florence mer intresserad av de sociala kretsar som deras mor umgicks i. Parthenope hade liksom resten av familjen blandade känslor gällande Florence intresse för sjukvård, men efter Krimkriget visade hon Florence sitt fulla stöd. Efter att Parthenope gifte sig med Harry Verney 1858 började hon också skriva romaner.⁹⁵ Parthenope var förvisso inte en aktiv del av kommissionen eller någon expert på Indien eller sanitära frågor, men hon var ett viktigt stöd för Florence, i synnerhet efter Sidney Herberts bortgång. Florence skrev ett brev till Parthenope där hon förklarade sin uppskattning för Sidney Herbert och hur hon ansåg att han var oersättlig på sin post.⁹⁶

James Clark

Clark var en läkare och kirurg som började sin karriär inom flottan under Napoleonkrigen. Efter kriget forskade han om klimatets påverkan på sjukdomar och publicerade 1829 *The influence*

⁹³ Valerie Bonham, "Herbert, (Mary) Elizabeth, Lady Herbert of Lea (1822–1911), Roman Catholic convert and philanthropist," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 08.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-53591>.

⁹⁴ Fyra brev från Florence Nightingale till Elizabeth Herbert:
05.12.1860, UKWILT 2057/F4/68, 447–448.
13.12.1860, BL02GEN 43391 f97, 63–66.
27.12.1860, UKWILT 2057/F4/68, 352–356.
26.05.1863, BL02GEN f190, 128.

⁹⁵ John D. Haigh, "Verney [née Nightingale], Frances Parthenope, Lady Verney (1819–1890), genealogist and author," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 13.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-46562>.

⁹⁶ Florence Nightingales brev till Frances Parthenope Verney, 07.08.1861, UKWELLC3, 8999/33, 269–273.

of climate in the prevention and cure of chronic disease. Han behandlade under sin karriär flera kungligheter och utsågs till drottning Victorias privata läkare vid hennes trontillträde 1837. Han introducerade Nightingale till drottningen vilket i sin tur skapade associationer mellan drottningen och de reformer Nightingale var inblandad i. Clark var en av kommissionärerna i den första kommissionen som inrättades efter Krimkriget.⁹⁷ Nightingale har bland annat använt sig av Clark för att få kontaktuppgifter till vissa personer. Clark var också den person som Nightingale skickade sina rapporter till drottningen via.⁹⁸

3.3 Politiker och vänner

Den tredje perioden inleds med Sidney Herberts bortgång den 2 augusti 1861, och sträcker sig till fram till den 19 maj 1863, då kommissionens slutgiltiga rapport undertecknades. Trots att Herbert redan hade av sagt sig största delen av sina förtroendeuppdrag i början av 1861, var hon fortfarande intresserad av hur det arbete han påbörjat fortlöpte. Då han avled ökade därmed risken att arbetet kunde läggas på is då hans inflytande inte längre var närvarande.

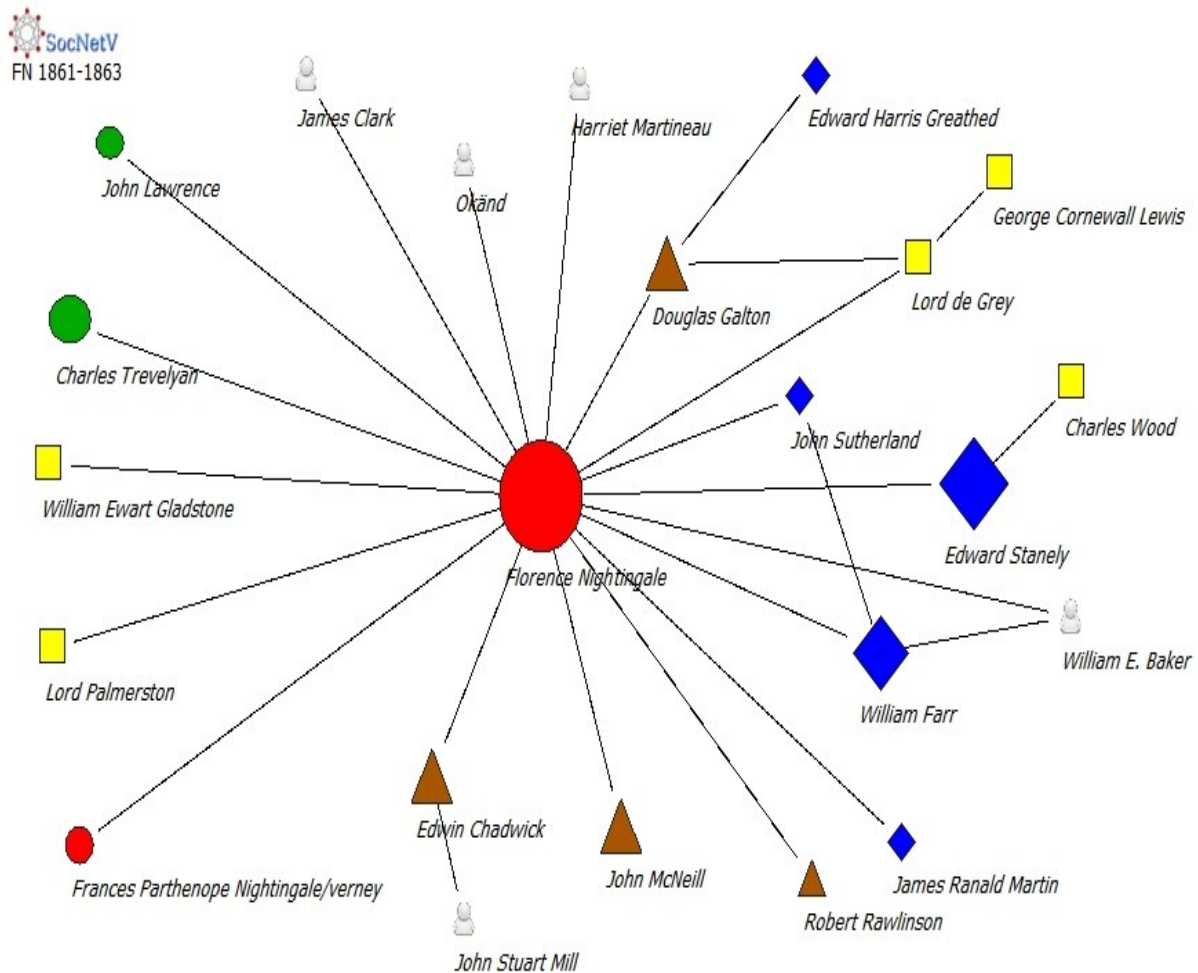
Under perioden fick kommissionen mer och mer av sitt material insamlat och sammanställt, men nya utmaningar uppdagade sig också. Det visade sig att på majoriteten av stationer i Indien fanns det både brittiska och indiska soldater stationerade, men de hade avsevärt olika levnadsförhållanden. Baserat på den knapphändiga information de hade om de indiska soldaternas levnadsförhållanden visade det sig att deras sanitära förhållanden var betydligt sämre, och kastsystemet användes ofta som ursäkt för att försumma deras sanitära behov. Eftersom brittiska och indiska soldater levde nära inpå varandra utgjorde det en uppenbar hälsorisk om enbart de brittiska soldaternas sanitära behov prioriterades.

År 1862 gick till stor del ut på att sammanställa den slutgiltiga rapporten. Nightingale skrev också sina observationer, som var en sammanfattning av den officiella rapporten. Nightingales observationer var cirka 100 sidor lång, i jämförelse med rapporten som blev cirka 2000 sidor. Nightingale skickade också ut sina observationer till flera av sina bundsförvanter i syfte att få

⁹⁷ R. A. L. Agnew "Clark, Sir James, first baronet (1788–1870), physician," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 08.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-5463>.

⁹⁸ Två brev från Florence Nightingale till James Clark. 18.10.1859, UKWRAMC 1139/S4/5/1–4, 28–29. 03.08.1861/1863, UKWRAMC 1139/S4/19/1–8, 54–57. Det andra brevet är daterat till 1863 i filen UKWRAMC, men daterat till 1861 i CWFN, *chrona*.

deras åsikter om kommissionens slutsatser. I slutet av 1862 och 1863 började hon också diskutera hur kommissionens råd praktiskt kunde implementeras.



Figur 5: Nätverkskarta 2 augusti 1861 till 19 maj 1863. Teckenförklaring: Röd cirkel = Nightingale + släkt och vänner. Blåa romber = kommissionärer. Bruna trianglar = Ingenjörer och personer kunniga inom sanitära frågor. Gröna ellipser = personer med kunskap om och erfarenhet från Indien. Gula kvadrater = politiker. Vita figurer = övriga.

Robert Rawlinson

Rawlinson var en civilingenjör född 1810. Han började sitt arbete med att konstruera hamnar, skeppsvarv och järnvägar. Rawlinson blev liksom Chadwick och Sutherland en del av *Board of Health*, närmare bestämt inspektör, som Sutherland. År 1855 var han en del av den kommission ledd av Sutherland som skickades till Istanbul under Krimkriget i syfte att utreda de sanitära förhållandena vid de brittiska militärsjukhusen. Efter återkomsten från kriget producerade han ett antal riktlinjer för hur lokala *Health Boards* skulle konstruera avlopp och dränering i städer. Han fick också en plats på två olika kommissioner år 1863. Den ena var

Army Sanitary Commission.⁹⁹ Han tilldelades också en plats på den kommission som upprättades i Storbritannien i syfte att vara rådgivande till de kommissioner baserade i Indien som inrättades i enlighet med indienkommissionens rapport.

George Robinson, Lord de Grey

Robinson, vanligen omnämnd som Lord de Grey i Nightingales brev var en politiker och en nära allierad till Nightingales i hennes kamp för att förbättra arméns hälsa. Revolutionsåret 1848 hade enorm inverkan på de Grey och han kom att betrakta sig själv som en radikal hela sitt liv. Han riktade stark kritik mot det brittiska klassamhället och önskade motarbeta de element han ansåg leda till klasskrig. De Grey blev invald i underhuset 1852 och blev snabbt en omtyckt medlem trots sina radikala ståndpunkter. Reformen i Indien och inom armén var två ämnen som de Grey och hans anhängare ofta tog upp i parlamentet. De Grey ärvde sin fars titel som lord och säte i överhuset då denne avled 1859. Han utsågs till *Parliamentary Under-secretary of State for War*¹⁰⁰ samma år och blev krigsminister 1863 då Lewis avled. De Grey skulle flera år senare bli generalguvernör i Indien, men under en kortlivad regering 1861 var han *Under-Secretary of State for India*. Under den korta tiden ansåg Nightingale att kommissionen hade goda möjligheter att föra fram sina ståndpunkter, något kommissionen inte lyckades med.¹⁰¹

George Cornwall Lewis

Lewis var en politiker, som ursprungligen var på väg in i juridiken. Under 1830-talet blev han i stället involverad i *Poor Law Commission*, alltså samma kommission som Chadwick. De två kom däremot inte särskilt bra överens. *Poor Law Commission* lade ner 1847 efter en skandal och Lewis siktade därefter på en plats i underhuset, som han också fick. Lewis blev av med sin plats 1852, men återvände till underhuset 1855 då han ärvde sin fars plats. Lewis utsågs till finansminister 1857 och inrikesminister 1859 innan han utsågs till krigsminister efter Sidney

⁹⁹ T. H. Beare, "Rawlinson, Sir Robert (1810–1898), civil engineer," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 07.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-23193>.

¹⁰⁰ En assistent till krigsministern i parlamentet.

¹⁰¹ Anthony F. Denholm, "Robinson, George Frederick Samuel, first marquess of Ripon (1827–1909), politician," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 13.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-35792>.

Herberts död 1861. Lewis kom att inneha posten fram till sin död i april 1863.¹⁰² Nightingale uttryckte i flertalet brev sitt missnöje med Lewis prestation som krigsminister.

Harriet Martineau

Martineau var en journalist och författare. Martineau var synnerligen produktiv under sin livstid, men också en polariserande skribent. Med tanke på att Martineau kom från en familj av radikaler drog sig inte från att rikta hård kritik mot såväl kyrkan som regeringen, men hon var trots det en väl ansedd skribent vars texter publicerades i flertalet olika tidningar. Hon skrev ofta om ämnen såsom anti-slaveri, utbildning, kvinnors rättigheter, men också om Indien och Nightingales föreslagna reformer.¹⁰³ Nightingale skickade konfidentiellt delar av Indienkommissionens rapport till Martineau i slutet av 1862. Hon bad Martineau skriva positivt om de reformer som föreslogs till allmänheten efter att rapporten presenterats i underhuset.¹⁰⁴ I april skickade Nightingale också ett telegram till Martineau där hon uppmanades att propagera för att Lord de Grey skulle överta posten som krigsminister efter att Sidney Herberts efterträdare George Cornwall Lewis avlidit.¹⁰⁵

3.4 Mötet med de fyra

Indienkommissionens rapport undertecknades den 19 maj av kommissionärerna. Med erfarenhet från den första kommissionen satte Nightingale omedelbart i gång med att försöka ge rapporten så mycket uppmärksamhet som möjligt. Redan innan rapporten var färdig hade hon varit säker på att det krävs en ny rådgivande kommission som också övervakade att Indienkommissionens råd följdes. I Indien skulle också lokala kommissioner etableras som var ansvariga för det praktiska arbetet. Nightingales arbete under den här tiden därmed huvudsakligen ut på att ge Indienkommissionens rapport så stor spridning som möjligt, samt att få en kommission i Storbritannien tillsatt så snabbt som möjligt. Rapporten presenterades inte inför underhuset innan juli, och då var det fel version av den som presenterades. En del av

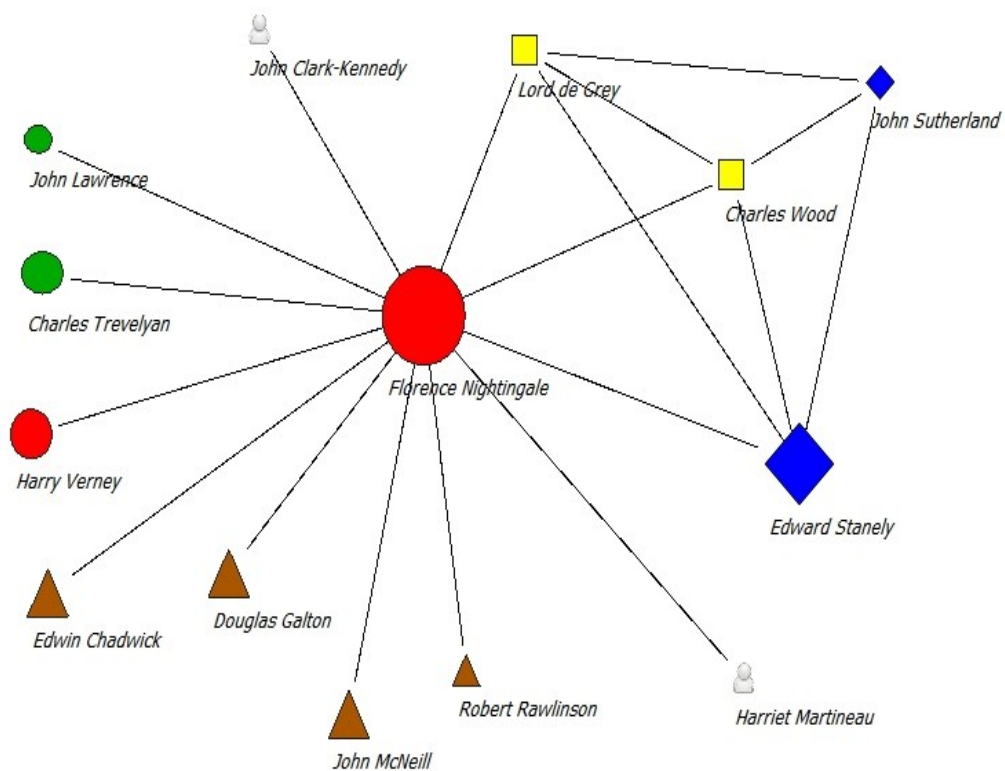
¹⁰² D. A. Smith, "Lewis, Sir George Cornwall, second baronet (1806–1863), politician and author," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 13.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-16585>.

¹⁰³ R. K. Webb "Martineau, Harriet (1802–1876), writer and journalist," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 08.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-18228>.

¹⁰⁴ Delar av Florence Nightingales brev till Harriet Martineau, november eller december 1862, BL08GEN 45788 f173, 387.

¹⁰⁵ Florence Nightingales telegram till Harriet Martineau, 16.04.1863, BL08GEN 45788 f174, 388.

Nightingales korrespondens handlade därför också om att reda ut det missförståndet och se till att rätt material presenterades inför ledamöterna.



Figur 6: Nätverkskarta 20 maj 1863 till 24 juli 1863. Teckenförklaring: Röd cirklar = Nightingale + släkt och vänner. Blåa romber = kommissionärer. Bruna trianglar = Ingenjörer och personer kunniga inom sanitära frågor. Gröna ellipser = personer med kunskap om och erfarenhet från Indien. Gula kvadrater = politiker. Vita figurer = övriga.

John Clark-Kennedy

Clark-Kennedy var en officerare med erfarenhet från bland annat opiumkrigen, andra sikhkriget och Krimkriget.¹⁰⁶ Clark-Kennedy var en av de individer som Nightingale skickade en förhandskopia av indienkommissionens rapport till. Nightingale ber honom också uppmärksamma rapporten, endera genom recensioner eller genom att använda sitt personliga inflytande. Baserat på brevet har Clark-Kennedy också haft tidigare kontakt med Sidney Herbert.¹⁰⁷

¹⁰⁶ H. M. Chichester, "Kennedy, John Clark- (1817–1867), army officer," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004, hämtad 07.02.2023, <https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-5482>.

¹⁰⁷ Florence Nightingales brev till John Clark Kennedy, 07.07.1863, UKWRAMC 801/9/18, 180–181.

4. Nätverkets funktion

Kapitel tre behandlade hur Nightingales sociala nätverk såg ut under de fyra periodindelningar som gjorts för avhandlingens tidsram. Kapitel fyra är indelat i fyra likadana tidsperioder som det tredje kapitlet. I kapitlet behandlas hur Nightingale använde sitt sociala nätverk enligt det som framkommer i källmaterialet. Som framkommer i föregående kapitel bestod Nightingales nätverk av många högt uppsatta och inflytelserika personer. Kathryn Gleadle skrev att social status, familjens kontakter och personliga prestationer var avgörande för i vilken utsträckning Nightingale som kvinna kunde ta plats i allmänheten. Jag menar att i Nightingales fall är det hennes personliga prestationer som är avgörande för att hon kunde agera som hon gjorde. Majoriteten av de personer Nightingale hade kontakt med var sådana som hon lärt känna under eller efter Krimkriget. Det var under kriget och inom ramen för den första kommissionens arbete som hon kultiverade flera av de kontakter och kunskaper som skulle visa sig vara användbara. För att realisera Indienkommissionens uppgift krävdes mångsidig kunskap och politiskt inflytande. För att göra soldaternas boende mer hälsosamt krävdes exempelvis kunskap i hur baracker och avlopp bör konstrueras, där Douglas Galtons och Robert Rawlinsons kunskaper skulle visa sig vara värdefulla. Indiska subkontinenten har flera olika klimat och kulturer som skiljer sig åt från Storbritannien och andra brittiska kolonier, därför också personer med erfarenhet från olika delar av Indien också nödvändiga för Indienkommissionens arbete. John Lawrence och Charles Trevelyan är två exempel på sådana personer. Slutligen krävdes även politiskt understöd för att få sina idéer framlyfta och genomförda. Det var i det politiska hänseendet som Nightingale agerade genom sina kontakter för att få sin vilja igenom. Sidney Herbert var hennes absolut viktigaste politiska bundsförvant, men också Edward Stanley och Harry Verney var viktiga kontakter i underhuset.

Eftersom de frågor som diskuteras överlappar har jag inte dragit en hård gräns mellan tidsperioderna. Vissa frågor diskuteras under en längre tid och går in i följande tidperiod, och i de fall där det är relevant ingår källmaterial från en senare tidsperiod under den rubrik som huvudsakligen behandlar en av de tidigare perioderna.

4.1 Jakten på kommissionen

Den första perioden sträcker sig från att Nightingale visade sitt intresse för Indien i oktober 1857 till att Indienkommissionen offentliggjorde den 31 maj 1859. Under perioden var

Nightingale fokuserad på att utöka sin kunskap om Indien i syfte att få en bättre bild över situationen i Indien och vilka utmaningar kommissionen skulle ställas inför. Eftersom Indienkommissionen tillsattes först 1859, gick också en hel del tid åt till att övertyga Edward Stanley om att en kommission var nödvändig. Nightingale var också tvungen att övertyga Stanley om hur kommissionen skulle vara utformad och vad dess uppgifter skulle vara. Slutligen visade det sig också vara en utmaning att hitta passande kommissionärer.

Det tidigast daterade brevet i källmaterialet är från 10 oktober 1857, och är skrivet av Nightingale till John McNeill. Nightingale medgav att hon in i jämförelse med McNeill inte vet särskilt mycket om Indien. Hon ansåg att situationen i Krigsministeriet blivit sämre under de tre år hon i praktiken tjänat ministeriet, alltså sedan hösten 1854 då hon reste i väg mot Krim.¹⁰⁸

We have seen terrible things in the last three years. But nothing to my mind so terrible as Panmures's unmanly & stupid indifference on this occasion! I have been three years "serving in" the W.D [War department, War Office fr.o.m 1857]. When I began there was incapacity but not indifference. Now there is incapacity & indifference. What are the murders committed by these miserable Hindoos compared to the murders committed by an educated Englishman.¹⁰⁹

Panmure i citatet ovan hänvisar till Lord Panmure, eller Fox Maule-Ramsay som han egentligen hette, som var krigsminister mellan 1855 och 1858. Nightingale menade också på att den inkompetens och likgiltighet hon ansåg att präglade Krigsministeriet var en större orsak till att brittiska soldater dog i Indien än stridigheterna i sig. Det var också i samma brev som Nightingale antog att mängden brittiska soldater stationerade i Indien måste stiga i framtiden. Därför skulle det också vara viktigt att börja implementera de reformer som den första kommissionen rekommenderade. Den första kommissionens officiella rapport hade ännu inte publicerats, men Lord Panmure hade läst en inofficiell version av rapporten. Han hade också medgett att de fyra underkommissioner som rapporten rekommenderade bör tillsättas

¹⁰⁸ Brev från Florence Nightingale till John McNeill, 10.10.1857, UKLMA1 H1/ST/NC3/SU93, 592–596.

¹⁰⁹ Ibid.

omedelbart. Panmure hade däremot inte gjort någonting för att tillsätta de ovan nämnda underkommissioner.¹¹⁰

I oktober 1857 skrev Nightingale också ett brev till Sidney Herbert. Hon tog i brevet upp vad hon kallade "Dum Dum-affären" utanför Calcutta där upp till 1800 kvinnor och barn hade internerats in i ett utrymme för 300 personer. Cirka 500 av dem hade avlidit av dysenteri. Brittiska tjänstemän på plats hade inte gjort någonting åt situation, medan många enligt Nightingale endast konstaterat att Indiens klimat är dödligt. Nightingale hade skrivit till Edward Stanley i syfte att påpeka för honom hur viktigt det vore med en kommission som skulle undersöka förhållandena i Indien. Hon hoppades på att om ingenting annat, så kunde iallafall händelserna i Dum Dum ge upphov till en ny kommission.¹¹¹

I Nightingales McNeill från oktober bad hon honom också att närmare ta reda på hurdan kost och hurdana rationer som vore lämpliga på sjukhus. Nightingale hade redan fyra månader tidigare bett Sidney Herbert kontakta professor Robert Christison¹¹² om saken, vilket Herbert inte hade gjort. Herbert hade däremot delegerat uppgiften vidare till Thomas Graham Balfour¹¹³, men Nightingale var ovetande huruvida Balfour utfört uppgiften eller inte. Nightingale bifogade också två artiklar skrivna av Alexander Murray Tulloch¹¹⁴ om just rationer och kost, som hon gärna ville höra Christisons åsikt om.¹¹⁵

Christison hade i december 1857 och mars 1858 skrivit till Sidney Herbert respektive John McNeill. Brevet till Sidney Herbert verkar inte finnas i källmaterialet, men Herbert nämner det i ett brev till Nightingale daterat 22 mars 1858. De båda breven från mars är dock ofullständiga. Till Sidney Herbert skrev Christison att han inte hade informationen som de söktes. Herbert ämnade därför skriva till Christison för att bättre förklara vilken information de sökte. Till McNeill hade Christison däremot skrivit att han skrivit ett långt brev till Herbert med olika idéer gällande kost och rationer för både civila och militära sjukhus.¹¹⁶ Den 22 eller 23 mars

¹¹⁰ Brev från Florence Nightingale till John McNeill, 10.10.1857, UKLMA1 H1/ST/NC3/SU93, 592–596.

¹¹¹ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, oktober 1857, UKCO Wiltshire 2057/F4/66, 209–210.

¹¹² Robert Christison, skotsk läkare, CWFN, *names*, 175.

¹¹³ Thomas Graham Balfour, läkare och chefskirurg (eng. *Surgeon General*). Balfour var också sekreterare i den första kommissionen. CWFN, *names*, 42.

¹¹⁴ Alexander Murray Tulloch, samme Tulloch som deltog i kommissionen till Krim tillsammans med McNeill 1855.

¹¹⁵ Brev från Florence Nightingale till John McNeill, 10.10.1857, UKLMA1 H1/ST/NC3/SU93, 592–596.

¹¹⁶ Två brev skrivna av Robert Christison till John McNeill och Sidney Herbert. 22.03.1858, BL01GEN 43395 ff24–ff26v, 352.

har John Sutherland skrivit ett brev till Nightingale där han delar med sig av sina tankar angående Christisons råd och förslag. Det är oklart om det handlar om samma brev som Christison lär ha skickat till Herbert. Sutherlands förslag var att det bör skapas tabeller med olika kategorier av rationer beroende på patientens tillstånd och klimatet. Sutherland föreslog också att det bör skapas omvandlingstabeller för att enkelt kunna beräkna hur stora mängder konserverade matvaror som krävdes för att ersätta en viss mängd färska matvaror. Enligt Sutherland borde Thomas Alexander och Christison samarbeta i syfte att klassificera olika passande rationer, både för färsk och konserverad mat, som kunde användas på sjukhusen. Alexander kunde med hjälp av erfarenhet från Krimkriget göra upp ett kostschema för konserverade matvaror. Christison kunde därefter skapa ett kostschema bestående av nio olika dieter baserat på Alexanders schema och redan existerande kostråd.¹¹⁷ Den 20 april skrev Christison till Sidney Herbert att han studerat Alexanders förslag, vilka han ansåg vara välgrundade.¹¹⁸ Den 23 april skrev Nightingale ett brev till Thomas Alexander där hon bad honom studera ett bifogat brev från Christison. Hon bad Alexander göra upp ett måltidsschema för de dieter som Christison och Alexander sammanställt, samt ett kostschema för fältsjukhus om han ansåg att de krävde ett annat kostschema.¹¹⁹ Den 5 maj skickade Nightingale ytterligare ett brev till Alexander där hon bad honom ta ställning till ett av Christisons brev. Hon bad honom också träffa John Sutherland hos henne följande dag för att komma till ett slutgiltigt beslut i frågan om dieter och kostscheman.¹²⁰

På julafton 1857 skrev Nightingale ett brev till Sidney Herbert där hon berättar att hon gått igenom diverse rapporter från Indien som hon kommit över med hjälp av sina kontakter. Hon hade dessutom en rapport hon väntade på som Balfour skulle sammanställa. Den slutsats hon dragit från rapporterna var att det var fullt möjligt för människor att kunna leva lika hälsosamt i Indien som i Storbritannien, men ingen hade ännu åtagit sig att skapa sådana förutsättningar i Indien.¹²¹

20.03.1858, BL01GEN 43395 f26, 352.

¹¹⁷ Brev från John Sutherland till Florence Nightingale, 22 eller 23 mars 1858, BL03JS 45751 f55, 22.

¹¹⁸ Brev från Robert Christison till Sidney Herbert, BL01GEN 43395 f45, 355.

¹¹⁹ Brev från Florence Nightingale till Thomas Alexander, 23.04.1858, USA1 Columbia University C-38, 664–667.

¹²⁰ Brev från Florence Nightingale till Thomas Alexander, 23.04.1858, USA1 Columbia University C-39, 667.

¹²¹ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 24.12.1857, UKCO Wiltshire 2057/F4/66, 154–158.

I ett odaterat memorandum skrev Nightingale att hon studerat två rapporter om dödlighet i Indien. En skriven av Alexander Tulloch, och en skriven av en icke-namnngiven högt uppsatt tjänsteman. Hon nämnde dock inte om det är frågan om samma rapport från Tulloch som nämns i brevet till John McNeill ovan. Tulloch hade själv dragit två slutsatser i sin rapport, men det var särskilt den ena som fångade Nightingales uppmärksamhet. Enligt Tulloch hade acklimatisering inte någon märkbar effekt på soldaternas hälsa och chanser att överleva. Tulloch hade i rapporten endast använt dödstal från en period på tre månader från de tre presidentskapen Bengalen, Madras och Bombay. Siffrorna från Madras och Bombay var från tre månader då dödligheten var högre, medan siffrorna från Bengalen var från en period med lägre dödlighet. I en annan av Tullochs rapporter, där han räknat ut medeldödligheten under 39 år, var medeltalet för de tre presidentskapen 70/1000 avlidna soldater per år. Rapporterna skiljer inte på stupade och avlidna av andra orsaker, och Nightingale nämnde inte heller från vilka år eller tider på året siffrorna är från. Enligt Nightingale är det inte möjligt att dra en enda slutsats om effekterna av acklimatisering från rapporterna. Hon ansåg också att metoderna för att räkna hur många som är sjuka och förändringen i antalet sjuka är ineffektiva och inte ger en korrekt bild av situationen. Tullochs text är enligt McDonald och Vallée skriven 1857.¹²²

Med undantag för korrespondensen om dieter och kostscheman diskuteras frågor relaterade till Indien relativt glest under första halvan av 1858. Rapporten från den första kommissionen utkom i januari och februari 1858. Nightingale och en del medlemmar i kommissionen hade också tät kontakt med pressen för att öka den publicitet som rapporten fick.¹²³ Etablerandet av de underkommissioner som nämndes i Nightingales brev till McNeill, andra frågor relaterade till den första kommissionen, samt det faktum att Sepoyupproret fortfarande pågick under första hälften av 1858 förefaller vara bidragande orsaker till korrespondensen om Indien är glesare under den här tiden.

Den 21 juli 1858 skrev Nightingale till Edward Stanley med anledning av *Government of India Act*. Stanley hade nämnts utsetts till den första ministern för Indien, och Nightingale kontaktade därför honom i syfte att informera honom om arméns sanitära situation. Hon upprepade det faktum att andelen trupper i Indien i högre grad skulle utgöras av brittiska soldater i framtiden, och därför måste stationeras på sådana platser där deras hälsa kunde bevaras samtidigt som de

¹²² Memorandum skrivet av Florence Nightingale, odaterat, UKCO Wiltshire 2057/F4/65, 53–58. Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 52.

¹²³ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 13–14.

effektivt kunde utföra sina militära uppgifter. Om arméns höga dödlighet ignorerades kunde det i längden bli omöjligt att upprätthålla stridsdugliga styrkor i Indien. Nightingale föreslog, relativt försiktigt i jämförelse med hur hon ofta brukade lägga fram sina förslag, att en undersökning möjligtvis borde inledas för att utreda vad som måste göras för att säkerställa arméns stridsduglighet.¹²⁴ Nightingale skrev till Stanley igen några dagar senare, och verkade då betydligt mer hoppfull över vad som vore möjligt att förbättra i Indien. Dödligheten i Indien hade tidigare varit betydligt högre, alltså hade vissa förbättringar redan gjorts. Ändå var situationen på många av arméns stationer katastrofalt dålig, och mycket kunde ännu förbättras. Många av de brister som existerade i Indien var sådana som modern vetenskap åtgärdat hemma i Storbritannien redan tidigare, och kunskapen och erfarenheten för att åstadkomma samma sak i Indien därmed existerade i Storbritannien. Nightingale försäkrade Stanley att hon naturligtvis var redo att erbjuda den hjälp hon kunde, men hon behövde politisk uppbackning för att åstadkomma det hon eftersträvade.¹²⁵ Nightingale förmedlade alltså samma övertygelse hon delgav Sidney Herbert året innan, alltså att möjligheten och kunskapen till förbättring fanns, men få eller inga seriösa åtaganden hade gjorts.

Den 4 augusti skrev Nightingale två brev. Ett till Sidney Herbert, och ett till Edward Stanley. Breven har delvis liknande innehåll, men språket är mer formellt i brevet till Stanley än till Herbert. Nightingale hade kände vid det här laget inte Stanley särskilt bra i jämförelse med Herbert. Nightingale och Herbert hade redan varit goda vänner i mer än tio år, och han hade varit hennes huvudsakliga länk till politiker sedan Krimkriget. I båda breven redogjorde hon för fem huvudsakliga punkter för hur en Indienkommission skulle fungera. Kommissionen skulle vara baserad i Storbritannien eftersom det var där kunskapen fanns, fastän det även i Storbritannien var svårt att hitta personer med rätt kunskap och övertygelse. Den första kommissionen kunde mycket väl fungera som modell, och Indien skulle sannolikt ha inkluderats i den kommissionens arbete om det inte vore för att Indien administrerades av Ostindiska kompaniet då den första kommissionen tillsattes. Den första kommissionen undersökte nämligen stationer i andra av Storbritanniens kolonier. Indienkommissionen borde få tillgång till dokument från Ostindiska kompaniet, samt personer från kompaniet med förstahandserfarenhet från Indien. Slutligen borde de formulär som skulle skickas till samtliga

¹²⁴ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 21.07.1858, UKCO Liverpool 920 Der 7/146/1, 1057–1058.

¹²⁵ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 24.07.1858, UKCO Liverpool 920 Der 7/146/2, 1059–1061.

stationer, baracker, och sjukhus i Indien vara formulerade på ett sådant sätt att personliga åsikter så långt som möjligt filtrerades bort. I brevet till Herbert avslutade Nightingale med att konstatera att Stanley sannolikt inte vore lämplig som ordförande för en sådan kommission, och i princip att Herbert vore den enda lämpliga för den positionen. Till Stanley skrev hon däremot att hon kunde tänka sig Stanley som ordförande om Herbert inte var tillgänglig, möjligen då med Nightingale själv som en sorts "skuggordförande". Nightingale och Herbert var i stort av samma åsikt i sanitära frågor, och hon kunde därmed lita på att Herbert skulle fatta sådana beslut hon själv uppskattade. Hon kunde däremot inte vara lika säker med Stanley, och det skulle förmodligen ha krävts större ansträngningen från Nightingale för att övertala honom. Stanley var inte heller lika bevandrad i sanitära frågor som Herbert. I brevet till Stanley inkluderade Nightingale också en lista över vilka positioner som kunde ingå i kommissionen, vilka personer som kunde vara passande till en del av positionerna, en mer detaljerad lista över kommissionens potentiella uppgifter, ansvarsområden och befogenheter. Slutligen inkluderade hon också en lista över kartor, rapporter, statistik och andra dokument som kommissionen borde ha tillgång till.¹²⁶

I några andra brev från augusti framkommer det att Stanley inte riktigt förstod de poänger Nightingale försökte föra fram den 4 augusti. I ett brev till Stanley den 12 augusti kommenterade Nightingale material som Stanley bifogat till henne. Nightingale kritiserade den gammalmodiga synen på tropiska klimat som naturligt ohälsosamma och som helt enkelt måste accepteras. Exempelvis malaria var vanligt också i tempererade klimat innan dränering var vanligt, samt att med adekvata sanitära åtgärder kunde också Indiens tropiska klimat göras mindre hälsovådligt.¹²⁷ I ett brev till Sidney Herbert 19 augusti kommenterade Nightingale ett brev hon fått av Stanley 14 augusti. Stanley hade föreslagit en inofficiell kommission bestående av tre personer. Den kommissionens rapport skulle publiceras som en fältmanual. Stanley hade bifogat ett brev skrivet av George Clerk, en högt uppsatt byråkrat vid Ministeriet för Indien. Clerk hade upprepat de argument som enligt Nightingale var vanliga bland vad hon kallade *old Indians*¹²⁸, att Indiens klimat var skadligt. Stanley hade avslutat med att fråga Nightingale om det finns några vetenskapliga belägg för Indiens hälsovådliga klimat, eller om det enbart var ogrundade fördomar. Nightingale var övertygad om att en sådan kommission som Stanley

¹²⁶ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 04.08.1858, UKWILT Wiltshire 2057/F4/66, 279–284. Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 04.08.1858, UKCO Liverpool 920 Der 7/146/3, 1061–1069.

¹²⁷ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 12.08.1858, UKCO Liverpool 920 Der 7/146/5, 1072.

¹²⁸ Med begreppet syftar Nightingale på äldre britter som tjänstgjort i Indien, ofta representanter från Ostindiska kompaniet, som vanligen inte hade särskilt stor tilltro till sanitära åtgärder.

föreslog inte skulle åstadkomma någonting av praktisk betydelse. Den föreslagna kommissionen hade dessutom för få medlemmar med allt för begränsad kunskap för att behandla alla de aspekter som enligt Nightingale krävdes. Hon skrev till Herbert att det krävdes kunskap i militära, sanitära, och medicinska frågor, samt ingenjörskonst.¹²⁹ Nightingale använde den första kommissionen som exempel då hon ville påtala den potential som fanns i en sådan Indienkommission hon ursprungligen hade föreslagit för Stanley, och praktisk erfarenhet hade visat sig vara ovärderlig.¹³⁰

I juni och juli 1858 var Nightingale i kontakt med Edwin Chadwick. Nightingale hade bett Chadwick skriva artiklar till tidskrifterna *North British Review* och *Quarterly Review* om situationen i Indien i syfte övertyga läsarna om att förbättrade förhållanden för soldaterna i Indien var nödvändiga för att Storbritannien skulle kunna behålla kontrollen över subkontinenten också i framtiden. Chadwick hade dock haft problem med att få tag på material från *India House* till sina artiklar. Chadwick intygade också att han även i framtiden var beredd att ställa upp om Nightingale behövde hans hjälp med någonting.¹³¹ Edwin Chadwick hade den 18 augusti haft ett möte med Edward Stanley om armén i Indien. Chadwick hade erbjudit sig att förbereda ett memorandum om sanitära frågor till Stanley. Stanley hade informerat Chadwick att ingenting skulle ske innan Indienrådet hade tillsatts. Chadwick ämnade lyfta frågan om armén i Indien på ett möte organiserat av *Association for the Advancement of Social Science* i Liverpool.¹³² Nightingale höll med om att det var en god idé att lyfta frågan om Indien i Liverpool. Precis som Nightingale ansåg att det var viktigt att ha politiker och tjänstemän på sin sida, ansåg hon också att allmänhetens stöd var viktigt. Hon bad också Chadwick dela med sig av sina åsikter om två rapporter hon hade diskuterat med Herbert och Stanley, och som hon själv ansåg var synnerligen bristfälliga. Även William Farr hade kommenterat rapporterna. Nightingale nämnde inte vad Farr ansåg om rapporten, men med tanke på att hon vanligen valde att samarbeta med personer som ideologiskt stod nära henne, och hon själv var en av drivkrafterna bakom att Farr hade en plats i Indienkommissionen, är det sannolikt att även han ansåg att rapporten var bristfällig.¹³³

¹²⁹ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 19.08.1858, UKWILT Wiltshire 2057/F4/67, 324–329.

¹³⁰ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, UKCO Liverpool 920 Der 7/146/10, 1083–1084.

¹³¹ Två brev från Edwin Chadwick till Florence Nightingale.

15.06.1858, BL06GEN 45770 ff16–ff17, 133.

12.07.1858, BL06GEN 45770 ff18–ff19, 133–134.

¹³² Brev från Edwin Chadwick till Florence Nightingale, 18.08.1858, BL06GEN 45770 ff34–37, 145–146.

¹³³ Brev från Florence Nightingale till Edwin Chadwick, 19.08.1858, BL06GEN 45770 f39r–f42v, 147–150.

Den 9 oktober skickade Nightingale ett brev till Chadwick för att diskutera hans kommande anförande i Liverpool. Nightingale hade bifogat statistik över dödligheten bland trupper i Indien, samt en del antaganden. Statistiken som Nightingale bifogade var sammanställd av Alexander Tulloch, men det är oklart om det är samma rapport som hon skrev om i sitt memorandum från 1857. De siffror som Chadwick fick var ett medeltal över dödsfall från Bengalen, Madras och Bombay under en period på 37 år, 1817–1836 och 1838–1856. Dödstalen är också aningen lägre än de tal Nightingale angav i sitt memorandum. De siffror som Nightingale bifogade till Chadwick exkluderade dödsfall som inträffat på sjukhus och i strid, vilket kan vara orsaken till att de skiljer sig från de tidigare nämnda siffrorna. Nightingale uppskattade att vid tidpunkten fanns cirka 60 000 brittiska soldater i Indien, vilket med ett medeltal på 70/1000 avlidna soldater per år skulle resultera i förlusten av ungefär en division bestående av cirka 4200 soldater varje år. Nightingale hoppades att de skulle vara möjligt att få ned dödstalet från 70 till 12, vilket skulle innebära en förlust av en bataljon bestående av cirka 720 soldater varje år. Hon var dock osäker på om det skulle vara möjligt och frågade Chadwick vad han trodde om saken.¹³⁴ I september 1860 diskuterade Nightingale igen dödstal med Edwin Chadwick. Hon hade vid det tillfället inga aktuella dödstal för Indien. Hon skrev att dödligheten bland soldater stationerade i Storbritannien hade varit 17,5/1000/år¹³⁵. Hon jämförde sedan det med två specifika garnisoner i Storbritannien, Aldershot och Shorncliffe, där dödligheten de senaste tre åren varit 4,7/1000/år. Hon verkade inte förvänta sig en minskning till vare sig 17,5 eller 4,7 i Indien inom en överskådlig framtid, men hon konstaterade att redan en minskning i dödligheten från 70/1000¹³⁶ till 30/1000 skulle innebära cirka 3200 färre avlidna varje år ur en styrka på 60 000 soldater.¹³⁷

Gällande Tulloch skrev Nightingale till Stanley den 16 oktober att hon hört att Tulloch och James Ranald Martin skulle intervjuas av en kommission med uppgift att fastställa hur armén i Indien bör organiseras, en kommission där Stanley medverkade. Tulloch skulle höras i sanitära frågor. Nightingale berömde Tullochs insatser i kommissionen tillsammans med John McNeill

¹³⁴ Brev från Florence Nightingale till Edwin Chadwick, 09.10.1858, BL06GEN 45770 f54r–f59v, 156–161.

¹³⁵ Hon skriver inte från vilka år den statistiken är.

¹³⁶ Det medeltal som var den bästa uppskattningen av dödlighet hon hade tillgänglig, som hon också hade diskuterat med Chadwick under hösten 1858.

¹³⁷ Brev från Florence Nightingale till Edwin Chadwick, 19.09.1860, BL06GEN f195r–198r, 256–259.

under Krimkriget. Den kommissionen berörde dock logistik, och Nightingale varnade Stanley att Tulloch inte var kunnig i sanitära frågor.¹³⁸

Den 5 november skickade Nightingale ett brev Charlotte Canning, fru till Indiens vicekung, alltså kronans högsta representant i Indien. I brevet påtalade Nightingale ett problem som var bekant från Krimkriget, nämligen att en stor del av de sjukdomar som drabbade soldater i Indien kunde spåras till deras alkoholkonsumtion. Hemlagad sprit som såldes på lokala marknader var också ett problem eftersom kvalitén varierade. Nightingale undrade om det inte vore möjligt att garantera soldaternas reguljära spritration, och slå ned på alkoholförsäljningen i närheten av arméns stationer och baracker. Nightingale påpekade också, som hon gjorde under Krimkriget, att olika former av tidsfördriv och anständig underhållning var nödvändiga och effektiva sätt att minska soldaternas alkoholkonsumtion. Förutom dödligheten bland soldater, var också dödligheten bland deras fruar och barn hög, vilket också borde åtgärdas. Nightingale skrev det inte rakt ut, men hon påpekade att Lady Canning stod i spetsen för de som hade makten att åstadkomma förändring. Som fru till kronans högsta representant i Indien hade hon onekligen möjligheten influera sin man, Charles Canning.¹³⁹

Den 27 december skrev Nightingale till Sidney Herbert att hon några dagar tidigare hade träffat Stanley. Nightingale hade med hjälp av det material hon så långt fått tag på och sammanställt, lyckats övertyga Stanley om att en Indienkommission bör tillsättas så snart som möjligt. Stanley hade informerat Nightingale att han ämnade kontakta Herbert för att be honom utforma och leda kommissionen.¹⁴⁰ På nyårsdagen 1859 skickade Nightingale ett längre brev till Sidney Herbert, där hon redogjorde för en del av sina tankar och förslag kring Indienkommissionens sammansättning. Nightingale föreslog att Herbert skulle vänta på att Stanley kontaktade honom om kommissionens ordförandeskap, för att sedan kräva att kommissionens slutrapport resulterade i ett reglemente, inte enbart rekommendationer eller förslag, samt att ett råd skulle inrättas för att övervaka att reglementet efterlevdes. Nightingale föreslog också att Herbert skulle insistera på att slutföra sina pågående uppdrag innan Indienkommissionen formellt tillsattes, i hopp om att det skulle få Stanley att utöva påtryckningar på de individer Herbert vid tillfället samarbetade med inom andra förtroendeuppdrag. Stanley hade föreslagit att

¹³⁸ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 16.10.1858, UKCO Liverpool 920 Der 7/146/12, 1086–1087.

¹³⁹ Brev från Florence Nightingale till Charlotte Canning, 05.11.1858, UKCO WYAS 177/2/3, 1571–1574.

¹⁴⁰ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 27.12.1858, UKWILT Wiltshire, 2057/F4/66, 318–321.

Indienkommissionen i stort sett skulle ha samma uppsättning som den första kommissionen, men enligt Nightingale verkade det som om Herbert hade varit helt nöjd med endast två av nio medlemmar, John Sutherland och Thomas Alexander. Nightingale rekommenderade ändå att James Ranald Martin också skulle inkluderas i Indienkommissionen på grund av den kunskap och erfarenhet han hade från Indien. Nightingale insisterade på att William Farr skulle inkluderas eftersom han var en skicklig statistiker. Nightingale undrade också om Herbert ansåg det nödvändigt att inkludera någon ur Indienrådet, officerare och militäringenjörer med erfarenhet från Indien. Nightingale namngav några som hon hade hört positiva saker om, men hon hade också hört en del negativt om vissa av dem. Nightingale tog också upp Thomas Graham Balfour, som var arméläkare, men hade fungerat som sekreterare i den första kommissionen. Balfour hade erfarenhet från Indien, men hyste enligt Nightingale många av de fördomar som var vanliga bland Ostindiska kompaniet anställda. Han hade däremot tillgång till arkivmaterial från Ostindiska kompaniet som kunde vara värdefullt.¹⁴¹ Nightingale meddelade Stanley den 14 april 1859 att Herbert sagt att han var redo att inleda arbetet med Indienkommissionen.¹⁴² William Farr hade i januari 1859 säkrat ytterligare politiskt stöd. Han hade träffat Lord Shaftesbury och Vicomte¹⁴³ Palmerston. Shaftesbury var en politiker, men mer känd som en filantrop och reformförespråkare. Palmerston var tidigare premiärminister, och blev premiärminister igen senare under 1859. Både Palmerston och Shaftesbury var båda överens om behovet av sanitära reformer, både hemma i Storbritannien och Indien.¹⁴⁴

I slutet av mars 1859 skrev Nightingale till Stanley att hon hade delgivits de huvudsakliga slutsatserna från kommissionen som skulle utreda indiska arméns organisation. Kommissionens rekommendation var att 80 000 brittiska soldater bör stationeras i Indien, inte 60 000 som Nightingale antagit i sin korrespondens med Chadwick. Precis som Nightingale befarade hade kommissionens utredning totalt ignorerat den höga dödligheten bland soldater i Indien.¹⁴⁵

The problem before the country is how to keep up an army of 80 000 men under such conditions – and not one consideration seems to have

¹⁴¹ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 01.01.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/66, 450–457.

¹⁴² Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, UKCO Liverpool 920 Der 7/146/16, 1091.

¹⁴³ Adelstitel mellan baron och greve.

¹⁴⁴ Brev från William Farr till Florence Nightingale, 05.01.1859, BL02GEN 43398 f100, 401.

¹⁴⁵ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 22.03.1859, UKCO Liverpool 920 Der 7/146/14, 1088–1090.

presented itself on this subject, except that possibly the Mother country will be able to supply this great annual loss *inevitably* following (at present) from *evitable* disease.¹⁴⁶

Nightingale antog att det kunde bli svårt att rekrytera soldater till Indien om ingenting gjordes, särskilt eftersom hon var övertygad över att soldaterna inte i längden skulle acceptera den "gamla attityden" att Indien var ohälsosamt, och ingenting kunde göras åt att nästan en tiondel av soldaterna varje år avled i sjukdomar under fredstid.¹⁴⁷

Nightingale ansåg att det vore klokt att kommissionen i ett så tidigt skede som möjligt inledde sitt förberedande arbete, en tanke Herbert uppenbarligen delade. Han hade bett John Sutherland och James Ranald Martin börja förbereda de frågeformulär som skulle skickas till stationerna i Indien. Nightingale ansåg att de relativt snabbt kunde åstadkomma en hel del om Herbert meddelade Stanley och bad honom ge dem tillgång till Ostindiska kompaniets arkiv. Nightingale föreslog att William Farr också kunde inkluderas för att sammanställa redan existerande statistik om Indien som fanns tillgänglig i Storbritannien via *Statistical Society*.¹⁴⁸ Farr hade tydligen vissa svårigheter med sin överordnade, George Graham. Farr hade bett Herbert, via Nightingale, att kontakta Graham och informera honom att kommissionen behöver Fars kunskaper.¹⁴⁹

Nightingale tillbringade april och maj 1859 med att febrilt söka kommissionärer till de positioner de ännu inte hittat någon lämplig för. Hon skickade en rad olika förslag, idéer och förfrågningar till Herbert i slutet av april. I materialet ingick, förutom förslag på potentiella kommissionärer, en lista över dokument från Ostindiska kompaniet som kunde vara användbara, och förslag över personer med erfarenhet från Indien som kunde kallas in som vittnesmål.¹⁵⁰ En "Queen's officer"¹⁵¹ verkade vara den svåraste kommissionären att hitta. Nightingale skrev att det var enklare att avgöra vem som var olämplig än vem som var lämplig.

¹⁴⁶ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 22.03.1859, UKCO Liverpool 920 Der 7/146/14, 1088–1090.

¹⁴⁷ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 22.03.1859, UKCO Liverpool 920 Der 7/146/14, 1088–1090.

¹⁴⁸ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 30.04.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/66, 334–337.

¹⁴⁹ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 10.05.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 358–359.

¹⁵⁰ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 20.04.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 469–471.

¹⁵¹ Majoriteten av officerare som varit stationerade i Indien var från Ostindiska kompaniets styrkor, men drottning Victoria önskade en officerare från brittiska armén på kommissionen.

Hon skickade en lista med tre namn till Herbert, men hon var inte övertygad om att någon av dem skulle vara till någon större hjälp. Hon önskade egentligen också att kommissionären vore ingenjör, men fick konstatera att samtliga ingenjörer som varit stationerade i Indien var från Ostindiska kompaniet. Hon bad också Herbert ta reda vilka officerare som tidigare gett vittnesmål inför kommissioner relaterade till Indien eller i allmänhet hade användbar erfarenhet från Indien.¹⁵² Nightingale själv ansåg att Edward Lugard, en kavalleriofficer, var den bästa kandidaten. Hon ansåg att han kanske inte skulle tillföra särskilt mycket till kommissionen, men om de kunde övertyga Lugard om deras egen ståndpunkt skulle hans medhåll vara politiskt värdefullt.¹⁵³ Lugard tackade dock nej till att medverka i kommissionen på grund av andra uppgifter. Herberts andra val var Greathed¹⁵⁴, och Nightingale kontaktade den 9 maj John McNeill och Douglas Galton för att höra deras åsikter om Greathed. Hon frågade dem också om de kände till några andra officerare som kunde vara lämpliga för kommissionen. Nightingale bad också McNeill ge sin åsikt om frågeformulären som skulle skickas till Indien.¹⁵⁵ Följande dag skrev Nightingale till Sidney Herbert och sin morbror, Samuel Smith. Hon beklagade sig över utmaningen att hitta en lämplig "Queen's officer" till kommissionen. Vid det här laget var alternativen nere vid två personer, den tidigare nämnda Greathed och överste Archibald Alison. Till Samuel Smith skrev hon i syfte att be honom kontakta John Lawrence, endera direkt eller indirekt via Robert John Vivian. Nightingales förhoppning var att Lawrence eller Vivian kunde ge en hjälpsam bedömning av Greathed och Alison, eller rekommendera någon annan.¹⁵⁶ Nightingale föreslog också att Lawrence kunde inkluderas i kommissionen, eftersom hon ansåg honom vara väldigt kapabel i jämförelse med de övriga kandidaterna, eller de övriga var barn, skojare eller åsnor i jämförelse, som Nightingale själv uttryckte det.¹⁵⁷ Den 11 maj hade Nightingale också fått några rekommendationer till, förmodligen från John McNeill och James Ranald Martin. Hon var inte särskilt imponerad av någon av dem. Enda undantaget var William Colebrooke, som Nightingale ansåg hade rätt inställning till sanitära åtgärder, men Colebrooke

¹⁵² Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 28.04.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 473–475.

¹⁵³ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 29.04.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 476–477.

¹⁵⁴ Som nämndes i kapitel 3 finns det två Greathed, Edward Harris och hans yngre bror William. Utifrån det som beskrivs om dem i breven verkar det vara William Greathed som det hänvisas till. Däremot skriver McDonald och Vallée i *Florence Nightingale on Health in India* på sidan 83 att det är Edward Harris det är frågan om.

¹⁵⁵ Två brev från Florence Nightingale:

Till John McNeill, 09.05.1859, UKLMA1 H1/ST/NC3/SU115, 629–630.

Till Douglas Galton, 09.05.1859, BL04DG1 45759 f26–f27, 19–20.

¹⁵⁶ Två brev från Florence Nightingale:

Till Sidney Herbert, 10.05.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 358–359.

Till Samuel Smith, 10.05.1859, BL09GEN 45792 f83–f84, 266–267.

¹⁵⁷ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 360–361.

var redan väldigt gammal, och saknade samtida erfarenhet.¹⁵⁸ Den 16 maj skrev Nightingale till Samuel Smith. Hon berättade att Greathed formellt föreslagits till kommissionen två dagar tidigare, vilket Edward Stanley accepterat, men Herbert hade ännu inte slagit fast att Greathed skulle vara med.¹⁵⁹ Den 19 maj verkade Nightingale ha accepterat att Greathed skulle att ha en plats i kommissionen. Greathed var trots allt, som Nightingale själv beskrev honom, endast dekorativ. Hon hade egentligen aldrig haft förhoppningen att Greatheds position skulle vara till stor hjälp, och önskade egentligen enbart att personen skulle vara till så lite besvär som möjligt.¹⁶⁰

4.2 Sidney Herberts ordförandeskap

Den andra perioden kännetecknas till stor del av att kommissionen samlade ihop och sammanställde data som användes för att skapa de frågeformulär som sedan skulle skickas till Indien. Kommissionen, och synnerhet William Farr, hade stora problem med att få åtkomst till det material som fanns i *India House*. Kommissionen drabbades även av försämrad hälsa och dödsfall. Thomas Alexander avled plötsligt i början av 1860, och Sidney Herberts hälsotillstånd hade också försämrats i slutet av året, vilket ledde till att Edward Stanley tog över kommissionens ordförandeskap i februari 1861. Sidney Herbert avled i augusti 1861.

Kommissionen utlystes formellt den 31 maj 1859, och tidningen *London Gazette* publicerade en notis samma dag.¹⁶¹ Redan den 2 juni kontaktade Nightingale William Farr för att börja planera hur den nödvändiga statistiken skulle samlas in, vilken typ av statistik som behövdes, samt varifrån och hur de skulle få tag på den.¹⁶² Samma dag skickade hon också ett första förslag av ett halvfärdigt frågeformulär till Sidney Herbert. Nightingale föreslog att Sutherland, Farr och Martin kunde sammanställa en första version av formuläret. Alternativt kunde Herbert, för att spara tid, helt enkelt själv sammanställa formuläret och skicka i väg det, eftersom Nightingale menade att största delen av kommissionärerna ändå inte hade någon nämnvärd kunskap i sanitära frågor.¹⁶³ Den 11 juni skickade Nightingale det frågeformulär som Sutherland och Martin tagit fram till McNeill för att höra hans respons och förslag på eventuella

¹⁵⁸ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 361–366.

¹⁵⁹ Brev från Florence Nightingale till Samuel Smith, BL09GEN 45792 f89–f90v, 271–272.

¹⁶⁰ Brev Från Florence Nightingale till Sidney Herbert, UKCO Derbyshire 2057/F4/68, 371–373.

¹⁶¹ Memorandum skrivet av Florence Nightingale, 01.06.1859, UKWELLC3 8998/2, 149.

¹⁶² Brev från Florence Nightingale till William Farr, 02.06.1859, BL02GEN 43398 f122, 406.

¹⁶³ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 91–92.

ändringar. Farr hade också vid det här laget börja sammanställa den statistik som fanns tillgänglig från Ostindiska kompaniet. Nightingale föreslog att hon, Sutherland och Farr kunde göra en stor del av arbetet, i syfte att underlätta Sidney Herberts arbete. Herbert hade som tidigare nämnts flertalet andra förtroendeuppdrag. Han hade en plats i underhuset, han var ordförande för de fyra underkommissioner som bildats som ett resultat av den första kommissionens rapport, och 18 juni utsågs han dessutom till krigsminister. Nightingale och Sutherland hade dessutom skrivit stora delar av den första kommissionens rapport.¹⁶⁴ Samma dag tog också Charles Wood över som minister för Indien efter att premiärminister Edward Smith-Stanley, Edward Stanleys far, avgick från posten.

I augusti hade kommissionen sammanställt en lista över alla de stationer i de indiska presidentskapen där soldater i brittisk tjänst var stationerade. Det fanns sammanlagt 166 stationer, varav endast sex stycken var bemannade av enbart brittiska armén. Brittiska armén har däremot soldater stationerade på 82 stationer. Ostindiska kompaniets europeiska soldater fanns stationerade på 97 stationer, medan indiska soldater i ostindiska kompaniets tjänst fanns stationerade på 148 stationer. Nightingale undrade hur de bäst skulle gå till väga för att formulären skulle komma fram till rätt befälhavare. Hon föredrog om de skickades ut via Krigsministeriet, men var medveten att vissa av dem kanske måste skickas ut via Ostindiska kompaniet.¹⁶⁵

I slutet av september kontaktade Nightingale Charles Trevelyan, vid tillfället guvernör i Madras. Nightingale informerade Trevelyan om att frågeformulären förmodligen skulle skickas i väg några dagar senare. Nightingale hade höga tankar om Trevelyan, och hon var övertygad om att formulären skulle returneras snabbast och mest noggrant ifyllda från Madras. Hon påpekade att hon heller inte skulle vara förvånad om han på eget initiativ redan vidtagit sådana åtgärder som kommissionen skulle komma att rekommendera. Hon gav honom rådet att de han kan göra omedelbart, om han inte redan gjort det, var att förbjuda spritkonsumtion¹⁶⁶ och göra upp en lista över stationer på högre höjd där de sanitära förhållandena i regel var bättre. Tanken var att soldaterna kunde förflyttas bort från de stationer som var belägna på lägre höjd, i den mån det inte försämrade arméns förmåga att utföra sina uppgifter. Storbritannien hade flera så kallade *hill stations* belägna på högre höjd, där européer föredrog att tillbringa särskilt den

¹⁶⁴ Brev från Florence Nightingale till John McNeill, 11.06.1859, UKLMA1 H1/ST/NC3/SU120, 632–635.

¹⁶⁵ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 10.08.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 388–389.

¹⁶⁶ Förmodligen konsumtion utöver ransonen, men hon skrev enbart "abolish spirit-drinking" i brevet.

varmare delen av året. Klimatet på högre höjd var även aningen mindre påfrestande på hälsan än på lägre höjd där det oftast var både varmare och fuktigare. Nightingale beklagade sig över att byråkratin var otroligt långsam från parlamentets sida, och att det egentligen var tjänstemännens förtjänst att någonting alls blev gjort.¹⁶⁷ Nightingale berömde inte på något sätt tjänstemännen, hon ansåg enbart att de var snäppet effektivare än majoriteten av politikerna.

Den 18 oktober hade Nightingale varit i kontakt med James Clark. Nightingale ville veta om Charles Morehead var i Storbritannien och vad hans adress var. Hon ville också veta vad Clark hade för kontakter vid *India House*. Nightingale meddelade också att “nya” kvalifikationer och regler för den indiska sjukvårdsutbildningen tagits i bruk. De var samma som i Storbritannien, men med ordet Indien inkluderat. Clark hade också varit i kontakt med John Sutherland om vad som pågår i diverse kommissioner.¹⁶⁸ Senast den 14 november hade hon fått svar på vilken adress Morehead hade.¹⁶⁹ Den 1 september 1860 skrev Nightingale till Morehead och tackade honom för att han skickat henne sina viktigaste verk om sjukdomar i Indien. Hon påpekade alla vars åsikt är värd att ta i beaktande i frågan, hade försäkrat henne om det värde Moreheads arbete hade. Nightingale skickade i gengäld en kopia av sin *Notes on Nursing* till Morehead.¹⁷⁰

Den 7 oktober skrev Nightingale till Herbert och beklagade sig över problem med att få tag på statistiskt material från *India House*. Nightingale skrev att Mr. Prinsep¹⁷¹ hade skrivit till William Farr att de skulle ansöka om materialet från Indien i stället. Både Nightingale och Farr visste med säkerhet att materialet de sökte fanns i *India House*, inte i Indien. Nightingale hade också hört att *India House* låtit bli att besvara ett brev som Herbert skickat tre månader tidigare, och anklagade *India House* för att försöka hindra deras arbete. Nightingale föreslog att Herbert skulle skriva ett argt brev till Charles Wood, minister för Indien, i syfte att påskynda processen hos *India House*. Hon föreslog också att kommissionen tillfälligt borde anställa två eller tre skrivare som skulle gå igenom och sammanställa det statistiska material som fanns vid *India House*, under övervakning Mr. Hornidge¹⁷² och Farr.¹⁷³ I slutet av oktober meddelade

¹⁶⁷ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale and Health in India*, 95–96.

¹⁶⁸ Brev från Florence Nightingale till James Clark, 18.10.1859, UKWRAMC 1139/S4/5, 28–29.

¹⁶⁹ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 14.11.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 421.

¹⁷⁰ Brev från Florence Nightingale till Charles Morehead, 01.09.1860, USA1 Columbia University C–58, 690–691.

¹⁷¹ Ingen information finns om honom i CWFN, *names*, men det rör sig förmodligen om en sekreterare eller någon i liknande position vid *India House*.

¹⁷² Inget förnamn finns i CWFN, *names*. Hornidge hänvisas endast till som “vår vän” av Nightingale.

¹⁷³ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 07.10.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 403–405.

Nightingale Herbert att frågeformulären hade anlät till ett av Krigsministeriets kontor i Whitehall Gardens. John Sutherland var på väg dit för att sortera dem, och sedan skicka dem vidare till ett annat kontor i Pall Mall, varifrån de sedan skulle skickas vidare till Indien.¹⁷⁴ Några dagar senare hörde Nightingale också av sig till William Farr i syfte att säkerställa att, som hon hört från Charles Wood, han var nöjd med den sammanställda statistiken över arméns stationer i Indien. Informationen i de returnerade frågeformulären skulle nämligen inte vara lika användbar om statistiken inte adekvat.¹⁷⁵

Den 5 november skickade Nightingale ett syrligt brev till Sydney Herbert, efter att hon fått reda på att formulären ännu var kvar i Whitehall Gardens. Ingen från kontoret i Pall Mall hade nämligen skickat efter formulären, men Nightingale var sarkastiskt hoppfull att formulären skulle anlända till kontoret i Pall Mall inom de kommande två månaderna, så länge det goda vädret höll i sig. Det var alltså frågan om en sträcka på mindre än en kilometer mellan Whitehall Gardens och Pall Mall. Hon påpekade också att det tagit cirka fem månader att färdigställa formulären vid *India House*, eller ungefär samma tid det skulle tagit att skicka dem till Indien och tillbaka.¹⁷⁶ Den 10 november kritiserade Nightingale igen inaktiviteten och bristen på organisation hos *India House*. Hon nämnde igen också problemet med att anställa skrivare som skulle behandla det statistiska materialet vid *India House*. Utgående från brevet verkar det som att skrivarna aldrig kommit till *India House*, alternativt blivit avsevärt försenade. Hon skrev att frågeformulären först nu var färdiga, vilket tyder på att Charles Wood hade misstagit sig då han sagt att Farr nöjd med den statistiska sammanställningen.¹⁷⁷ Alternativt hade Farr varit nöjd med ett resultat som Nightingale inte skulle varit nöjd med. Nightingale var själv en skicklig statistiker, och hade själv efterfrågat Farr som kommissionär, så att någon av dem skulle varit nöjd med en halvfärdig sammanställning av statistiken är osannolikt.¹⁷⁸

Senast den 12 november skickades frågeformulären i väg till Indien. Den dagen skrev Nightingale till Charles Trevelyan, där hon underströk vikten av den information som förväntade sig få tillbaka. Nightingale hade, som tidigare påpekats, höga tankar om Trevelyan, och hon visste han i allmänhet höll med henne i sanitära frågor. Hon kontaktade honom för att hon hoppades att han skulle se till att befälhavare i hans presidentskap skulle fylla i formulären

¹⁷⁴ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 29.10.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 413.

¹⁷⁵ Brev från Florence Nightingale till William Farr, 31.10.1859, BL02GEN 43398 f150, 411.

¹⁷⁶ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 05.11.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 415.

¹⁷⁷ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 10.11.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 418–420.

¹⁷⁸ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 91.

så snabbt och sanningsenligt som möjligt. Hon var nämligen oroad över att de sittande ministrarna skulle hinna bytas ut om kommissionens arbete drog ut på tiden, vilket kunde göra det svårare att få igenom kommissionens rekommendationer. Nightingale hoppades också att Trevelyan på eget initiativ skulle börja implementera kommissionens reformer som fort som möjligt. Slutligen ville Nightingale också ha en lista över platser med en hälsosam omgivning där stationer kunde placeras.¹⁷⁹ Nightingale fick svar från Trevelyan i början av januari 1860. Hon tackade honom för det material han skickat och berömde de initiativ han redan tagit. Hon skickade i gengäld en kopia av de råd som *Barrack and Hospital Improvements Commission*¹⁸⁰ utfärdat till ingenjörerna i Storbritannien. Nightingale hoppades att en del av råden också skulle vara användbara i Indien¹⁸¹

Den 14 november meddelade Nightingale Farr att *India House* accepterat deras skrivare, och Hornidge skulle meddela Farr så fort George Clerk skriftligt bekräftat saken. Han hade endast lovat det muntligt den 14 november.¹⁸² Samma dag hade Sutherland också besökt *India House*, och fått erbjudandet om skrivare accepterat muntligt, samt skrivit till Clerk. När Farr besökte *India House* den 17 november blev han informerad om att inget lov för deras skrivare givits.¹⁸³ William Farr sammanställt en "nyårsgåva" till Nightingale i form av statistik över bland annat dödstal, intagna på sjukhus, sjukdomar, samt förlust av stridsduglighet på stationerna i Indien. Nightingale ville helst se dem så fort som möjligt, men ansåg att det bästa vore att genast kopiera dem, och sätta dem i cirkulation, vilket tyder på att den sammanställningen av statistik från *India House* var färdig kring årsskiftet.¹⁸⁴

Den 2 februari fick Nightingale reda på att Thomas Alexander hade avlidit. Nightingale skrev till John McNeill och Samuel Smith vilken förlust för deras arbete Alexanders död var, både för Indienkommissionen och för de underkommissioner han var medlem i. Hon frågade McNeill vad han tyckte om de få alternativ som fanns som ersättare, eller om han kände till någon annan duglig. Nightingale insinuerade försiktigt att Smith kanske kunde besöka Alexanders änka, och samtidigt ge henne ett meddelande från Nightingale. Nightingale antog att Mrs. Alexander skulle utgå ifrån att hon huvudsakligen sörjde Alexanders kunskap och

¹⁷⁹ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 100–101.

¹⁸⁰ En av de fyra underkommissioner som bildades till följd av den första kommissionens rapport.

¹⁸¹ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 103.

¹⁸² Brev från Florence Nightingale till William Farr, 14.11.1859, BL02GEN 43398 f154, 412.

¹⁸³ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 18.11.1859, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 422–423.

¹⁸⁴ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 09.01.1860, BL02GEN 43398 f164, 414.

arbete.¹⁸⁵ Följande dag tackade Nightingale Smith för att han besökt Mrs. Alexander, men hon gick snabbt över till att beklaga sig över vad Alexanders död skulle innebära för deras arbete.¹⁸⁶

I slutet av februari 1860 skrev Nightingale till sin svåger, Harry Verney, angående John Lawrence som eventuellt skulle utses till generalguvernör i Indien. Hon hoppades på att Lawrence kunde informera henne om vilka instruktioner han fått i sanitära frågor. Hon bad också Verney sätta upp ett möte mellan henne och Lawrence, förutsatt att Lawrence hade tid. Det var i samma brev hon påpekade att hon ibland var oförmögen att ta sig ur sängen på grund av att hon var påverkad av morfin.¹⁸⁷ Nightingale fick sin vilja igenom, och träffade Lawrence några dagar senare. Hon beskrev mötet som givande, och att hon bland annat fått råd vilken riktning Indienkommissionen bör ta.¹⁸⁸

Edward Stanley försökte i slutet av maj 1860, via Nightingale, ta reda på hur väl Sidney Herbert hade tid att utföra sitt arbete som ordförande för Indienkommissionen. Stanley hade nämligen erbjudit sig att ta över Indienkommissionens ordförandeskap.¹⁸⁹ Nightingale hade via sin syster hört att Stanley hade intresserat sig för Indienkommissionen.¹⁹⁰ Hon meddelade Stanley att Indienkommissionen endast haft fyra eller fem möten. Medan parlamentet sammanträdde hade Herbert inte tid att delta i kommissionens arbete, men Nightingale försäkrade att resten av kommissionen inte hade låtit någon tid gå till spillo. Hon medgav dock att bearbetningen av frågeformulären från Indien skulle vara tidskrävande. Nightingale var inte heller säker om Stanley var genuint villig att ta över ordförandeskapet, eller om det bara var någonting han sagt som en artighetsfras inom ramen för en konversation.¹⁹¹ Stanley hade upprepat sitt erbjudande om, att på Herberts förfrågan, ta över Indienkommissionens ordförandeskap till Farr i december 1860.¹⁹² Den 5 december skrev Nightingale till Elizabeth Herbert att Stanley redan tre gånger hade upprepat möjligheten att ta över ordförandeskapet. Nightingale skrev att Stanleys

¹⁸⁵ Två brev från Florence Nightingale:

Till Samuel Smith, 02.02.1860, BL09GEN 45792 f105–106v, 279–280.

Till John McNeill, 02.02.1860, UKLMA1 H1/ST/NC3/SU126, 639.

¹⁸⁶ Brev från Florence Nightingale till Samuel Smith, 03.02.1860, BL09GEN 45792 f108–f110v, 281–283.

¹⁸⁷ Brev från Florence Nightingale till Harry Verney, 29.02.1860, UKWELLC3 Wellcome Library 8998/19, 167–169.

¹⁸⁸ Brev från Florence Nightingale till Harry Verney, 05.03.1860, UKWELLC3 Wellcome Library 8998/21, 171–174.

¹⁸⁹ Brev från Florence Nightingale till Sidney Herbert, 26.05.1860, UKWILT Wiltshire, 2057/F4/68, 440–441.

¹⁹⁰ Brevet klargör inte om Stanley diskuterat med Nightingales syster, eller om informationen kommit via hennes man, Harry Verney, som var politiker.

¹⁹¹ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 28.05.1860, UKCO Liverpool 920 Der 15/2, 719–720.

¹⁹² Brev från William Farr till Florence Nightingale, 04.12.1860, BL02GEN 43398 f215, 430.

agerande är bortom hennes förståelse, och att hon inte ens skulle diskuterat hans erbjudande med Herbert om hon inte ansåg det vara nödvändigt att avlasta Herbert så mycket som möjligt. Det förefaller vara kring den här tidpunkten som Sidney Herberts hälsa märkbart hade börjat försämrans. Nightingale skrev samma dag ett annat brev till Elizabeth Herbert, där hon diskuterade vilka läkare de borde vända sig till, bland annat Robert Christison nämndes. Nightingale ansåg att Herbert borde avsäga sin plats i parlamentet, samt sluta tillbringa nätterna centralt i London.¹⁹³ Den 11 december meddelade Herbert, i ett fragmenterat brev, att Stanley skulle ta över ordförandeskapet i februari följande år.¹⁹⁴

Nightingale skrev igen till Elizabeth Herbert några dagar senare. Sidney Herbert hade varit på jakt några dagar tidigare, och sovit bättre den natten än han hade gjort på länge. Nightingale påpekade att sömn, frisk luft, och regelbunden föda är de mest universella mediciner. Utan en livssituation där dessa faktorer var närvarande spelade det enligt henne inte särskilt stor roll vilka åtgärder eller mediciner en läkare föreskrev. Nightingales anmärkning var helt i linje med hennes syn på hälsa. Även i arbetet på kommissionen gör hon det klart att hennes huvudsakliga prioritet är att i första hand hindra att sjukdomar bryter ut genom förebyggande åtgärder.¹⁹⁵ I slutet av december hade Sidney Herbert också avsagt sig sin plats i parlamentet, vilket Nightingale ansåg vara det mest energikrävande av hans åtaganden.¹⁹⁶ Herbert behöll dock sin post som krigsminister. Kommissionen planerade att utföra en så stor del som möjligt av sitt arbete innan Stanley tillträdde som ordförande.¹⁹⁷ Ordförandeskapets övergång från Herbert till Stanley verkar ha förlöpt relativt smidigt, och väldigt liten relevant korrespondens verkade förekomma under de första månaderna av 1861. En orsak verkar vara att en stor del av korrespondensen berörde underkommissionerna, där flera av Indienkommissionens medlemmar också var delaktiga. Även Nightingale hade en viktig rådgivande, om än informell, roll i underkommissionerna.

¹⁹³ Två brev från Florence Nightingale till Elizabeth Herbert, 05.12.1860:

UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 447–448.

BL02GEN 43396, f89–f96, 56–62.

¹⁹⁴ Brev från Sidney Herbert till Florence Nightingale, 11.12.1860, BL01GEN 43395 f271, 371.

¹⁹⁵ Brev från Florence Nightingale till Elizabeth Herbert, 13.12.1860, BL02GEN 43396 f97–f100v, 63–66

¹⁹⁶ Brev från Florence Nightingale till Elizabeth Herbert, 27.12.1860, UKWILT Wiltshire 2057/F4/68, 352–356.

¹⁹⁷ Brev från Florence Nightingale till William Farr, 09.01.1861, BL02GEN 43399 f1, 431.

I juni 1861 hade Nightingale läst en rapport från *Barrack and Hospital Improvement Commission*¹⁹⁸ som hon konstaterat att Indienkommissionen kunde dra vissa lärdomar från. En av de mest centrala orsakerna bakom sjukdomsspridning i baracker i Storbritannien var att de var placerade i områden med hög befolkningstäthet. Barackerna var ofta dåligt ventilerade och överbefolkade. Stationerna i Indien var vanligen anlagda avskilt från de platser där lokalbefolkningen bodde, och i synnerhet i de stationer som var konstruerade efter cirka 1840 hade någon form av hänsyn tagits till ventilation och mängden soldater. Det stora problemet i Indien var att nästan ingen hänsyn tagits till omgivningen stationerna var placerade i. Många stationer var placerade i områden där sjukdomar lätt kunde sprida sig. Kring den här tiden räknade Nightingale med att det skulle dröja ytterligare sex veckor innan de samlat in alla muntliga vittnesmål i Storbritannien, medan hon inte kunde uppskatta när de skulle få tillbaka alla formulär från Indien. Största utmaningen ansåg hon ändå vara att sammanställa och bearbeta materialet till tillräckligt liten omfattning så att någon faktiskt skulle ta sig tiden att läsa det.¹⁹⁹

I juni hölls också en omröstning i underhuset om sanitära förhållanden i baracker. Nightingale hade hört att ett visst antal ledamöter planerade att högljutt motsätta sig förslaget. Nightingale bad sin sväger Harry Verney, som var ledamot i underhuset, att samla understöd för och försvara förslaget. Nightingale menade att i de baracker där förslagets rekommendationer redan införts hade dödligheten halverats. Verneys son hade också informerat om ytterligare en hälsfaktor i Indien. Soldaternas övningar, parader och marscher utfördes vanligtvis för sent på förmiddagen, då det på många platser i Indien redan var väldigt varmt.²⁰⁰ Nightingale hoppades att hon kunde få träffa Hope Grant, som nyligen utsetts till överbefälhavare i Madras, för att visa honom de resultat Indienkommissionen redan kommit fram till. Stationer i Indien behövde vara placerade på sådana platser där soldaternas hälsa kunde bevaras, men där de också kunde uppfylla sin militära funktion. Nightingale hade delat in Indiens stationer i tre kategorier. Stationer som måste förbli där de är, trots att läget inte var optimalt ur ett hälsomässigt perspektiv, och där man därför måste satsa på sanitära åtgärder. Den andra kategorin var sådana stationer som kunde förflyttas bara en liten bit, som skulle göra en stor hälsomässig skillnad, men som inte skulle påverka stationens militära funktionalitet. Den sista kategorin var stationer

¹⁹⁸ En av underkommissionerna.

¹⁹⁹ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 03.06.1861, BL07GEN 45781 f62, 190.

²⁰⁰ Brev från Florence Nightingale till Harry Verney, 08.06.1861, UKWELLC3 Wellcome Library 8999/22, 249–251.

som redan var bra placerade och endast behövde sanitära åtgärder. En stor del av stationerna saknade dessutom fungerande avlopp. De indiska truppernas situation var vanligen ännu sämre än de brittiska truppernas, och kastsystemet användes vanligtvis som ursäkt för att ignorera de indiska truppernas sanitära behov. Precis som Nightingale skrev till Charles Trevelyan två år tidigare, rekommenderade hon att alkoholkonsumtionen borde minska bland soldater, både indiska och brittiska. Precis som Nightingale erfarit under Krimkriget, ansåg hon också att soldaterna i Indien behövde tidsfördriv i form av bland annat idrott, läsrum och liknande, i syfte att hålla dem borta från alkohol under perioder av lättja. Nightingale bad inte Verney rakt ut att kontakta Hope Grant för hennes räkning, men hon hoppades att få träffa honom eller skicka delar av kommissionens material till honom.²⁰¹

Förutom alkohol, var också prostitution och de könssjukdomar det resulterade i, något Nightingale såg som ett hinder för arméns hälsa. Nightingale tog upp frågan om prostitution och kurhus²⁰² i samband med att hon diskuterade planerna för ett nytt sjukhus med Douglas Galton. Det nya sjukhuset skulle ha ett kurhus i anslutning till sjukhuset, en idé Nightingale ansåg vara förkastlig. I Storbritannien hade man funderat över att införa ett system för reglerad prostitution och tvångsundersökningar av prostituerade, liknande det system som fanns i Frankrike. Nightingale menade att ett system som enbart behandlade de prostituerades könssjukdomar för att sedan skicka dem tillbaka för att fortsätta med sin verksamhet, moraliskt rättfärdigade prostitution. Hon menade att man för det mesta, inte bara i Storbritannien, tog bättre hand om de prostituerade än man tog hand om de fruar som smittats av könssjukdomar via sina män. Nightingale ansåg att det bästa tillvägagångssättet var att från första början förhindra prostitution, exempelvis genom att minska på efterfrågan. Ett sätt var det samma som för att minska alkoholkonsumtionen, nämligen att erbjuda soldater "anständiga" tidsfördriv och former av underhållning. Möjligheten för soldater att gifta sig och ha med sig sina familjer på de platser där de var stationerade ansåg Nightingale också vara ett effektivt sätt att minska de problem som alkoholbruk och prostitution förde med sig.²⁰³ Nightingale återkom till frågan om reglerad prostitution i mars 1862. Hon ansåg att lagstiftning som juridiskt likställde äktenskap och prostitution var moraliskt urvattnad. Ett system som behandlade könssjukdomar var det i sig inget fel på, såvida systemet också hade ett moraliskt ansvar. Nightingale verkade däremot

²⁰¹ Brev från Florence Nightingale till Harry Verney, 09.06.1861, UKWELLC3 Wellcome Library 8999/23, 251–255.

²⁰² Vårdinrättning för behandling av könssjukdomar.

²⁰³ Brev från Florence Nightingale till Douglas Galton, 25.06.1861, BL04DG1 45759 f232–f237v, 146–151.

ha ändrat åsikt om soldaters äktenskap. Soldaters tjänstgöringsperiod var tio år lång, de flesta tog värnning som unga, och hade därmed fullföljt sin tjänstgöring då de var kring 30 år gamla. Nightingale föreslog att man kunde hindra soldater från att ingå äktenskap under tjänstgöring, men uppmuntra dem att gifta sig så fort tjänstgöringen var över. Hon hänvisade till händelser i Calcutta, som i framtiden kunde undvikas med ett sådant system. Det är inte klart vilka händelser Nightingale hänvisade till här, men hon påpekade tidigare det faktum att det inte var ovanligt att soldaters fruar smittades av könssjukdomar som deras män fått via prostituerade, så det kan mycket väl vara det hon hänvisar till.²⁰⁴ Tropiska sjukdomar var, utöver de sjukdomar som också var vanligt förekommande i Storbritannien, naturligtvis också någonting som skördade många brittiska soldaters liv i Indien. Nightingale förespråkade därför att det krävdes forskning som fokuserade på militär hygien i tropiska klimat. Särskilt malaria skördade många liv, men Nightingale hade redan tidigare att det var fullt möjligt att vidta åtgärder som avlägsnade många av de faktorer som bidrog till sjukdomens spridning. Ett större problem var tropiska sjukdomar man saknade kunskap om.²⁰⁵

4.3 Rapporten sammanställs

Perioden inleds med Sidney Herberts död. Trots att hans död hade en stark inverkan på Nightingale, vilket hon ofta gav uttryck för i sina brev, fortsatte kommissionens arbete som planerat. Stanley hade trots allt varit kommissionens ordförande i sex månader redan. Under andra hälften av 1861 och 1862 fick kommissionen ihop stora delar av det material som skulle användas i rapporten. Frågeformulären från Indien började också komma tillbaka under 1862. Nightingale tillbringade en stor del av 1862 med att sammanställa materialet. Rapporten färdigställdes slutligen i maj 1863, och under våren 1863 flyttades Nightingales fokus mer och mer mot hur hon skulle gå till väga för att ge rapporten så mycket publicitet som möjligt, få politiskt stöd för kommissionens slutsatser, samt hur rapportens rekommendationer skulle verkställas i praktiken.

Sidney Herbert avled under förmiddagen den 2 augusti. Herberts läkare, C.J.B. Williams informerade Nightingale om hans bortgång sent på eftermiddagen.²⁰⁶ Några dagar senare skrev

²⁰⁴ Anteckning skriven av Nightingale, mars 1862, UKWELLC3 Wellcome Library, 9000/25, 372–375.

²⁰⁵ Delar av ett brev skrivet av Florence Nightingale, förmodligen till Sidney Herbert, 04.07.1861, UKWILT Wiltshire, 2057/F4/68, 351.

²⁰⁶ Brev från C.J.B. Williams till Florence Nightingale, 02.08.1861, BL09GEN 45797 f246–f247, 1000.

Nightingale till sin syster, Frances Verney, delvis för att lätta på sina tankar angående Herberts död. Nightingale prisade Herbert i brevet, både som person och för de insatser han gjort. Nightingale hade skrivit en artikel om Herbert på William Ewart Gladstones²⁰⁷ förfrågan.²⁰⁸ Douglas Galton hade träffat Lord de Grey i slutet av augusti. George Cornwall Lewis hade ersatt Sidney Herbert som krigsminister, men de Grey hade behållit sin plats som *Parliamentary Under-Secretary of State for War*²⁰⁹, och var enträgen att Herberts arbete och vision för Krigsministeriet skulle fullbordas. Det visade sig också att de Grey hade inflytande över Lewis. Däremot var Galton säker på att Benjamin Hawes skulle utgöra ett konstant hinder. Hawes var *Permanent Under-Secretary of State for War*, chef för Krigsministeriet, och ansvarig för att verkställa de beslut som fattas.²¹⁰ Efter Herberts begravning hade Gladstone informerat Nightingale om att han inte kan erbjuda något understöd för att genomföra Herberts reformer inom Krigsministeriet. Enbart de Grey kämpade för att verkställa Herberts reformer, medan resten av Krigsministeriet satte sig på tvären enligt Nightingale. Hon ansåg intelligensens välde var över på Krigsministeriet, och att klåparnas styre nu hade inletts. Nightingale var uppenbarligen nedstämd och förtvivlad. Hon hade förlorat sin närmaste vän, men hon var också väl medveten om alla de liv som skulle gå förlorade i onödan ju längre det tog att genomföra de reformer hon och Herbert arbetat för. Nightingale hade ändå hopp om att hon, samt hennes och Herberts allierade skulle klara av att slutföra arbetet.²¹¹

Den 17 september hade vissa oklarheter uppdagat sig. Nightingale hade hört talas om förslag att de frågeformulär som redan kommit tillbaka från Indien, och satts i tryck, kunde användas för den slutliga rapporten. Förslaget var att de stationer man redan hade information om kunde fungera som riktgivande exempel för andra stationer, ett förslag Nightingale var fullständigt emot, eftersom varje station var unik. Även Sutherland hade fått samma bud av Stanley. Nightingale bad Farr kontakta Baker för att utreda läget, samt ta reda på vilka övriga uppgifter de kunde slutföra innan kommissionens inkommande möte i november.²¹²

²⁰⁷ Gladstone var vid tillfället finansminister. Han skulle senare också bli premiärminister.

²⁰⁸ Brev från Florence Nightingale till Frances Parthenope Verney, 07.08.1861, UKWELL3 Wellcome Library 8999/33, 269–273.

²⁰⁹ Krigsministerns biträde i parlamentet, vanligen en annan ledamot.

²¹⁰ Brev från Douglas Galton till Florence Nightingale, 07.09.1861, BL04DG 45759 ff1–ff2v, 159.

²¹¹ Brev från Florence Nightingale till William Farr, 10.09.1861, BL02GEN 43399 f41–f43, 447–449.

²¹² Brev från Florence Nightingale till William Farr, 17.09.1861, BL02GEN 43399 f46–f47, 450–451.

Under sommaren 1861 hade Nightingale diskuterat kastsystemet med Harry Verney. Hon återkom till ämnet med Farr i slutet av september. Nightingale ansåg att kommissionen borde kalla in vittnesmål som kunde berätta mer om kastsystemet. Hon var särskilt intresserad av i vilken mån det var en religiös institution, och i vilken mån det var en social institution. Hon var också intresserad av i hur stor grad man kunde förbigå kastsystemet, och i vilken mån de skulle vara tvungna att anpassa sig efter det. Den information Nightingale hade var motstridig. Vissa sade att ingenting kunde göras, vissa hade visat att en hel kunde göras, medan andra hävdade att någonting kunde göras med tillräckligt stor ansträngning. Nightingale bifogade en lista på fyra personer som kunde fungera som vittnesmål. Nightingale hade också varit i kontakt med Sutherland. Hon ansåg att det material han vid tillfället hade producerat för kommissionen var, som hon uttryckte det, "tamt", vilket Sutherland själv höll med om.²¹³ Nightingale bjöd in Sutherland och Farr till sig på middag i slutet av november och december 1861. Brevet avslöjar inte vad de planerade diskutera under middagarna, förutom att de i december skulle diskutera vilka kartor som skulle tryckas och användas i rapporten.²¹⁴

I brevväxlingen med Farr konstaterade Nightingale att de hade väldigt knapphändig information om de indiska trupperna i brittisk tjänst, förutom att kastsystemet användes som ursäkt för att ignorera många truppers behov. De kommentarer som fanns om indier i frågeformulären beskrevs som skamliga, och Nightingale ansåg att briterna såg på indierna som befolkningen i Virginia såg på slavar. Nightingale hade fått höra av en "bildad indier" att Storbritannien omedvetet hade råkat stärka kastsystemet, medan tanken i Indien var att militärtjänst eliminerade de begränsningar som kastsystemet påtvungade människor.²¹⁵ Det är oklart om Nightingale syftade på en individ från Indien eller om hon menade en tjänsteman från Ostindiska kompaniet som hon ansåg vara mer bildad än medeltalet. Det har redan framkommit i tidigare brev att Nightingale i regel inte hade särskilt höga tankar om Ostindiska kompaniets tjänstemän. Eftersom konversationen berörde individer som kunde lämna vittnesmål inför kommissionen, samt att det är en person som Nightingale själv varit i kontakt med, är det mer troligt att det rör sig om en person från Ostindiska kompaniet. Nightingale påpekade för Farr att det inte är de etiska eller moraliska aspekterna av kastsystemet hon var intresserad av, utan

²¹³ Brev från Florence Nightingale till William Farr, 28.09.1861, BL02GEN 43399 f50–f53, 452–454.

²¹⁴ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 114.

²¹⁵ Brev från Florence Nightingale till William Farr, 02.10.1861, BL02GEN 43399 f54–f55, 455.

att kastsystemet användes av brittiska befälhavare som en ursäkt för att låta bli att utföra sina plikter och ignorera soldaternas välmående.²¹⁶

Angående själva kastsystemet, skriver Sasha Riser–Kositsky, att briterna efter sepoyupproret ogärna ville ingripa i lokala seder och traditioner som kunde leda till nya oroligheter. Innan upproret hade en stor del av indiska soldater i brittisk tjänst varit kastlösa, men efter upproret upphörde rekryteringen av kastlösa. Det faktum att kastsystemet förblev intakt minskade också risken att olika sociala grupper gick samman och utmanade det brittiska styret.²¹⁷

Nightingale hade i början av oktober fått Bakers sammanställning av de muntliga vittnesmålen. Baker ansåg dem vara färdiga, vilket Nightingale inte höll med om. Hon önskade fortfarande vittnesmål om bland annat de indiska trupperna, ingenjörskonst och vattentillförsel.²¹⁸ Nightingale upprepade i stort sett samma saker hon skrivit till Farr då hon skrev till James Ranald Martin den 7 oktober. Martin skulle ha ett möte med Stanley den 11 oktober, och Nightingale bad honom göra det tydligt för Stanley att de muntliga vittnesmålen inte var färdiga, samt att alla formulär från Indien krävdes innan informationen i dem kunde sammanställas.²¹⁹ Nightingale hade redan i augusti 1859 fått reda på att indiska trupper fanns stationerade på 148 av 166 stationer i Indien, vilket naturligtvis innebar att på nästan samtliga stationer levde brittiska och indiska soldater nära inpå varandra. Det innebar att om de indiska soldaterna levde under sådana förhållanden där det fanns en grogrund för sjukdomar, så var det bara en tidsfråga innan sjukdomarna även spreds till de brittiska soldaterna. Det verkar som att Nightingale inte var medveten om den stora skillnaden i levnadsförhållanden mellan briterna och indierna innan hon började studera svaren som kommit tillbaka från Indien.

Korrespondensen var relativt lugn i början av 1862. Nightingale tillbringade en stor del av 1862 med att sammanställa den slutgiltiga rapporten.²²⁰ Arbetet i de olika underkommissionerna fanns också ständigt i bakgrunden. På grund av Trentaffären²²¹ beslöt

²¹⁶ Brev från Florence Nightingale till William Farr, 05.10.1861, BL02GEN 43399 f56–f57, 456–457.

²¹⁷ Sasha Riser–Kositsky, “The Political Intensification of Caste: India Under the Raj,” *Penn History Review* 17 (2009:1), 37–38.

²¹⁸ Brev från Florence Nightingale till William Farr, 05.10.1861, BL02GEN 43399 f56–f57, 456–457.

²¹⁹ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 112–113.

²²⁰ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 114.

²²¹ En diplomatisk incident som inträffade 8 november 1861, där ett brittiskt fartyg med två kommissionärer från Sydstaterna ombord bordades av Nordstaterna. Incidenten ökade risken för krig mellan Storbritannien och Nordstaterna.

Storbritannien att skicka trupper till Kanada i december 1861. Nightingale var inblandad i den brevväxlingen som fördes under det förberedande stadiet.²²²

I mitten av april hade Nightingale sammanställt största delen av rapporten, men skulle ännu göra ett sammandrag av alla de rapporter som kommit in. Stanley hade också bett henne skriftligen besvara diverse frågor som kommit in till kommissionen.²²³ I mitten av juli hade Nightingale sammanställt informationen i formulären från Bombay och Bengalen, medan Madras ännu återstod. Hon bad Farr om respons på det arbete hon gjort så långt.²²⁴ I augusti var Nightingale färdig med Madras, och hon skickade resultatet till Farr. Som läget såg ut i augusti 1862 skulle rapporten presenteras inför underhuset i februari 1863.²²⁵ Till John McNeill skickade hon sina egna observationer baserade på frågeformulären, alltså den text som senare resulterade i *Observations on the evidence contained in the stational reports submitted to her by the Royal commission on the sanitary state of the army in India*, som hon hade skrivit på kommissionens begäran.²²⁶ Edwin Chadwick hade också bett om en kopia, som han tänkte skicka till John Stuart Mill. Nightingale lovade också att skicka honom fler kopior som han kunde distribuera till sina kontakter, så fort hon själv fått flera.²²⁷ Nightingale hade även lovat att skicka flera kopior av rapporten till Charles Trevelyan i Indien i början av december.²²⁸ Nightingale skickade också sina observationer till Stanley i början av september. Eftersom den formella rapporten som skulle publiceras bestod av en enorm mängd material, tvivlade Stanley på att många skulle läsa den. Han försäkrade i stället att Nightingales observationer, som var cirka 100 sidor, skulle få betydligt mer synlighet i stället. Nightingale återkom till frågan om reglerad prostitution, som hon tidigare diskuterat med Douglas Galton, med Stanley. Hennes slutsatser var att det franska systemet med reglerad prostitution var både ineffektivt och omoraliskt, eftersom det inte uppfyllde sin funktion, nämligen att förhindra spridningen av könssjukdomar. Nightingale hade skrivit en sammanfattning om det franska systemet baserad på de bevis hon hade, som hon skickade till Krigsministeriet på ministeriets förfrågan. Hennes skrift hade övertygat vissa på Krigsministeriet om att det var en dålig idé att införa systemet. Nightingale inkluderade sammanfattningen i brevet till Stanley. Stanley uppmärksammade också

²²² CWFN, *Chrona*, 381–383.

²²³ Brev från Florence Nightingale till John McNeill, 15.04.1862, BL06GEN 45768 f170–171, 66.

²²⁴ Brev från Florence Nightingale till William Farr, 13.07.1862, BL02GEN 43399 f68, 461.

²²⁵ Brev från Florence Nightingale till William Farr, 08.08.1862, BL02GEN 43399 f70–f71, 462.

²²⁶ Brev från Florence Nightingale till John McNeill, 08.08.1862, UKLMA1 H1/ST/NC3/SU147, 670–671.

²²⁷ Brev från Florence Nightingale till Edwin Chadwick, 28.09.1862, BL06GEN 45772 f5v–f6r, 289.

²²⁸ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 121.

problemet med soldaters äktenskap, och konstaterade att det är ett problem att soldaters familjer blir hemma i Storbritannien, men det var också problem om de följde med dit soldaten stationerades, samt att det var ett problem att armén bestående av cirka 100 000 soldater, var en institution som inte var särskilt kompatibel med familjebildning. Han hade dock ingen lösning på problemet. Han höll också med om att det vore viktigt att soldaterna hade andra fritidsaktiviteter än alkohol och prostituerade. Stanleys enda lösning var att moral och anständighet var något som borde ingjutas i officerarna i hopp om att det skulle färga av sig på deras underordnade. Stanley uttryckte viss oro för att stora delar av rapporten enbart skulle arkiveras, och i slutändan inte vara till särskilt stor nytta. Nightingale tipsade Stanley om vad som gjorts efter att den första kommissionens rapport publicerades för att undvika att den gick ett sådant öde till mötes. Sidney Herbert hade omedelbart börjat utforma underkommissionerna efter att rapporten publicerades. Kommissionen hade också ansträngt sig för att skapa publicitet i media, samt skickat kommissionens slutsatser till så gott som alla läkare inom armén.²²⁹

Nightingale skickade även sina observationer, samt sammanfattningen av frågeformulären till Douglas Galton i december 1862. Hon bad Galton vidarebefordra materialet till Edward Harris Greathed.²³⁰ Följande dag returnerade Nightingale en rapport till Galton. Rapporten var skriven av Charles Hathaway²³¹, och Nightingale ansåg rapporten vara bristfällig. Däremot var rapporten mycket uppskattad vid Ministeriet för Indien, och Nightingale hade fått rapporten skickad till sig flera gånger av olika tjänstemän från ministeriet. Hon frågade sig vad poängen med allt deras arbete var om Ministeriet för Indien envisades med att sätta sin tilltro till sådana “gammalmodiga“ rapporter som Hathaways. Hon medgav att läkarna i Indien förvisso var kapabla att identifiera de problem som existerade, men de hade ungefär samma förmåga att hitta lösningar på dem som Nightingales katter hade. Hon ansåg att läkare från Ostindiska kompaniet var de bästa aktörerna om man eftersträvade att höja dödligheten inom indiska armén.²³²

²²⁹ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 04.09.1862, UKCO Liverpool 920 Der 15/3, 720–721.

Brev från Edward Stanley till Florence Nightingale, 08.09.1862, BL07GEN 45781 f64, 190.

Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 10.09.1862, UKCO Liverpool 920 Der 15/4, 721–724.

Brev från Edward Stanley till Florence Nightingale, 12.09.1862, BL07GEN 45781, f66, 190–191.

Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 17.09.1862, UKCO Liverpool 920 Der 15/5, 724–730.

²³⁰ Brev från Florence Nightingale till Douglas Galton, 04.12.1862, BL04DG1 45759 f198–f199v, 315–317.

²³¹ Läkare i Calcutta, CWFN, *names*, 416.

²³² Brev från Florence Nightingale till Douglas Galton, 05.12.1862, BL04DG1 45759 f200–203, 317–320.

Den 26 november 1862 skickade Nightingale officiellt sina egna observationer till Stanley. Hon påpekade dock, som hon ofta gjorde, att när Indienkommissionens arbete är slutfört, börjar det verkliga arbetet, alltså att i praktiken verkställa kommissionens rekommendationer. Nightingale planerade att gynna Indienkommissionens rapport genom att lyfta fram resultaten av första kommissionens arbete. Dödligheten inom armén stationerad i Storbritannien var dubbelt så hög som bland civilbefolkningen då kommissionen inledde sitt arbete. År 1862 var dödligheten i armén, i medeltal, lägre än bland civilbefolkningen. Slutligen föreslog Nightingale att det borde bildas en kommission i Storbritannien som skulle fungera som rådgivande till de verkställande kommissioner som hon föreslog borde etableras i Indien i syfte att verkställa Indienkommissionens rekommendationer.²³³ Det var viktigt att de lokala kommissionerna i Indien hade praktisk erfarenhet av de arbete de skulle utföra, kommissionen i Storbritannien skulle enbart vara verksam en begränsad tid, tills de lokala kommissionerna kunde utföra sina uppgifter på eget initiativ.²³⁴ Nightingale upprepade samma idé inför Douglas Galton i februari 1863. Hon använde *Barrack and Hospital Improvement Commission* som exempel. Kommissionen var en av underkommissionerna, och Nightingale var övertygad om att få av den första kommissionens rekommendationer skulle ha implementerats eller gett önskat resultat utan den. Hon hade redan tidigare diskuterat vikten av att inrätta en liknande kommission för Indien med både Stanley och Sutherland. Nightingale föreslog att *Barrack and Hospital Improvement Commission* kunde utökas för att också uppfylla Indiens behov. Galton var redan en del av den kommissionen, och Nightingale föreslog att också Robert Rawlinson borde tilldelas en plats i kommissionen.²³⁵ Rawlinsons specialområde var avlopp och avrinning, vilka var två av de stora bristerna som identifierats i Indien. Galton hade skickat Nightingale en rapport från Indien. Nightingale och Sutherland var båda förvånade över hur oförmögna myndigheterna i Indien var på att formulera lösningar på de problem de helt klart kunde identifiera. Hon hade sedan vidarebefordrat rapporten, med sina egna kommentarer, till Krigsministeriet. Hon hade också förmått Edward Stanley att övertyga Charles Wood om att inrätta en motsvarighet till *Barrack and Hospital Improvement Commission* vid Ministeriet för Indien.²³⁶

²³³ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley 26.11.1862, UKCO Liverpool 920 Der 15/7, 731–736.

²³⁴ I filen BL07GEN står det att brevet har John Sutherlands handstil medan det på sidan 404 i CWFN, *chrona* står att det är en av Nightingales anteckningar ämnad för Edward Stanley. Nightingale skrev också ett brev till Charles Trevelyan med ett nästan identiskt innehåll, CWFN9, 122–123.

Brev eller anteckning från Florence Nightingale eller John Sutherland, förmodligen till Edward Stanley, 02.12.1862, BL07GEN 45781 f74–f75, 193–194.

²³⁵ Brev från Florence Nightingale till Douglas Galton, 14.02.1863, BL04DG1 45759 f249–f253, 352–355.

²³⁶ Brev från Florence Nightingale till Douglas Galton, 20.03.1863, BL04DG1 45759 f276–f277v, 367–368.

I slutet av maj eller början av juni hade Nightingale träffat de Grey för att diskutera *Army Medical Department* och avdelningens uppgifter. Nightingale hade informerat de Grey att det fanns stora brister inom avdelningen gällande kunskapen om exempelvis byggnader och avlopp. Hon ansåg att en prioritet borde vara att identifiera lovande kandidater, och utbilda dem i vad hon kallade praktisk hygien. Hon påpekade att Indienkommissionen för tillfället fyllde den funktionen i Indien, en uppgift som alltså *Army Medical Department* egentligen borde utföra.²³⁷ En av de existerande underkommissionerna hade till uppgift att etablera en skola som skulle utbilda arméns sjukvårdspersonal, som med tiden alltså självständigt skulle kunna utföra de uppgifter som nu krävde rådgivning från diverse kommissioner.²³⁸ John Lawrence berättade dessutom för Nightingale om de svårigheter som fanns med att i praktiken implementera de råd och rekommendationer som kom från ministerier och kommissioner. Soldaternas vanor, föråldrade idéer om vad som orsakade sjukdomar, samt officerarnas allmänna ointresse för soldaternas tillvaro ansågs vara de huvudsakliga orsakerna. Han menade också att restriktioner i soldaternas vardag ofta orsakade missnöje, och officerare ignorerade ofta att upprätthålla impopulära regler. Lawrence trodde att moralisk övertygelse var det enda som i längden fungerade eftersom det var omöjligt att övervaka att alla regler efterlevdes.²³⁹

Nightingale skickade sina observationer till Harriet Martineau i slutet av 1862. Nightingale bad henne vara beredd på att skriva positivt om de reformer som Indienkommissionen rekommenderade när rapporten offentliggjordes, i syfte att få allmänheten att understödja kommissionens slutsatser.²⁴⁰ Till Farr påpekade Nightingale att de borde bevisa att dödligheten är högre bland soldater än civila i tropiska klimat, alltså att det inte är klimatet som är den huvudsakliga orsaken till den höga dödligheten, utan levernet. Som exempel använde hon första kommissionens arbete, som hade bevisat att dödligheten i armén var bland de högsta i Storbritannien. Dödligheten hade då bortförklarats med att nattarbete var ohälsosamt, vilket kommissionens arbete motbevisat. Nightingale önskade därför att argumentet att tropiska klimat helt enkelt var dödliga också skulle motbevisas.²⁴¹

²³⁷ Brev från Florence Nightingale till Douglas Galton, 02.06.1862, BL04DG 45759 f96–f101v, 220–225.

²³⁸ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 13.

²³⁹ Brev från John Lawrence till Florence Nightingale, 11.08.1862, BL06GEN 45777 ff1–ff2, 768.

²⁴⁰ Ofullständigt brev från Florence Nightingale till Harriet Martineau, BL08GEN 45788 f173–f173v, 387.

²⁴¹ Brev från Florence Nightingale till William Farr, december 1862 eller januari 1863, BL02GEN 43399 f101, 468.

I början av januari 1863 kontaktade Nightingale Robert Rawlinson för att diskutera avlopp och avrinning i Indien. I Indien var det vanligt med öppna kloaker, och vatten absorberades vanligen av marken. Nightingale menade att alla de föroreningar som hamnade i marken var en av de grundläggande orsakerna till att sjukdomar lätt kunde spridas. Många städer i Indien saknade både avlopp och avrinning, varför en stor del av avloppsvattnet helt enkelt bara blev kvar i jorden, och exempelvis kontaminera vattenkällor.²⁴²

George Cornwall Lewis, som hade utsetts till krigsminister efter Sidney Herberts död, avled den 13 april 1863. Nightingale hade varit besviken med Lewis prestationer som krigsminister, eller snarare brist på prestationer.²⁴³ Nightingale började nästan omedelbart försöka övertyga beslutsfattare att Lord de Grey borde bli Lewis efterträdare.

Nightingale skrev till premiärminister Palmerston den 15 april 1863, och rekommenderade de Grey som ny krigsminister. Nightingale skrev att alla de reformer som inleddes under Sidney Herbert hade stått stilla under de nästan två år som Lewis varit krigsminister. De Grey var dessutom bekant med Herberts reformer, och Nightingale var övertygad om att han var kapabel att slutföra dem. Nightingale insåg att det kunde uppfattas som osmakligt och oberättigat att omedelbart efter Lewis död börja fokusera på hans efterträdare. Hon påpekade att om något motstånd mot att utse de Grey till krigsminister kom från drottning Victoria, kunde Palmerston vidarebefordra Nightingales brev till drottningen.²⁴⁴ Nightingale skickade också ett telegram till Harriet Martineau där hon bad henne att agitera för att de Grey skulle bli Lewis efterträdare.²⁴⁵ Nightingale hade författat ett brev till drottning Victoria där hon förklarade och försvarade sin iver att få de Grey utsedd till krigsminister. McDonald och Vallée tror dock inte att brevet skickades, och James Clark hade också bett Nightingale att sluta försöka använda sitt inflytande till att få de Grey utsedd till krigsminister. Vare sig det var på grund av Nightingales inblandning eller inte, utsågs de Grey till krigsminister den 23 april.²⁴⁶

²⁴² Brev från Florence Nightingale till Robert Rawlinson, 09.01.1863, USA1 Boston 1/2/32, 69–72.

²⁴³ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 431.

²⁴⁴ Två brev från Florence Nightingale till Lord Palmerston:

15.04.1863, UKOTH University of Southampton GC/NI/6, 1064–1065.

16.04.1863, UKOTH University of Southampton GC/NI/7, 1066.

²⁴⁵ Telegram från Florence Nightingale till Harriet Martineau, 16.04.1863, BL08GEN 45788 f174, 388.

²⁴⁶ USA2, UIC letter 2, UIC letter 3, UIC letter 3, 2–5.

CWFN, *Chrona*, 16.04.1863, 416.

Nightingale hade i april 1863 fått ett brev från John Lawrence där han berättade att de i Indien planerade inkvartering för 25 000 nya soldater. Lawrence ville veta när deras rapport skulle publiceras, så att kommissionens råd förhoppningsvis kunde tas i beaktande. Nightingale föreslog att de så snabbt som möjligt borde samla in kommissionärernas åsikter och kommentarer om rapporten, så att den kunde färdigställas så snabbt som möjligt, något som Stanley höll med om.²⁴⁷

Efter ett av Indienkommissionens sista möten skrev Nightingale till Stanley, och ondgjorde sig över att vissa av kommissionens medlemmar inte verkade förstå vikten av en rådgivande kommission i Storbritannien. Baserat på all data de hade samlat in under kommissionens verksamhetsperiod var Nightingale övertygad om att den kompetens som krävdes för en rådgivande kommission inte fanns i Indien, samt att det skulle vara svårt att övertala de med rätt kompetens i Storbritannien att flytta till Indien. Om hela ansvaret för att genomföra reformer lades på de personer som redan var stationerade i Indien skulle resultatet vara att allting fortsatte som tidigare. Hon ansåg det inte heller logiskt att man på Sri Lanka applicerade den erfarenhet man hade från den första kommissionen om man ignorerade att utnyttja samma erfarenheter i Indien, eftersom sjukdomarna, orsakerna till dem, och lösningar i stort sett var de samma. Orsaken till att reformer redan var pågående på Sri Lanka, var att kolonin var underställd Kolonialministeriet, inte Ministeriet för Indien. Eftersom reformer gällde armén var Krigsministeriet naturligtvis också inblandat, men enligt Stanley var det möjligt att Ministeriet för Indien var ovilligt att arbeta tillsammans med Krigsministeriet. *Barrack and Hospital Improvement Commission*, där en stor del av den nödvändiga erfarenheten fanns, var dock underställd Krigsministeriet.²⁴⁸ Den 19 maj hölls Indienkommissionens sista möte, och den slutgiltiga rapporten undertecknades. Stanleys farhågor hade visat sig vara obefogade. Ministeriet för Indien och Krigsministeriet hade kommit överens om att samarbeta, och Proby Cautley, James Ranald Martin och Robert Rawlinson skulle läggas till i *Barrack and Hospital Improvement Commission*, där bland annat John Sutherland och Douglas Galton redan var medlemmar. Kommissionen skulle årligen rapportera de framsteg som gjordes i Indien till parlamentet i Storbritannien.²⁴⁹

²⁴⁷ Två brev från Florence Nightingale till Edward Stanley:
16.04.1863, UKCO Liverpool 920 Der 15/10, 738–739.
27.04.1863, UKCO Liverpool 920 Der 15/12, 742–743.

²⁴⁸ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 18.05.1863, UKCO Liverpool 920 Der 15/13, 743–750.

²⁴⁹ Ofullständigt brev från Florence Nightingale till Harriet Martineau, 19.05.1863, BL08GEN 45788 f184–f185v, 396–397.

Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 128–129.

4.4 Det politiska maskineriet

Eftersom Nightingale sedan tidigare hade insisterat på att det borde skapas en kommission i Storbritannien som skulle agera rådgivande till de kommissioner som var tänkta att bildas i Indien, så var den brittiska kommissionen någonting som började diskuteras livligt omedelbart efter att Indienkommissionens rapport undertecknats. Den kommission som var tänkt att etableras i Storbritannien kommer därför i det här underkapitlet att hänvisas till enbart som kommissionen.

Kommissionärerna i Indienkommissionen undertecknade som sagt rapporten den 19 maj, Edward Stanley, Lord de Grey och Charles Wood undertecknade den i början av juni. Rapporten publicerades slutligen den 8 juli 1863.²⁵⁰ Rapporten fanns i tre olika versioner som varierade i omfattning. Den mest omfattande versionen var den som innehöll allt material som kommissionen samlat, men också sammanfattningar av materialet, samt Nightingales observationer. Den andra versionen var en rejält förkortad version av kommissionens slutsatser som inte inkluderade Nightingales observationer. Den tredje var en sammanfattning, till stor del skriven av Nightingale, som också inkluderade hennes observationer. Den tredje versionen var skriven på Krigsministeriets begäran.²⁵¹

I slutet av juni hade Nightingale kommit överens med ett antal tidningar och tidskrifter att de skulle recensera Indienkommissionens rapport. Hon bad också Stanley själv skriva en recension i endera *Westminster Review* eller *Quarterly Review*. Nightingale behövde tolv kopior som hon kunde skicka till de som skulle skriva recensionerna, och bad Stanley meddela tryckeriet att de skulle skicka dem till henne så fort som möjligt. Recensionernas ton påverkades nämnvärt av om recensenterna fick materialet skickat till sig personligen och i god tid.²⁵² Några av dem som Nightingale skickade rapporten till var Edwin Chadwick, Robert Rawlinson, John McNeill och Harriet Martineau. Nightingale hade också nära kontakt med Charles Wood och Lord de Grey i syfte att påskynda samarbetet mellan Ministeriet för Indien och Krigsministeriet.²⁵³ John

²⁵⁰ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 435.

²⁵¹ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 217.

²⁵² Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 25.06.1863, UCKO Liverpool 920 Der 15/14, 750–751.

²⁵³ Brev från Florence Nightingale till Edwin Chadwick, 08.07.1863, BL06GEN 45772 f28r, 299.

Brev från Florence Nightingale till Robert Rawlinson, 13.07.1863, USA1 Boston University 1/2/33, 72–73.

Brev från Florence Nightingale till John McNeill, UKLMA1 H1/ST/NC1/63/SU149, 673–675.

Clark-Kennedy, som hade varit en nära vän till Sidney Herbert, fick också en kopia av rapporten. Nightingale bad honom också skriva recensioner om den, eller använda sitt personliga inflytande för att ge den publicitet. Hon hade också skickat rapporten till Lord de Grey och John Lawrence, samt bifogat namn på personer som kunde vara passande för de lokala kommissionerna i Indien. Nightingale frågade också Douglas Galton hur hon bäst skulle gå till väga för att få Lord de Grey att agera så snabbt som möjligt. Det var vid det här laget ännu oklart huruvida kommissionen i Storbritannien skulle underställas Ministeriet för Indien eller Krigsministeriet. Charles Trevelyan, vid tillfället finansminister i Indien, hade hursomhelst allokerat 300 000 pund till kommissionerna i Indien.²⁵⁴ Kommissionen inkluderades slutligen i *Barrack and Hospital Improvement Commission*, underställd Krigsministeriet, men med medlemmar från Ministeriet för Indien inkluderade.²⁵⁵ Nightingale försökte också pressa Stanley om att alla frågor gällande kommissionen i Storbritannien borde lösas inom juli, medan största delen av parlamentets ledamöter ännu befann sig i London. Hon oroade sig för vad resultatet i Indien skulle bli om ärendet blev liggande olöst alltför länge. Uppgiften att upprätta lokala kommissioner i Indien jämförde hon med att skapa en folkhälsomyndighet.²⁵⁶

Den 10 juli hade Nightingale skickat kopior av rapporten till både tidningar och ministrar, men den hade ännu inte diskuterats i parlamentet. Nightingale hade hört att Coningham var den som skulle ta upp ärendet i underhuset. McDonald och Vallée är inte helt säkra på vem denne Coningham var, men skriver att det sannolikt är frågan om liberalen William Coningham från Brighton. Nightingale frågade Harry Verney vilken typ av person Coningham var, och om det inte vore bättre att någon mer inflytelserik lyfte frågan.²⁵⁷ Hon frågade också Stanley om Coningham, samtidigt som hon vädjade till honom att tvinga rapporten på Krigsministeriet och Ministeriet för Indien, både privat och i underhuset.²⁵⁸ Nightingale föreslog att Verney borde samla ihop två eller tre inflytelserika ledamöter för att ställa bland annat Charles Wood och Edward Stanley mot väggen och fråga dem vad som praktiskt skulle göras för att verkställa

Ofullständigt brev från Florence Nightingale till Harriet Martineau, 08.07.1863, BL08GEN 45788, f188–f189v, 399–400.

²⁵⁴ Tre brev från Florence Nightingale, 09.07.1863:

Till John Clark-Kennedy, UKWRAMC 801/9/18/1–4, 180–181.

Till Douglas Galton, BL04DG1 45762 f39–f42, 404–406.

Till John McNeill, UKLMA1 H1/ST/NC1/63/SU149, 673–675.

²⁵⁵ Vallée & McDonald, *Florence Nightingale on Health in India*, 427.

²⁵⁶ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 11.07.1863, *Florence Nightingale on Health in India*, 224–225.

²⁵⁷ Brev från Florence Nightingale till Harry Verney, 10.07.1863, UKWELLC3 Wellcome Library 9000/111, 504–506.

²⁵⁸ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 11.07.1863, UCKO Liverpool 920 Der 15/17, 763–766.

Indienkommissionens rekommendationer, samt be dem att omedelbart utse en kommission i Storbritannien.²⁵⁹

Nightingale hade fått reda på att endast den korta sammanfattningen av rapporten, skriven av Baker, hade presenterats i underhuset, en text som enligt henne inte alls tog vara på kommissionens huvudpoäng. Det huvudsakliga problemet i Indien var att det saknades avlopp, dränering och rent vatten där soldaterna var stationerade. Det faktum lyftes inte fram i den förkortade texten, vilket ökade risken att för att fel beslut skulle fattas av underhusets ledamöter. Det var Charles Wood som presenterat den förkortade versionen inför underhuset, i tron om att det var den huvudsakliga rapporten. Hur ett sådant misstag var möjligt med tanke på att Wood i början av juni varit med och undertecknat rapporten, frågade sig Nightingale inte. Hon föreslog däremot att den mer omfattande versionen av rapporten, samt hennes egna observationer borde tillgängliggöras för underhusets ledamöter. Eftersom det i slutändan var underhuset som hade makten att fatta beslut om huruvida kommissionens rekommendationer skulle implementeras, ansåg Nightingale att ledamöterna hade rätt att se materialet i sin helhet.²⁶⁰ Hon hade också noterat att det som presenterats i underhuset dessutom innehöll flertalet fel. Nightingale hade inledningsvis förstått att även den sammanfattning som hon och Sutherland skrivit, samt hennes egna observationer också skulle ha presenterats inför underhuset.²⁶¹

Ännu den 22 juli verkade Nightingale orolig över att en kommission baserad i Storbritannien inte skulle inrättas i tid. Däremot fick hon redan samma dag höra via Lord de Grey att Charles Wood och de Grey nått en överenskommelse om kommissionen. Nightingale misstänkte att det var Stanley som låg bakom överenskommelsen, och tackade honom för det. Slutligen gav hon honom också rådet att inkludera så många som möjligt från själva Indienkommissionen i den nya kommissionen, eftersom de redan var bekanta med de problem och utmaningar de skulle stå inför.²⁶² Det hade tydligen gått till på det sättet att Nightingale bitt Lord de Grey fråga

²⁵⁹ Brev från Florence Nightingale till Harry Verney, 14.07.1863, UKWELLC3 Wellcome Library 9000/112, 506–507.

²⁶⁰ Tre brev från Florence Nightingale:

Till Harry Verney, 16.07.1863, UKWELLC3 Wellcome Library 9000/115, 509–512.

Till Harry Verney, 16.07.1863, UKWELLC3 Wellcome Library 9000/116, 512–513.

Till Edward Stanley, 22.07.1863, UKCO Liverpool 10ff, 774–775.

²⁶¹ Brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 17.07.1863, UKCO Liverpool 920 Der 15/18, 770–771.

²⁶² Två brev från Florence Nightingale till Edward Stanley, 22.07.1863:

UKCO Liverpool 10ff, 774–775.

UKCO Liverpool 920 Der 15/21, 772–773.

Charles Wood, som i sin tur bett Stanley medla i frågan. Stanley, Wood, de Grey och Sutherland hade därefter haft ett möte där de kommit fram till en överenskommelse.²⁶³ Den 24 juli 1863 meddelade Stanley att han haft flera diskussioner med Charles Wood, och ansåg det vara fastslaget att Indienkommissionens rekommendationer skall implementeras.²⁶⁴

²⁶³ Brev från Florence Nightingale till Harriet Martineau, 22.07.1863, BL08GEN 45788 f190–192, 401–403.

²⁶⁴ Brev från Edward Stanley till Florence Nightingale, 24.07.1863, BL07GEN 45781 f95, 202.

5. Avslutning

Jag har i den här avhandlingen undersökt Florence Nightingales sociala nätverk mellan åren 1857–1863 i relation till den kommission som etablerade 1859 i syfte att utreda brittiska arméns hälsa i Indien. I undersökningen har jag fokuserat på hur nätverket såg ut och hur det förändrades, samt hur Nightingale använde sig av sina kontakter. Eftersom källmaterialet består av brevkorrespondens har det under arbetes gång uppstått en del utmaningar då det ofta i breven hänvisas till muntliga diskussioner, rapporter eller material som bifogats tillsammans med brevet. Eftersom jag inte haft tillgång till det vare sig det bifogade materialet, rapporterna eller diskussionerna har det flertalet gånger visat sig vara en utmaning att tolka brevens innehåll och kontextualisera det till fullo. Storbritannien genomförde redan under Indienkommissionens verksamhetsperiod sanitära reformer inom sina väpnade styrkor i Storbritannien och andra delar av imperiet, reformer och erfarenheter som senare kom att bli relevanta även för Indien. På grund av den omfattning som avhandlingen skulle fått om den korrespondens inkluderades, har jag varit tvungen att exkludera en stor del av det material som på olika sätt tangerar Indienkommissionens arbete, men som faller utanför ramen för kommissionens korrespondens.

Även med ovan nämnda begränsningar visade det sig att Nightingale hade mångsidigt nätverk av kontakter med olika erfarenheter och kunskaper, som hade sina olika funktioner i nätverket. Att en stor mängd olika kunskaper var nödvändig är inte konstigt då Indienkommissionens uppgift var att utreda hur man kunde garantera hundratusentals soldaters välmående på ett så mångsidigt territorium som brittiska Indien var. Därtill krävdes den politiska viljan att bekosta och understödja kommissionens verksamhet, samt viljan att agera på kommissionens slutsatser.

Det är klart redan från de första breven att Nightingale sedan tidigare hade ett omfattande nätverk att förlita sig, och de kontakter hon skapade under Krimkriget och arbetet i den första kommissionen kom till nytta också i Indienkommissionen. Inledningsvis använde hon sitt nätverk för att samla information om läget i Indien, även om hon baserat på tidigare erfarenhet kunde ana vilka förhållanden soldaterna levde under. Hon använde också sina kontakter för att identifiera passande kommissionärer och vittnesmål, även om en stor del av de blivande kommissionärerna redan ingick i hennes kontaktnät. Det krävdes också en stor mängd politiskt lobbande för att få kommission tillsatt och utformad på ett sådant som hon önskade. I det här skedet var det Nightingales politiska kontakter och de som hade militär erfarenhet i Indien,

eller de som hade ett kontaktnät där officerare från Ostindiska kompaniet ingick som kom till störst nytta.

Under de två tidsindelningar då kommissionen arbetade med sin rapport gick kontakten huvudsakligen till andra kommissionärer, men Ostindiska kompaniets tjänstemän spelade också en stor roll, mestadels en negativ sådan på grund alla de problem de förorsakade kommissionen. Under perioden fortsatte naturligtvis insamlingen av material och information, där exempelvis John Lawrence och Charles Trevelyan kunde bidra med information från Indien. Douglas Galton och Edwin Chadwick bidrog också med sanitär information som visade sig vara hjälpsam. Nya utmaningar och insikter uppdagades också. Nightingale insåg att fokus inte enbart kunde riktas mot de brittiska soldaterna, medan de indiska ignorerades. I enlighet med miasmateorin var det självklart att de indiska soldaternas sanitära situation inte kunde ignoreras då det levde nära inpå det brittiska soldaterna.

I den sista perioden var igen Nightingales politiska kontakter som kom att spela störst roll, huvudsakligen Edward Stanley. Det var huvudsakligen honom som Nightingale var i kontakt med då det handlade om hur kommissionens rapport behandlades i underhuset. Nightingale hade även omfattande kontakt till sina politiska kontakter i syfte att få den rådgivande kommissionen i Storbritannien tillsatt. Hon var också i kontakt med exempelvis Harriet Martineau, Edwin Chadwick och övriga journalister (Chadwick var förvisso inte journalist, men en aktiv skribent) för att för att få dem att skriva om rapporten.

Slutligen kan det konstateras att Nightingale med hjälp av sina kontakter, och naturligtvis med sin beslutsamhet och sitt ihärdiga arbete, lyckades få tillsatt en sådan kommission hon önskade. Kommissionen lyckades genomföra sin uppgift trots alla de problem dess medlemmar var tvungna att konfrontera. Även resultatet av kommissionens rapport blev ett sådant som Nightingale kunde konstatera att hon var nöjd med. De praktiska resultaten i Indien som rapporten på längre sikt gav upphov till faller dock utanför den här avhandlingens omfattning. Det är kunde däremot vara ett objekt för vidare forskning, vilket också en mer omfattande undersökning av den här avhandlingens material kunde vara.

6. Bibliografi

Källmaterial:

The Collected Works of Florence Nightingale (CWFN). Samling över transkriberat arkivmaterial, University of Guelph,

<https://cwfن.uoguelph.ca>, <https://cwfن.uoguelph.ca/archival/>.

Arkivsidan består av tre sektioner:

1. Kronologin, förkortad CWFN *chrona* och CWFN *chronb*
2. Namnlistan förkortad CWFN *names*
3. Källmaterialet fördelat på 52 pdf-filer.

Nightingale, Florence. *How people may live and not die in India*. London: Longman, Green, Longman, Roberts, & Green, 1864. <https://wellcomecollection.org/works/fcz5xh2a>.

Nightingale, Florence. *Observations on the evidence contained in the stational reports submitted to her by the Royal commission on the sanitary state of the army in India*. London: E. Stanford, 1863.

https://openlibrary.org/works/OL65700W/Observations_on_the_evidence_contained_in_the_stational_reports_submitted_to_her_by_the_Royal_commis?edition=ia%3Ab21779739.

Tryckta källor:

Bradshaw, Noel-Ann. "Florence Nightingale (1820–1910): An Unexpected Master of Data." *Pattern* 1 (2020:2).

Calabria, Michael D. "Florence Nightingale and the Libraries of the British Army." *Libraries & Culture* 29 (1994:4).

Cohen, Bernard. "Florence Nightingale." *Scientific American* 250 (1984:3).

Digby, Anne. "Victorian Values and Women in Public and Private." *Proceedings of the British Academy: Victorian Values* 78 (1992).

Dormandy, Thomas. *Opium: Reality's Dark Dream*. New Haven: Yale University Press, 2012.

Freedgood, Elaine. *Victorian Writing about Risk: Imagining a Safe England in a Dangerous World*. Cambridge: Cambridge University Press, 2000.

Gourlay, Jharna, Cunningham, Andrew & Grell, Ole Peter. *Florence Nightingale and the Health of the Raj*. London: Routledge, 2017.

Hess, Robb. "A healing hegemony: Florence Nightingale, the British army in India and 'a want of ... exercise.'" *The International Journal on the History of Sport* 15 (1998:3).

Johnson, Rob. *British Imperialism*. London: Bloomsbury Publishing, 2002.

Khalid, Amna & Johnson, Ryan. "Introduction." I *Public Health in the British Empire: intermediaries, subordinates, and the practice of public health, 1850–1960*, redigerad av Amna Khalid & Ryan Johnson, 1–31. New York: Routledge, 2011.

Lawson, Philip. *The East India Company: A History*. London: Routledge, 1993.

Lorenzo-Arribas & Altea, Cacheiro, Pilar. "Florence Nightingale's Network. Women, power and scientific collaboration." *Significance* 17 (2020:2).

McDonald, Lynn. *Florence Nightingale at First hand: Vision, Power, Legacy*. London: Bloomsbury Publishing Plc, 2010.

McNeill, Peter. *Prestonpans and Vicinity: Historical, Ecclesiastical and Traditional*. Edinburgh & Glasgow: John Menzies & Co, 1902.

Morgan, Simon. "Between Public and Private: Gender, Domesticity, and Authority in the Long Nineteenth Century." *The Historical Journal* 54 (2011:4).

Müller, Leos. *The Merchant Houses of Stockholm c. 1640–1800: A Comparative Study of Early-Modern Entrepreneurial Behaviour*. Uppsala: Uppsala universitet, 1998.

Riser–Kositsky, Sasha. “The Political Intensification of Caste: India Under the Raj.” *Penn History Review* 17 (2009:1).

Vallée, Gérard (red.) & McDonald, Lynn (allmän red.), *Florence Nightingale on Health in India*. Waterloo, Ont: Wilfrid Laurier University Press, 2006.

Nätkällor:

Agnew, R. A. L. “Clark, Sir James, first baronet (1788–1870), physician.” *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 08.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-5463>.

Arbuthnot, A. J. “Morehead, Charles (1807–1882), physician.” *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 08.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-19197>.

Beare, T. H. “Rawlinson, Sir Robert (1810–1898), civil engineer.” *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 07.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-23193>.

Boase, G. C. “Sutherland, John (1808–1891), physician and promoter of sanitary science.” *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 01.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-26794>.

Boase, G. C. “Trevelyan, Sir Charles Edward, first baronet (1807–1886), administrator in India.” *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 06.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-27716>.

Bonham, Valerie. "Herbert, (Mary) Elizabeth, Lady Herbert of Lea (1822–1911), Roman Catholic convert and philanthropist." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 08.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-53591>.

Chichester, H. M. "Kennedy, John Clark- (1817–1867), army officer." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 07.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-5482>.

Chichester, H. M, "McNeill, Sir John (1795–1883), diplomatist and surgeon." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 02.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-17714>.

Denholm, Anthony F. "Robinson, George Frederick Samuel, first marquess of Ripon (1827–1909), politician." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 13.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-35792>.

Düring, Marten. "Cheat Sheet: Social Network Analysis for Humanists." Publicerad 13.04.2015. <https://cvcedhlab.hypotheses.org/106>. (13.10.2022).

Eyler, John M. "Farr, William (1807–1883), statistician and epidemiologist." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 31.01.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-9185>.

"Government of India Act, 1858 (21 & 22 Vict. c. 106)," Internet Archive, hämtad 09.02.2023.

https://web.archive.org/web/20080820032456/http://projectsouthasia.sdstate.edu/Docs/history/primarydocs/Political_History/ABKeithDoc028.htm.

Haigh, John D. “Verney [née Nightingale], Frances Parthenope, Lady Verney (1819–1890), genealogist and author.“ *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004. Hämtad 13.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-46562>.

McConnell, Anita. “Cautley, Sir Proby Thomas (1802–1871), civil engineer and palaeontologist.“ *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 09.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-4915>.

Mark Harrison. “Martin, Sir James Ranald (1793–1874), surgeon and medical administrator.“ *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 08.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-18189>.

Mandler, Peter. “Chadwick, Sir Edwin (1800–1890), social reformer and civil servant.“ *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 06.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-5013>.

Matthew, H. C. G. “Herbert, Sidney, first Baron Herbert of Lea (1810–1861), politician.“ *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 30.01.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-13047>.

“Senior Cabinet Posts,“ The National Archives, hämtad 30.01.2023.

<https://www.nationalarchives.gov.uk/cabinetpapers/cabinet-gov/senior-cabinet-posts.htm>.

Smith, D. A. “Lewis, Sir George Cornwall, second baronet (1806–1863), politician and author.“ *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 13.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-16585>.

Social Network Visualizer. <https://socnetv.org>. (14.10.2022).

Steele, David. "Lawrence, John Laird Mair, first Baron Lawrence (1811–1879), viceroy of India," *Oxford Dictionary of National Biography*, 23.09.2004. Hämtad 07.02.2023.
<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-16182>.

Steele, David. "Stanley, Edward Henry, fifteenth earl of Derby (1826–1893), politician and diarist." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 31.01.2023.
<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-26266>.

Steele, David. "Wood, Charles, first Viscount Halifax (1800–1885), politician." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 13.02.2023.
<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-29865>.

Verney, M. M. "Verney [formerly Calvert], Sir Harry, second baronet (1801–1894), politician." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 02.02.2023.
<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-28231>.

Vetch, R. H. "Galton, Sir Douglas Strutt (1822–1899), engineer." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 1.02.2023.
<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-10317>.

Vetch, R. H. "Vivian, Sir Robert John Hussey (1802–1887), army officer." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 09.02.2023.
<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-28342>.

Webb, R. K. "Martineau, Harriet (1802–1876), writer and journalist." *Oxford Dictionary of National Biography*. 23.09.2004. Hämtad 08.02.2023.

<https://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-18228>.